

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை:
ரூபா 100/=

212

2018

நேர்காணல்:

சாந்தன்

ஆசிரியர் பக்கம்

புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்

அன்பார்ந்த இலக்கிய நெஞ்சங்களே!

வணக்கம். ஞானம் வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள், நலன் விரும்பிகள் யாபேருக்கும் முதற்கண் எமது ஆங்கிலப் புதுவருட வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இன்று எமது நாட்டில் இளம் பராயத்தினரிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அருகிவிட்டதை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். ஆனால் எழுத்தாளர்களின் தொகை குறைந்து விட்டதாக எவரும் கூறுவதில்லை. அதற்குக் காரணம், பழைய எழுத்தாளர்களுடன் புதிய எழுத்தாளர்களும் தோன்றி இலக்கிய உலகில் பங்களிப்புச் செய்துவருகிறார்கள். இவ்வாறு எழுத்தாளர் தொகை கூடிச்செல்வது ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு ஆரோக்கியமானது. உற்சாகம் தருவது.

இந்த உற்சாகம்தான் ஞானம் சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து நடத்தவும், முன்னர் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் செய்த இலக்கியப் பணியின் தொடர்ச்சிக்கலியைப் பேணி அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய பணியில் நாம் உள்ளோம் என்ற உணர்வுடன் செயற்படவும் எமக்கு உந்துசக்தியாக உள்ளது. வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைந்தது போன்று எழுத்தாளர் தொகையும் குறைவடைந்திருந்தால் நிலைமை என்னவாகியிருக்கும் என்று எண்ணிப்பாருங்கள்!

எமக்கு ஏராளமான படைப்புகள் தினம்தினம் வந்து சேருகின்றன. எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது படைப்புகளை உடனுக்குடன் ஞானம் பிரசுரிக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். எமக்குக் கிடைக்கும் படைப்புகளை உரியமுறையில் தேர்ந்தெடுத்து பிரசுரம் செய்வது என்பது எமக்குப் பாரிய சவாலாக உள்ளது.

ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற நிலையில் நாம் வெறுமனே எமக்குக் கிடைக்கும் படைப்புகளைப் பிரசுரிப்பதோடு மட்டும் எமது பணியை முடித்துக் கொள்வதில்லை. ஏனைய இலக்கியகாரர்களை இயக்கி அவர்களிடம் இருந்தும் ஆக்கங்களைப் பெறுகிறோம். அவ்வாறு பெற்ற ஆக்கங்களை உரியவாறு பிரசுரிக்க வேண்டியுள்ளது. அடுத்து சமகால இலக்கியப்போக்கை நெறிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த ஆக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. புதிய எழுத்தாளர்களைத் தோற்றுவிக்கும் நோக்குடன் சிறுகதைப் போட்டிகளை வருடாவருடம் நடத்துகிறோம். வெற்றிபெற்ற கதைகளைத் தொடராகப் பிரசுரிக்க வேண்டியுள்ளது. வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைப்பதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. சோம்பலுற்று இருக்கும் பழைய எழுத்தாளர்களை எழுத ஊக்குவித்து அவர்களது படைப்புகளைப் பெற்று பிரசுரிக்கவேண்டியுள்ளது. இவைவிர சமகால முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படைப்புகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதும் முக்கியமானது. புலம்பெயர் இலக்கியம் ஈழத்து இலக்கியத்தின் நீட்சி. அந்தவகை இலக்கியங்கள் ஈழத்தமிழர்களால் எழுதப்படுபவை என்ற நிலையில் அவற்றையும் நாம் பிரசுரித்து வருகிறோம்.

பிறமொழி இலக்கியப் போக்குகளை ஞானம் வாசகர்கள் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகளைத் தருகிறோம். இயங்கு கலைகளான ஆடல்பாடல், சினிமா, நாடகம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கும் கட்டுரைகள் ஒன்றாவது ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் இடம்பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்கின்றோம். இலக்கிய சர்ச்சைகளை ஊக்குவிக்கிறோம்.

மேற்குறிப்பிட்ட யாவற்றையும் கருத்திலிருத்தி ஞானம் சஞ்சிகையின் 56 பக்க உள்ளடக்கங்களை வடிவமைப்பது என்பது கடுகைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகுத்தும் பணி. இதன் காரணமாகத்தான் எழுத்தாளர்கள் எமக்கு அனுப்பும் படைப்புகளை குறித்த ஒரு இதழின் வடிவமைப்பின்போது பொருத்தப்பாட்டுடன் தேர்ந்தெடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது.

இதனை எழுத்தாளர்கள் உணர்ந்து எம்முடன் ஒத்துழைக்கும்படி வினையமுடன் வேண்டுகிறோம். உங்களது தரமான படைப்புகள் கட்டாயம் ஞானத்தில் இடம்பெறும். பொறுமைகாத்து எம்முடன் ஒத்துழையுங்கள். எமது சஞ்சிகைப்பணிக்கு ஆதரவு தாருங்கள்.

○○○

அடுத்த இதழில் :

கவீஸ்ரர் வ. ஜ.ச. ஜெயபாலன் நூற்காணல்

ஆச.கந்தராஜா எழுதிய "ஆண்சகம்" சிறப்புச் சிறுகதை

நேர்காணல்

சாந்தன்

“அநாயாசமாகப் பொருளை உணர்த்தும் கலைத்திறன் வாய்ந்தவ” ரொப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களால் விதந்து கூறப்பட்டவர் சாந்தன். “புனைகதையில் விசேஷச் சாதனை” என அசோகமித்திரன் அவர்களால் பாராட்டப்பட்ட கதைகளை எழுதியவர். உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதுமுனைப்புக்களைக் காட்டிய முன்னோடி.

தேசிய ஒற்றுமையை வலியுறுத்திய கதைகளை எழுதிய அதேவேளையில் தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான முரண்களைப் படைப்புக்கள் பலவற்றில் நுட்பமாக வெளிக் கொண்டு வந்தவர். போர்க்கால வாழ்வைத் தமது ஆக்கங்களில் உமிழ்ந்ததுடன் பதிவு செய்தவர் என்ற வகையில் தனியிடம் கொண்டவர்.

ஆங்கில ஆக்க இலக்கியத்திற்கு இலங்கை சாகித்ய மண்டலப் பரிசு பெற்ற முதல் தமிழராயும் ஆங்கிலம் தமிழ் இரண்டிற்கும் சாகித்ய மண்டலப் பரிசைப் பெற்ற ஒரே எழுத்தாளராகவும் உள்ள ஜயாத்துரை சாந்தன் இப்போதுதான் தமிழ்ச் சூழலில் பரவலாக அறியப்பட்டுள்ள “ஃபெயர்வே” விருதினை தமது ஆங்கில நாவலுக்காக முதலில் வென்றவர். கொடகே சிறந்த ஆங்கில நாவல் விருது, “கிறேஷியன்” குறும்பட்டியலில் இரு தடவைகள் இடம் பெற்றுள்ளமை போன்றவற்றால் இலங்கையின் ஆங்கில எழுத்துலகிலும் தவிர்க்க முடியாத ஓரிடத்தைப் பெற்றுள்ளவர்.

2017ல் “கொடகே வாழ்நாள் சாதனை விருது” மற்றும் 2016ல் இந்தியா ராஜஸ்தானில் இடம் பெற்ற சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் “சாகித்ய ஸ்ரீ” விருது என்பன அவருக்கு வழங்கப்பட்டன.

இலங்கை இணைக்கப்பட்ட பொறியியலாளர் கழகத்தின் தகைசார் உறுப்பினரான சாந்தன், சூழல் முகாமைத்துவத்தில் முது விஞ்ஞானமாணி பட்டமும் ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதுகலைமாணி பட்டமும் பெற்றவர்.

“அநாதரட்சகன்” என்ற புனைபெயரில் எழுத்தாளராக நன்கறியப்பட்ட ஓய்வெற்ற உதவிக் கல்விப் பணியாளர் திரு. மு. இராசநாயகம் அவர்கள் சாந்தனுடன் நடத்திய நேர்காணல் இது.

1. எப்படி, எப்போ எழுதத் தொடங்கினீர்கள்?

எல்லோரையும் போலவேதான். வாசிப்பிலிருந்து ஈடுபாடுதான் என்னையும் எழுதத் தூண்டியது. க.பொ.த(உ.த) முடிவுக்காக காத்திருந்த வேளையில் 1966ல் எனது முதல் கதை ‘கலைச்செல்வியில் பிரசுரமாயிற்று. 1970ல் மொறட்டுவ உயர் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த வேளையில் எனது முதலாவது தொகுப்பு ‘பார்வை’ வெளியாயிற்று.

2. உங்களை எழுதத் தூண்டிய காரணிகள் எவை?

முதலில் எனது எழுத்தை அச்சில் பார்க்கும் ஆசை, அடுத்து அது நாலு பேரின் கவனத்தைக் கவர வேண்டுமென்ற ஆர்வம். பின்னர் நான் நினைத்ததை சொல்ல வேண்டுமென்ற துடிப்பு. அதன் பிறகு மற்றவர்களுக்கும், எனது சமூகத்திற்கும் பயன்படக்கூடியதாக என் எழுத்து இருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம். எமது மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களையும் ஆசை அபிலாசைகளையும் வெளி உலகிற்கு எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்ற முனைப்பு. நான் அறிந்த சமூகத்தின் வாழ்வைப் பதிவிடவேண்டுமென்ற விழைவு. இப்படிக்காலத்துக்குக் காலம் ஒவ்வொரு காரணம் முதன்மை பெற்றது. எனினும் எழுத்தில் ஒன்றை உருவாக்கிவிட்டு அதில் கிடைக்கின்ற நிறைவு அடிப்படையாக இருந்தது.

3. எழுபதுகளிலிருந்து போர்க்காலம் வரை தமிழ் எழுத்துலகில் சீராக இயங்கிக் கொண்டிருந்த நீங்கள் அதன் பிறகு சம்பகாலம் வரை சற்று விலகியிருந்ததாகப் புகிறது. இதன் காரணம் என்ன?

காரணங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். முதலாவதாக எதை எவ்வாறு எழுதுவதென்ற ஒரு திகைப்பு. ஏன் என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். நீங்கள் குறிப்பிட்ட எழுபதுகளில் -அதற்கு முற்பட்ட பத்தாண்டுகளிலேயே முனைப்புற்றிருந்த - சமூக மாற்றத்திற்கும் மானுட விடிவிற்குமான இலக்கியம் என்கிற உந்துவிசை இருந்தது. பின்னர் 80களி லிருந்து கால் நூற்றாண்டு காலம் தேசிய இனப்பிரச்சனை போர் நெருக்குவாரம் போன்றவை எழுதத் தூண்டின. இவ்விரு காலகட்டங்களிலுமே சமூக மயப்பட்ட சிந்தனைகள் எழுத்தாளர் வாசகர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி பொதுமக்கள் மத்தியிலும் சுவறி யிருந்தன. போர் முடிவின் பின் வந்த சில ஆண்டுகள் அவ்வாறிருக்கவில்லை. வெறுமை, நிச்சயமின்மை, போலித்தனங்கள், நிரம்பியிருந்த காலமது.

இரண்டாவதாக - மேற்சொன்ன காரணங்களால் - என்வேலை, தொழில், படிப்பைத் தொடரல் போன்றவற்றில் புலன் செலுத்தத் தொடங்கி இருந்தேன். மூன்றாவது, இக்கால கட்டத்தில் என் ஆங்கில எழுத்து முயற்சிகளில் கூடுதல் ஈடுபாடு காட்டியமை.

4. உங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தூண்டியது எது?

ஆங்கிலத்தில் பெரும்புலமை மிக்க வனென்றோ என் எழுத்துக்களால் ஆங்கில இலக்கியம் வளம் பெற்றுவிடும் என்று எண்ணியோ நான் ஆங்கிலத்தில் எழுத முனையவில்லை. மூன்று தசாப்தகால போர்ச் சூழலில் நாங்கள் எதிர்கொண்ட நிட்டுரங்கள் எமது வாழ்முறைகள், வேணவாக்கள், இவற்றையெல்லாம் எமக்குள்ளேயே எழுதிக் கொண்டிருப்பதை விடுத்து வேற்று மொழியினர் - முக்கியமாக எமது சிங்களச் சகோதரர்கள் மற்றும் இந்தியாவின் பிற மொழியினர் - அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆவலிலேயே ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தொடங்கினேன். ஏற்கனவே, புலம்பெயர்ந்த ஓரிரு தமிழர்களும், சில தென்னிலங்கை எழுத்தாளர்களும் எமது பிரச்சனைகளைப்பற்றி எழுத முற்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்களது ஆக்கங்களில் தகவல் பிழைகளும், வாழ்நிலை அனுபவமின்மை காரணமான பலவீனங்களும் நிரம்பியிருந்ததால் பெரிதோ, சிறிதோ என்னால் முடிந்ததை எழுத வேண்டுமென்று நினைத்தேன்.

5. ஆங்கிலத்தில் வெளியான உங்கள் ஆக்கங்கள் பற்றி?

எனது முதலாவது தொகுதி 'The Sparks' 1990 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியாயிற்று. இதைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது தொகுதியான 'In Their Own Worlds' 2000 இல் கொடகே வெளியீடாக வெளிவந்தது. இத்தொகுதி நான் சற்றும் எதிர்பார்த்திராத விதமாக அவ்வாண்டில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. தொடர்ந்து 'The Northern Front' என்கிற கதைத் தொகுதி கொடகே வெளியீடாக 2005 இலும் 'Survival and Simple Things' கவிதைத் தொகுதி 2003 இல் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளியாகின. இவற்றின் பிறகு எனது முதலாவது ஆங்கில நாவல் 'The Whirlwind.' 2010 இல் வெளிவந்தது. இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் காலத்து அவலங்களைக் கூறும் இந்நாவலை சென்னையிலுள்ள V.U.S. பதிப்பகம் முன்வந்து வெளியிட்டு அங்கு வெளியிட்டு விழாவும் நடத்தியது. இந்த நாவல்

அவ்வாண்டு கிறேஷியன் குறும்பட்டியலில் இடம் பெற்றது. அடுத்த நாவல் 'Rails Run Parallel' 2015 இல் கொழும்பில் Paw Print பதிப்பாளர்களால் வெளியிடப்பட்டது. நீங்கள் குறிப்பிட்ட .:பெயர்வே மற்றும் கொடகே விருதுகளைப் பெற்ற நாவல் இதுதான். அத்துடன் அவ்வாண்டிற்கான கிறேஷியன் குறும்பட்டியலிலும் அது இடம் பிடித்தது. இப்போது என்னுடைய மூன்றாவது நாவலை எழுதி முடித்திருக்கிறேன்.

6. தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றி வலியுறுத்தி நின்ற முற்போக்கு அணியினருள் இன்ப பிரச்சனை பற்றிய பதிவுகளை முதலில் முன்வைத்த படைப்பாளி என உங்களை அடையாளப்படுத்தலாமா?

நீங்கள் குறிப்பிட்டது பேராசிரியர் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன் அவர்களின் கூற்று. அவரும் பின்னர் வேறுபலரும் இவ்வாறு கருதுகின்றனர். இதில் நான் சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை. அது இலக்கிய வரலாறு. இதில் இனி மாற்றுவதற்கோ மாறுவதற்கோ எதுவுமிருக்கவும் இயலாது.

7. இது முற்போக்கு இலக்கிய அணி சார்ந்தவர்களிடையே உங்களுக்கு முரண்கள், சிரமங்களை ஏற்படுத்த வில்லையா?

எந்த சிரமங்களும் இருக்கவில்லை. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் இன்றுவரை கூட ஒரு முரணுமில்லை. என்றைக்குமே அடிப்படையில் நான் ஒரு இடது சாரி. சுரண்டல்கள், அடக்குமுறைகள், பாடுகள், புறக்கணிப்புக்கள் எந்த வடிவத்தில் எந்த இடத்தில் வந்தாலும் அதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதுதான் ஒரு இடதுசாரியின் கடமையாக இருக்கவேண்டும். இது எந்த விதத்திலும் இன-வர்க்க ஒற்றுமைகளுக்கோ, இமுசை கோட்பாடுகளுக்கோ முரணாக இருக்கவில்லை.

8. முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்தில் இயங்கிய படைப்பாளிகள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாத சூழல் இருந்தது என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அது உண்மையா?

நிச்சயமாக இல்லை என்பதற்கு நானே ஒரு உதாரணம். இலக்கியத்தின் சமூகப் பொறுப்பையும் கடமைகளையும் ஏற்றுக்

கொண்ட பலரும் அதில் இணைந்திருந்தார்கள். இமுசை பரந்துபட்ட ஒரு ஜனநாயக அமைப்பாக இயங்கியமை அதன் பலங்களுள் ஒன்று.

9. ஈழத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கம் சாதித்தவை என எவற்றைக் கூறுவீர்கள்?

ஈழத்து இலக்கியத்தை வெகுசன மயப் படுத்தியமையும், ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் தனித்துவம் என்பதை நிறுவியமையும், இலக்கியம் என்பது சமூகத்திற்கான உந்து விசை என்பதை வலியுறுத்தியமையும்.

10. படைப்பாளியாக இருந்த நீங்கள் இடது சாரிக் கருத்தியலுக்குள் எப்படி வந்தீர்கள்?

இதனை மறுதலையாகக் கூறுவதே பொருத்தமாக இருக்கும் என நினைக்கின்றேன். என் பாட்டனாரின் செல்வாக்கு, சோவியத் இலக்கியங்களுடனான பரிச்சயம், க.பொ.த உ.த. கற்ற வேளையில் ஏற்பட்ட சில தோழர்களின் அறிமுகம் இவை எனது எழுத்துக்களுக்கு முதலே நேர்ந்தவை.

11. வேறு எழுத்தாளர் அமைப்புக்களிலும் இணைந்திருந்தீர்களா?

தொடக்க காலத்தில் யாழ். இலக்கிய நண்பர் கழகம், கொழும்பு கலை-இலக்கிய நண்பர் கழகம், பின்னர் தோழர் குணசேன விதானையை செயலராகக் கொண்டியங்கிய மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி, கவிஞர் ஆன் ரணசிங்ஹ அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட English Writers' Co-Operative of Sri Lanka மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏழு நண்பர்கள் சேர்ந்தியங்கிய "விசை" போன்றவற்றில் இணைந்திருந்தேன்.

12. படைப்பாளியாகவும் இருந்து கொண்டு ஒருசமூகச்செயற்பாட்டாளராகவும் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டுள்ளீர்கள். இது எப்படி சாத்தியமானது? அந்த உறவு உங்களது படைப்புக்களில் எவ்வித தாக்கத்தினை விளைவித்தது?

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்ததோடு, கட்சியின் இளைஞர் அமைப்பின் உப தலைவராகவும் அதன் வடபிராந்திய இளைஞர் அமைப்பின்

தலைவராகவும் கூட செயற்பட்டிருக்கிறேன். அத்தோடு தொழிற்சங்க, எழுத்தாளர் சங்க செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டுழைத்த அனுபவமுண்டு. இந்தக் கருத்துக்களும், அனுபவங்களும் என் கதைகள் பலவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கு இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்வதுதான் முறை. இப்படியெல்லாம் இயங்கியதாகவும் ஈடுபட்டதாலும் என்னை ஒரு முற்றுமுழுதாக கொம்யூனிஸ்டர் ஆக இருந்தவன் எனக் கூறுவது முறையாகாது. எனக்கு அவ்வேளையிலும் சரி, இப்போதும் சரி கடவுள் நம்பிக்கையுண்டு. தயவுசெய்து குறித்துக் கொள்ளுங்கள். கடவுள் நம்பிக்கையையொழிய சடங்கு சம்பிரதாய நம்பிக்கைகளல்ல. 'Pantheism' என ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். அதுதான் எனது நெறி. பாரதியின் "விண்டுரைக்க அறிய அரியதாய்" என்றொரு பாடல் உண்டு. அது என் தேவாரம்- வழிபாடு.

13. இடதுசாரிகள் தமிழர் பிரச்சனையில் எத்தகைய நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

இடது சாரிகளாக இருந்தாலே போதும்.

14. உங்களது படைப்புலக வாழ்வில் 'மல்லிகை' உடனான தொடர்பு நீண்டது. அது பற்றி உங்களது கருத்து?

உண்மைதான். மல்லிகையுடனான என் தொடர்பு நீண்டது. ஜீவா அவர்கள் தந்த ஊக்கம் கதைகள், கட்டுரைகள் என எழுத வைத்தது. முக்கியமானவையெனக் கருதப்படும் என் கதைகளிற் பல மல்லிகையிலேயே வெளிவந்தன. பின்னர் 'எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள்' என்ற தலைப்பிலான என் தொகுதியொன்றையும் 'மல்லிகைப்பந்தல்' வெளியீடாக ஜீவா வெளியிட்டார்.

15. 'ஒரு பிடி மண்' என்ற தொகுப்பில் வெளிவந்த 'இருகோடுகள்', 'அந்நியமான உண்மைகள்' 'ஒரு விருந்தின் முடிவு', 'மனிதர்களும் மனிதர்களும்' என்ற கதைகள் உங்களது இன உணர்வின் வெளிப்பாடு எனக் கொள்ள முடியுமா?

"சுரண்டல்கள், அடக்கு முறைகள், பாசுபாடுகள், புறக்கணிப்புக்கள் எந்த வடிவத்தில் எந்த இடத்தில் வந்தாலும் அதை

எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதுதான் ஒரு இடதுசாரியின் கடமையாக இருக்கவேண்டும்" என மேலே குறிப்பிட்டேன்.

தவிர இன உணர்வு என்பதும் எமது சுயத்தின் ஒரு பகுதிதானே. நான் என்பதிலிருந்து ஆரம்பிக்கிற ஒரு மைய வட்டங்களில் ஒன்று தான் இதுவும். நான் என் குடும்பம், என் ஊர், என் இனம், என் மொழி, என் நாடு என் வர்க்கம், என்றெல்லாம் விரிகிற இவ்வட்டங்கள் என் உலகம் என்பதில் சென்றடைவதே சிறப்பு.

16. உங்கள் படைப்புக்களில் 'கிருஷ்ணன் தாது' என்ற கதை இனப்பிரச்சனையின் பரிமாணத்தை எடுத்துக் காட்டிய முதன்மைக் கதை எனக் கொள்ள முடியுமா?

அப்படித்தான் பலரும் சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன். அதில் நிறைவுதான். தமிழ் நாட்டில் 'கால்' சஞ்சிகையில் வெளியான இந் நெடுங்கதை, பின்னரும் தமிழ்நாட்டிலேயே வெளியான என் தொகுதியொன்றின் தலைப்புக் கதையாக இடம் பெற்றது. அதற்குப் பிறகு வெவ்வேறு பல பத்திரிகைகள் மலர்களிலும் அவ்வப்போது இடம்பெற்றது.

17. 'யாழ் இனிது' என்ற உங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பு 1998ல் சென்னையில் வெளிவந்தது. அதில் 'உறவுகள் ஆயிரம்' என்ற குறுநாவல் உங்களது அனுபவங்களின் பதிவு எனக் கூறலாமா?

அது என் ரஷ்யப் பயண அனுபவங்களிலிருந்து பிறந்த கதை. அநேகமான என் படைப்புக்கள் சொந்த 'அனுபவ வெண்

சூட்டில் பிறந்தவையே. நான் அனுபவித்திராத அல்லது நான் முன்சாட்சியாய் நின்றிராத எதையும் என்னால் எழுத முடிந்ததில்லை. நீங்கள் குறிப்பிட்ட இக் குறுநாவல் முதலில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியான 'சுபமங்களா' இதழில் வந்தது.

18. உங்களது படைப்புக்களில் பலவும் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே வெளிவந்ததுள்ளன. ஆதலால் ஈழத்து வாசகர்களுக்குப் படிக்க கிட்டுவதில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்? இதற்கு என்ன சொல்ல முடியும்?

பிரச்சனைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியானவையும்தான் பல வெளியே கிடைக்கவில்லை.

எங்கே பிரசுரிக்க முன் வருகிறார்களோ அங்கேதானே கொடுக்க முடியும்? நீங்கள் சொல்வதுபோல பல படைப்புக்கள் முதலில் வெளியானதும் நூலுருப் பெற்றதும் தமிழ் நாட்டில்தான் எனினும் குறைந்த அளவு பிரதிகள் இங்கு வரவும் செய்தன. சரி, இன்னொரு விதத்தில் இங்கு வருகிற நூல்கள் எல்லாவற்றையும் எம்மவர் படிக்கிறார்களா? தேடலும் வாசிப்பும் எந்தளவில் உள்ளன இங்கு? இணையத்தில் நுனிப்புல் மேய்தலுடனும் மஞ்சினால் தினப் பத்திரிகைகளின் வார மலர்களைப் பார்ப்பதுடனும் இன்றைய எமது வாசகர் பலர் திருப்திப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் படுகிறது. தேடல், தீவிர வாசிப்பு, சுயசிந்தனை இவையின்றிச் சொன்னதைக் கேட்டுத் திருப்பி ஒப்புவிக்கும் ஒரு போக்கு பரவலாயுள்ளது. இதன் விளைவாய் மல்லாகத்துச் சிகரங்களை மாளிகைகள் எனக் கட்டமைக்க முடிந்திருக்கிறது.

19. நீங்கள் ருவ்யமொழி பயின்றது ஏன்?

மேலே குறிப்பிட்ட வாசிப்பு ஆர்வந்தான். எனக்கு மிகப் பிடித்திருந்த ருவ்ய இலக்கியங்களை அவற்றின் மூல மொழியில் படிக்கும் ஆவலில் கற்றேன். கொழும்பில் சோவியத் கலாசார இல்லத்தில் இரு ஆண்டுகளும் பின்னர் மாஸ்கோ புஷ்கின் நிலையத்தில் இரண்டு மாதங்களும் பயின்றேன்.

20. உங்கள் பயண அனுபவங்கள், பயண நூல்கள் பற்றி?

இந்த மேற்சொன்ன ருவ்யப் பயண அனுபவங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் 'ஈழமுரசு' வார மலரில் 'ஒளி சிறந்த நாட்டிலே' எனும் தலைப்பில் தொடராக வெளியாகிப் பின்னர் அவர்களால் அது நூலாகவும் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இப்போது அதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாகியுள்ளது.

இதன் பின்னர் ஆபிரிக்க கென்யாவில் ஒரு பத்து நாட்கள் 'காட்டுலா' செய்த அனுபவங்கள் 'காட்டு வெளியிடை' என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்தின் 'வெள்ளி நாதம்' பத்திரிகையில் தொடராக வெளியிடப்பட்டு பின்னர் அது சென்னையில் 'இருவாட்சி' வெளியீடாக நூலாக வந்தது.

ஸ்கொட்லாந்து, மலேசியாவின் லங்காவி, இந்தியாவின் ராஜஸ்தான்- ஆகிய இன்னும் சில பயண அனுபவங்கள் பதியப்படுவதற்காக காத்திருக்கின்றன.

21. தங்களது "இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம்" ஒரு முக்கியமான முன்னோடி நூல். அதை எழுதும் எண்ணம் எப்படி ஏற்பட்டது?

உலக இலக்கியம் பற்றி நான் நிகழ்த்த வேண்டி வந்த ஓரிரு உரைகளின் விரிவாக்கம் அந் நூல். தொடர்ந்த வாசிப்பின் போதான மனப்பதிவுகள் மற்றும் என் நூல் தேட்டங்கள் குறிப்புகள் இவற்றை ஆதாரமாக்கக்கொண்டு எழுந்தது. யாழ்ப்பாணம் 'சஞ்சீவி' வார மலரில் 6 மாதங்கள் தொடராக வந்து பின்னர் 'முன்றாவது மனிதன்' வெளியீடாக நூல் வடிவம் பெற்றது. தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டில் மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டது.

22. உங்களது வாசிப்பு அனுபவம் பற்றிக் கூறல்கள்?

வாசிப்பு இன்றி ஒருவன் எழுதுதல் இயலாது. வாழ்தல், வாசித்தல், எழுதுதல் மூன்றுமே எழுத்தாளனை உருவாக்குகின்றன.

இலக்கியத்திற்கு மொழி வேறுபாடு மட்டு மன்றி காலதேச, வேறுபாடுகளும் கிடையாது. இந்த உணர்வில் இந்தச் சுவைப்பில்தான் என் உலக இலக்கிய ஈடுபாடு தொடர்ந்தது. கொழும்பில் வாழ்ந்த காலங்களில் பிரிட்டிஷ் கௌன்சில், அமெரிக்க நிலையம்,

சோவியத் கலாசார இல்லம் - இவற்றின் நூலகங்கள் மட்டுமன்றி நடைபாதை விற்பனை நிலயங்களும் என் வழமையான போக்கிடங்களாயிருந்தன. யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பிறகு போர் உச்ச வேளையிலும் பழைய புத்தகக் கடைகளும் நூலகங்களும் கைகொடுத்தன. பிற்பகலிலிருந்தே தொடங்குகிற ஊரடங்கும் இவ்விஷயத்தில் நன்மையே செய்தது. வாசிக்க நிறைய நேரம் கிடைத்தது.

23. போர்க்காலத்தில் புத்தகம் தேடி அலைகிற ஒருவன் பற்றி எழுதிய ஒரு குறு நாவல் சொந்த அனுபவம்தானா?

ஆம், “தேடல்” என்ற அக்கதை தி.ஜானகிராமன் நினைவுக் குறுநாவல் திட்டத்தில் தேர்வு பெற்றுக் “கணையாழி” யில் வெளியானது. பின்னர், சென்னை நர்மதா வெளியீடாக வந்த “ஒரு பிடி மண்” என்கிற என் தொகுப்பில் இடம் பெற்றது.

24. உங்களது மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் எவை?

உலகப் புகழ்பெற்ற .பிரெஞ்சு விஞ்ஞான புனை கதையாளர் Jules Verne எழுதிய ‘Journey to the Center of the Earth’ ‘பூமியின் மையத்துக்கு ஒரு பயணம்’ என்ற தலைப்பில் மொழி பெயர்த்தேன். அது யாழ் - .பிரெஞ்சு நட்புறவுக் கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. உலகச் சிறுகதைகள் 18ஐக் கொண்ட ‘என் முதல் வாத்து’ எனும் தொகுதி கொடகே வெளியீடாக வந்தது.

உலகக் கவிதைகள் நாற்பதின் மொழி பெயர்ப்பு ‘கனவெலாம் எதுவாகும்’ என்ற பெயரில் அச்சில் உள்ளது.

25. உங்களது படைப்புக்கள் வேறு மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டனவா?

எனது சொந்த ஆங்கில ஆக்கங்களை விடவும், வேறு சிலரால் என் சில படைப்புக்கள் ஆங்கிலத்துக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தவிர, சிங்களம், ஹிந்தி, ரஷ்ய மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டுப் பிரசுரம் பெற்றுள்ளன.

26. ‘மினிஸ்கு சக மினிஸ்கு’ என்ற உங்கள் தொகுப்பு சிங்கள மொழியில் கொடகே வெளியீடாக வந்தது. அதன் தாக்கம்

சிங்கள வாசகர் மத்தியில் எத்தகையது?

அது 1999ல் வெளியானது. பரவலான அறிமுகத்தையும் நல்ல விமர்சனங்களையும் அவ்வேளையில் பெற்றது.

27. பொறியியல் துறை சார்ந்த நீங்கள் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டது எவ்வாறு?

இலக்கிய ஈடுபாடுதான் முதலில் வந்தது. மொறட்டுவ உயர் தொழில் நுட்பவியல் கழகத்தில் 1968ல் மாணவனாக நுழைந்த போதே நான் எழுத்தாளனாகத் தானிருந்தேன்.

28. நீங்கள் கணனி வரைஞராகவும் பொறியியலாளராகவும் மட்டுமன்றி உயர் தொழில் நுட்பவியல் கல்வி விரிவுரை யாளராகவும் நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர் என்ற வகையில் உங்களது கல்விப்பணி அனுபவங்கள் திருப்தி அளிக்கின்றனவா?

நிச்சயமாக. என் ஏனைய ஈடுபாடுகளின் மூலம் கிட்டிய நிறைவுக்கு எவ்விதத்திலும் குறையாத நிறைவை இப்பணியில் பெற்றேன். நெருக்கடி நிறைந்த போர்ச்சூழல்களிலும் எம் மண்ணின் தேவைகளில் ஈடுபட்டுழைக்க முடிந்தது. மற்றது, பல்வேறு தொழில்நுட்ப வியல் கல்வி நெறிகளின் மூலம் இன்றும் எம் மண்ணில் நின்றுழைக்கும் இளந்தலைமுறை தொழில் நுட்பவியலாளர் பலரைப் பயிற்று விக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பு.

29. மூன்றாம் நிலைக் கல்விப் புலத்தில் அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளில் நீண்ட காலம் ஈடுபட்டவர் என்ற முறையில் இன்றைய கல்வி நிலை பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

இன்றைய பொதுவான கல்விமுறையில் கல்விக்கும் அறிவிற்கும் கல்விக்கும் சமூகத் திற்கும் தொடர்பின்றி கல்விக்கும் பட்டத் திற்கும் தான் தொடர்பு என்றாகியுள்ளது. நல்ல காலமாக இப்பிரச்சனை தொழில் நுட்பம், பொறியியல் மருத்துவம் விஞ்ஞானம் துறைகளில் அதிகம் இல்லை. சரியான கல்வித்திட்டமின்மை என்பது மாணவர்களின் தவறல்ல. உண்மையில் அதனால் பலிக்கடா வாக்கப்பட்டவர்கள்தான் அவர்கள். ஒரு புறம் கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியர்களுக்குப்

பற்றாக்குறை நிலவும் வேளையில் மறுபுறம் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகள் என்றொரு பாதிக்கப்பட்ட இளஞ்சமூகம் உள்ளமை வேதனை தருவது. என்னைப் பொறுத்தளவில் வெறும் ஏட்டுச் சரைக்காய்ப் பாடங்களுக்கு பதில் தொழில் நுட்பம் போன்ற நடைமுறை சார் கல்வி நெறிகளுக்கு முதன்மை அளிக்கப் படுதே நாட்டிற்கும் நாளைக்கும் நல்லதென்று படுகிறது.

30. உங்களது படைப்புக்களில் சூழலியல் சார்ந்த பிரக்ஞை வெளிப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. அந்த ஈடுபாடு எப்படி வந்தது?

எழுதுபவனுக்கோ கலைஞனுக்கோ இயற்கையின்மீது ஈர்ப்பும் அக்கறையும் இருப்பது இயல்பானது தானே? அத்துடன் எனது துறையும் நீர் மற்றும் கழிவு நீர் முகாமைத்துவத்துடன் கூடுதல் சம்பந்தங் கொண்டிருந்தது. இவற்றின் ஒட்டுமொத்த விளைவுதான் சூழல் ஆர்வம். அது நீண்ட காலமாகத் தொடர்வது.

31. இன்றைய உலகமயச் சூழலில் அரசியல் நீக்கப்பட்ட பொதுச்சந்தையாக மனித சமுதாயத்தை உருவாக்கி நுகர்வியத்தை மனித மனங்களில் கட்டமைக்கும் போக்கு தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இதன் ஆபத்தை எவ்வாறு உணர்கிறீர்கள்?

இது மிகப் பெரும் ஆபத்து. இதன் காத்திரத்தை உணராமல் வளர்முக நாடுகள் ஏதேதோ பராக்குகளில் ஈடுபட்டு இழுபட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். உலகைப் பொறுத்தளவில் இது ஒரு தனி வெறும் பாதிப்பு அல்ல சங்கிலித் தொடர். நுகர்வோர் கலாசாரம், உலக மயமாதல் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை. இவற்றின் விளைவாக சூழல் மாசு, புவி வெப்பமயமாதல், ஓசோன் துவாரம் போன்ற பல்வேறு சூழல் பிரச்சனைகள் தவிர்க்க முடியாதவாறு எழுகின்றன.. அந்த நுகர்வியம் என்பது வசதி என்பதற்காகப்பால் முட்டாள் தனமான அந்தஸ்து போட்டிகளையும் வளர்க்கிறது. நிதி நிறுவனங்கள் மக்களின் சேமிப்பைச் சுரண்டுவதுடன் அவர்களைக் கடனாளிகளாகவும் ஆக்குகின்றன.

நுகர்வியத்தை வளர்த்துக் கொண்டே

சூழல் பாதுகாப்பும் பற்றியும் பேசுவதை என்னவென்று சொல்வது ?

32. ஈழத்து தமிழர் பண்பாட்டில் சாதிய அடையாளத்தைத் தாண்டிய தமிழ் அடையாளம் என்ற பொதுவான பண்பாட்டு வெளி உள்ளதாகக் கருதுகிறீர்களா?

நிச்சயமாக. எம்மத்தியில் உள்ள சாதியப் பிரிவுகள் ஆதாரமற்றவை. வேண்டப் படாதவை என்பதுதான் உண்மை. அவை இறுக்கமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தமை முரணும், கொடுமையும் மிக்கது.

33. இலகுவாகப் புலம் பெயர்ந்திருக்கக் கூடிய தகுதிகள் இருந்தும் நீங்கள் ஏன் புலம் பெயரவில்லை?

விருப்பமில்லை அல்லது விட்டுப் போக மனமில்லை. வெளி நாடென்றில்லை, பிரச்சனைக் காலங்களில் கூட ஊரை விட்டுக் கொழும்புக்கோ அல்லது பின்னர் வன்னிக்கோ கூடப்போயிருக்க மனம் வந்ததில்லை. இது என் பலமா, பலவீனமா என்பதும் தெரியவில்லை. ஆனால் மிகப் பெரிய நிறைவு தந்தது.

34. புலம்பெயர் தமிழர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் தமிழ் இலக்கியத் துடனான தொடர்பினைக் கொண்டிருப்பதற்கான சாத்தியப்பாடு உள்ளதா?

இருக்கலாம், ஆனால் அது தமிழ் மூலமாயிராது.

35. தங்களுடைய சினிமா அனுபவங்கள் பற்றி?

இப்போது பெரிதாகச் சொல்லுவதற்கு எதுவுமில்லை. முன்னர் என்பதுகளின் பின்ன டியில் எமது வாழ்நிலைப் பதிவாக 'சக்கரங்கள் சுழல்கின்றன' என்ற முக்கால் மணிநேர குறும்படமொன்றையும், பின்னர், கென்யப் பயணத்தின்போது அதனை ஒரு மணிநேர விவரணப்படமாகவும் தயாரித்திருந்தேன். இவற்றைவிட Scriptnet பயிற்சிப்பட்டறைகளில் பங்குகொண்ட அனுபவங்களும், சில ஆங்கில படங்களை தமிழில் டப் செய்வதற்காக வசனங்களை மொழி பெயர்த்த அனுபவங்களும் உண்டு.

36. இன்றைய பின்நவீனத்துவப் படைப்புக் களில் கதை உலகம், புனைவுமொழி, வடிவம் என்பவை குறித்து உங்களது கருத்து என்ன?

அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதிலும், பின் பற்றுவதிலும் எனது எல்லைப்பாட்டினை உணர்கிறேன்.

37. ஈழத்து இலக்கியச் செழுமைக்கு சிற்றிதழ்கள் ஆற்றக்கூடிய பங்களிப்பு எத்தகையது?

மிகப்பெரியது. அதனை வளர்த்தெடுப்பதில் அவற்றினுடைய பங்குப்பணி மறுக்க முடியாதது. ஆனால் தனிமனித வக்கிரங்கள், தாக்குதல்களுக்கு இடம் கொடுத்துவிட நேராமல் விழிப்புடன் இருப்பதே அவற்றின் ஆளுமைக்கும், இருப்புக்கும் நியாயம் செய்யும்.

38. ஈழத்தில் இன்றைய இலக்கிய வெளி எப்படி உள்ளது?

போரைத் தொடர்ந்து வந்த சூழலில் ஏற்பட்ட தயக்கங்கள், தடுதாலிகள், பிறழ்வுகள் இவற்றையெல்லாம் தாண்டி இப்போது ஒரு மகிழ்வு தரும் தடத்தில் புது உற்சாகத்துடன் பயணிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. நம்பிக்கை தரும் இளம் ஆளுமைகள் பலர் தோற்றம் பெற்றிருப்பதும் மகிழ்ச்சிதான்.

39. இப்போது நாம் பேசிய எல்லா வற்றுள்ளும் உங்கள் முதல் அடையாளம் எதுவெனக் கருதுகிறீர்கள்?

ஒரு மனிதன் என்பது.

○○○

உன் வாழ்க்கையில் நான் எவ்விடத்தில் வருகிறேன், அன்பே?

உன் வாழ்க்கையில் நான் எவ்விடத்தில் வருகிறேன், அன்பே?

காலைத் தென்றலின் தூய்மையிலா?

மாலை காலிக்கும் வெள்ளியின் பிரகாசத்திலா?

மனமின்றி வரும் தூறலிலா?

அல்லது சிரித்தபடியொழியும் மழையிலா?

குளிர் நிலவு எறிக்கும் இரவிலா?

அல்லது அக்கறையற்ற பிற்பகல்களிலா?

ஆழ்ந்த சிந்தனையிலா

அல்லது தற்செயலாக முனுமுனுக்கப்படும் இசையிலா?

எப்படி என்னை ஏற்கிறாய்

உனதும் சிகறெற் புகையாகவா?

காலநிலைக்கேற்ற நொறுக்குத் தீனியாகவா?

ஒரு காதல் மரித்து

மற்றது இன்னும் பிறவாத

புகழ்வெற்ற அவல நாடகத்தின்

ஒரு கட்டமாகவா?

நான் உன் கோடைகால வாசஸ்தலமா?

அல்லது வெறும் நீண்டவார இறுதியா?

உன் வாழ்க்கையில் நான் எவ்விடத்தில் வருகிறேன், அன்பே?

தமிழில்: 88A.IIA

Urdu original : PerveenShakir (Pakistan)
English translation : LescillLavigne and BaidarBakht

பிரமிளா பிரதீபன்

ஓர் இரவு

காதாரண இரவுகளைவிட மழை பெய்யும் இரவுகளில்தான் படுக்கை இதமாக தெரிகிறது. எத்தனை அற்புதமான விஷயம் இந்தமழை...! நினைத்து பார்க்க முடியாத அதிசயம். சம அளவான திவலைகளை யாரோ ஆகாயத்தில் நின்று தொடர்ச்சியாக வடியவிடுவதை யொத்து...

லயத்து தகரத்தில் வந்து விழும் நீர்த் துளிகளின் சத்தம் மழையை சற்று அடர்த்தியாக காட்டிக் கொடுத்தது.

இடையிடையே வெடித்து சிதறி ஓய்ந்து போகும் இடி முழக்கமும், இலேசாக யன்னல் துவாரத்தில் தெரியும் மின்னல் வெட்டுமாய்.... ராசாத்திக்கு தூக்கம் வரவில்லை.

புரண்டு... புரண்டு... படுத்துக் கொண்டாள்.

கலைந்து கிடந்த போர்வையை இழுத்து கழுத்துவரை போர்த்தினாள். போர்வையை இழுத்ததும், லேசாக வெளித்தெரிந்த கால் பாதங்களை குளிர்காற்று சிலுசிலுவென தடவி கூசச் செய்தது. முழங்கால்களை குவித்து ஒரு பக்கமாக மடித்து கால்களை போர்வைக்குள் உள்ளிழுத்துக் கொண்டாள்.

பக்கத்தில் படுத்திருந்த மணிவேல் தூக்கத்தினூடே புரண்டு உருண்டு.... ஒரு பக்கமாய் சரிந்து குறட்டைவிட்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனது மூச்சு காற்றுடன் சாராய நெடியும் கலந்து அறையெங்கும் அலை மோதியது.

அறையென்ன அறை..... கல்யாணம் பண்ணிய இந்த ஆறேழுமாசமாய் இருவரும் இஸ்தோப்பில் தான் படுத்துக் கொள்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லோரும் நடுவீட்டில் ஆளுக் கொரு பக்கமாய், வீசிப்போட்ட விறகுகட்டைகளாய்.... இடையிடையே சின்னதுகள் வாயுலரும் சத்தமும், மாமனாரின் பெரிய குறட்டையுமாய்....

போதாக் குறைக்கு நடுசாமத்தில் வெளியே போய் வரும் பழக்கம் வேறு....

ராசாத்தி மணிவேலின் தலையை தூக்கி தலையணையில் வைத்தாள். அவன் எதுவித சலனமும் இன்றி தொடர்ந்தும் தூங்கினான். உடலில் ஏற்பட்ட சிறிய அதிர்வில் அவனது குறட்டை ஒலி குறைந்திருந்தது.

ராசாத்தி சற்று அருகில் நகர்ந்து அவனுக்கு மிக நெருக்கமாய் படுத்துக் கொண்டாள்.

“இஞ்சே.... ஏய்...”

அவனிடம் சிறு அசைவு தானும் இல்லை.

“தூங்கிட்டிங்களோ...”

அவனது கன்னத்தை தட்டிப் பார்த்தாள்.

“இஞ்சே.... ஏதாவது கொஞ்சம் பேசுங்களே...”

குறட்டை ஒலியின் சத்தம் குறைந்தும் கூடியுமாய்.... உடல் வலியும் அதி உச்ச

போதையும் கலந்து சடலமாய்மாறி உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நுளம்பு உய்ய்ங்...என்று சத்தமிட்டபடி அங்குமிங்குமாய் பறந்து அவனது கன்னத்தில் அமர்ந்தது. தன்னை மீறி படீரென நுளம்பை அடித்தான்.

“யாருடி.... இவ தூங்கவிடாம... என்று ஒரு கெட்டவார்த்தையையும் சேர்த்து ஏசிவிட்டு.... ஆ...வென்று வாய்பிளந்து மீண்டும் தூங்கிப் போனான்.

நுளம்பு கையில் அகப்படவில்லை. அங்கும் இங்குமாய் பறந்துக்கொண்டிருந்தது.

பொம்புள நுளம்புதான் இரத்தம் உறிஞ்சுமாமே....! யாரோ சொல்லிக் கேட்ட தாய் ஞாபகம்.

பாவம்.... இந்த நுளம்பினது புருஷன் நுளம்பும் தூங்கிக் கொண்டிருக்குமோ என்னவோ.....! அந்த வேதனையில்தான் இந்த நுளம்புகள் இரவுகளில் மனித உடலை குத்தி காயப்படுத்துகிறது போல....

தன் கையில் வந்தமர்ந்த அந்த நுளம்பை அவள் அடிக்கவில்லை. தன்னை கடித்தாவது அது ஆறுதல் அடைந்து விட்டு போகட்டும். பெண்ணுக்கு பெண்தானே இரங்க வேண்டும்....!

மழை விடாமல் பெய்து கொண்டிருந்தது. ஏன் இவன் இப்படி குடித்துவிட்டு தூங்குகிறான்...?

காலையில் இருந்து தேயிலை மலையில் ஏறி இறங்கி கஷ்டப்படும் அலுப்புத்தீர்த்தான் குடிக்கிறான் என்றால்.... அதே மலைகளில் நானும் தானே ஏறி இறங்குகிறேன்..!

ராசாத்தியின் கோபம் அழகையாக மாறியது. சத்தமாக அழுதுகூட தொலைக்க முடியாத சூழ்நிலை. யாருக்காவது கேட்டு விட்டால்....?

அடிக்கடி மூக்கை உறிஞ்சினாள். நேரம் செல்லச்செல்ல அவளது தாபம் கூடியிருந்தது. அவனது உடல் சூட்டுடன் உரசியபடி படுத்து, கண்களை மூடிக்கொண்டாள்.

கல்யாணமான புதிதில் ஒரு சில நாட்கள் மட்டுமேயே குடிக்காமல் தன்னுடன் இரவை கழித்திருக்கிறான்.

“குடிக்காரமட்ட...”

அவனை ஏசவேண்டும்போல் தோன்றியது. அந்த கொஞ்ச நாட்களில் ஒரு மனிதனாய்..., ஒரு முழுமையான ஆண் மகனாய்... தனக்கு அவனை எவ்வளவு பிடித்திருந்தது..!

பின்வந்த நரக நாட்களின் அனுபவம்... ச்சீய்... அவன் தூங்கியே தொலைக்கட்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டாள்.

போதை மயக்கத்தில் வெறிகொண்டு ஆடை களைந்து... முரட்டுத்தனமாய் தன் மீதேறி... பகலெல்லாம் உழைத்துக் களைத் தவளுக்கு இந்த கூத்தில் துளியேனும் விருப்ப மிருக்கவில்லை.

மறுக்கவும் முடியவில்லை.

தான் ஆசைப்படும் விதத்தில் ஏன் இவனால்.... அவள் யோசிக்கக்கூட திராணியற்றவளாய். மூக்கை அடிக்கடி உறிஞ்சி அழகையை அடக்கிக் கொண்டாள்.

எத்தனை முயன்றும் அவளால் தூங்கவே முடியவில்லை.

வெளியே சொல்லிவிட இயலாத இந்த உணர்வை காலமெல்லாம் மனதோடு வைத்து பூட்டிக்கொள்ள மட்டுமே தனக்கு முடிய மென்று அவளுக்குத் தோன்றியது.

இதனால்தான் தேயிலை காள் வழியே சில பொம்பிளைகள் மானங்கெட்டு திரியுதுகளோ..!

நேரம் இரண்டை தாண்டியநிலை.. இனியும் தூங்காதிருந்தால், காலையில் வேலைக்கு போக முடியாமல் போய்விடும். ஒருநாள் பேர் வீணாகிவிடும்.

தூங்கி விடவேண்டுமென அவள் எடுத்த அத்தனை முடிவுகளும் தோற்றுப்போக... படாரென எழுந்து.... அவன் குடித்து விட்டு வைத்திருந்த சாராய போத்தலில், மிகுதி பட்டிருந்த ஒரு பங்கு சாராயத்தை மடக்கென்று தொண்டைக்குள் சாய்த்துக் கொண்டாள்.

வாயெல்லாம் கசந்து, தொண்டை எரிந்து சுர்...ரென்று அது உள்ளிறங்கியது.

வயிற்றிற்குள் ஏதோ கபகபவென பற்றி எரிவதாய்... சுரக்கும் எச்சில்சூட குமட்டிக் கொண்டு வரும் ஒரு விதமான கசப்பாய்....

“தூ... எப்புதான் குடிச்ச தொலைக்கிறான்ங்களோ...!”

நேரம் செல்லசெல்ல..

கண்கள் சொறுகியது.. மயக்கமாக வந்தது.

ஏதோ புதியதொரு உலகத்திற்குள் பிரவேசிப்பதாய்.. அவள் நிம்மதியாக தூங்கிப் போனாள்.

தமிழில் விமர்சனத்தின் தோற்றமும் மதங்கசூளாமணியும்

பேராசிரியர் செ.யோகராசா

சுவாமி விபுலாந்தரது ஆய்வு நூல்களுள் “யாழ்நூல்” நூலிற்கு அடுத்ததாக “மதங்க சூளாமணி” முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். பொதுவாக, நாடகம் சார்பான ஆய்வு நூலாகவே இது கணிக்கப்படுகின்றது. எனினும் இன்னொரு நோக்கிலும் இந்நூலினை அணுக வாய்ப்புள்ளது. தமிழில் நவீன விமர்சனம் தோற்றம் பெற்ற சூழலில் அப்பின்புலத்தில் இந்நூலினை அணுகி சுவாமி விபுலாந்தர் அவர்களை தமிழில் நவீன விமர்சன வளர்ச்சிக்கு வளமும் வலுவும் அளித்த ஒருவராக இனங்காண இந்நூல் வழிகோலியுள்ளது.

‘மதங்கசூளாமணி’ என்பது (மதங்கர் > கூத்தர்; சூளாமணி > சிரோமணி : தலையிலுள்ள ஆபரணம்) சேக்ஸ்பியரைக் கருதுகின்றது. உலக நாடக மேதையான சேக்ஸ்பியரை தமிழிற்கு அறிமுகப்படுத்தி அவ்விதத்தில் அவரது நாடகச் சிறப்பினை அறிமுகம் செய்வதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 20^{ஆம்} நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் இந்தியா வுள்ளிட்ட தமிழ்நாட்டில் சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் பல விதங்களில் அறிமுகப் படுத்தப் படுகின்றன. முதன்முதலாக 1870^{இல்} சேக்ஸ்பியரின் நாடகமான The Merchant of Venice, **V.வ்ஸ்வநாதர்** என்பவரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதத்தில் தொடர்ந்து 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் மட்டும் 20ற்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகள் இந்தியாவிலே இடம்பெற்றன. 20^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே **சம்பந்த முதலியார்**, **மகாராஜன்**, **சாமசுந்தரம்** போன்ற பல அறிஞர்களால் அவரின் நாடகங்கள் தமிழாக்கம்பெற்றன.

இவற்றுள் சில மேடையிலே நடிக்கவும், சில வாசிப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்டன. நாடகம் பற்றியதொரு ஆய்வு நூலாக, **சூர்ய நாராயண சாஸ்த்ரிகள்** எழுதிய நாடகவியல் மட்டும் வெளிவந்துள்ளது. இந்நிலையில் மதங்கசூளாமணி, மற்றைய மொழிபெயர்ப்புகளைப் போல் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களை மட்டும் தமிழிற்கு அளிக்கவில்லை. மாறாக, சுவாமி விபுலாந்தர் நன்கு திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டுள்ளார். ஆங்கில இலக்கிய மரபை அறிமுகப்படுத்தி எத்தகைய சிந்தனை அடிப்படையிலே சேக்ஸ்பியர் தன்னுடைய நாடகங்களை எழுதினார் என்பதனை விளக்கமாகக் கூறமுற்படுகின்றார். இவ்விதத்தில் சேக்ஸ்பியரை மையமாகக் கொண்டு தமிழிலே நாடகவியல் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூலினை எழுதுவதே சுவாமி விபுலாந்தரின் நோக்கமாகின்றது என்பது தெரிய வருகின்றது.

‘மதங்கசூளாமணி’ நூல் மூன்று பகுதிகள் கொண்டது. முதற்பகுதி ‘உறுப்பியல்’ இப்பகுதியில் நாடகத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்குத் தேவையான கொள்கைகள் ஆராயப்படுகின்றன. இரண்டாவது பகுதி ‘எடுத்துக்காட்டியல்’ இப்பகுதி சேக்ஸ்பியரது நாடகம் பற்றிய விடயங்கள் பற்றியது. மூன்றாவது பகுதி ‘ஒழிபியல்’ இது நாடகத்தின் பல்வேறு உறுப்புகள் பற்றி விவரிப்பது.

இனி நமது கவனிப்பிற்குரியது, தமிழில் விமர்சன மரபின் தோற்றம் பற்றிய அறிமுகம். தமிழில் விமர்சன மரபின் ஆரம்ப நிலையில் இரசனைமுறை விமர்சனம் முக்கியம் பெற்றிருந்தது. இம்முறை தமிழிற்கும் புதியதன்று. ஏற்கனவே தமிழ் உரையாசிரியர்களால் இம்முறை கையாளப்

பட்டிருந்தது. எனினும், மேலைத்தேய விமர்சன முறை அறிமுகமான இக்காலகட்ட சூழலில் இவ்விமர்சன முறையும் அதுகாரணமாக சில மாற்றங்களைப் பெற்றது.

மேற்கூறிய மாற்றங்களிலொன்று, இரசனைமுறை விமர்சனம் கோட்பாடு ரீதியிலான கட்டமைப்பை பெற்றமையாகும். இவ்விதத்தில் இரசனைமுறை விமர்சன முன்னோடிகளுள் முக்கியமானவராக சுவாமி விபுலாநந்தர் இனங்காணப்படுகின்றார். இவ்வழிகளில் அவர் முக்கியம் பெறுகின்றார். அவ்விடயம் பற்றிய சில கட்டுரைகள் எழுதியமை (உ - ம்: ஐயமும் அழகும்)

அதாவது, கோட்பாட்டு விமர்சனமுறையில் இறங்குகின்றார். அவ்வழியில் செயன்முறை விமர்சனத்திலும் ஈடுபடுகின்றார்.

அதுமட்டுமன்று, அவ்வழியில் ஒப்பியல் விமர்சன அணுகுமுறைக்கும் கால்கோள்கிடுகின்றார். உ-ம்: வில்லிபாரத இலக்கியக் காட்சிகளை கிரேக்கக் கவி ஹோமரின் படைப்புகளுடன் ஒப்பிட்டமை.

மீண்டும் மதங்களுளாமணிக்கு வருவோம். உட்புகுந்து நோக்கும்போதுதான் தமிழ் விமர்சன வளர்ச்சிப் போக்கில் மதங்களுளாமணி நூல் இன்னொரு முக்கியமான பரிணாமத்தை-பரிமாணத்தை-ஏற்படுத்தியிருப்பது புலப்படும். அதாவது சேக்ஸ்பியருடைய நாடகப் பகுதிகளை இரசனை நோக்கில் அணுக முற்படும் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவற்றை ஏலவே இருந்த வடமொழி விமர்சன மரபுகள் கொண்டும் தமிழ் விமர்சன மரபுகள் கொண்டும் அளவிடுகின்றார்.

வடமொழி இரசனை மரபு அடிப்படையிலே நவரசமும் தமிழ் இரசனை மரபு அடிப்படையிலே மெய்ப்பாடும் சுவாமிகளின் முக்கிய கவனிப்பிற்குள்ளாகின்றன. இவ்விதத்தில்

சுவாமிகளின் முன்னுரையும் இயல்களின் உட்கூறுகளும் எமது நிதானமான வாசிப்பை அவாவி நிற்கின்றன என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

இவ்விடத்தில் சுவாமிகளின் 'முன்னுரை' யிலுள்ள பின்வரும் பகுதியை எடுத்தாள்வது அவசியமானது.

“வடமொழியாசிரியராகிய தனஞ்சய னாரும் ஆங்கில மகாகவியாகிற செக்சுநியாரும் செவ்வீதனாரைத்த நுண் பொருள் முடிவுகளை நரையட வகுத்து முறைபெறக் கூறுவதற்கு முயன்றோனாயினும்...”

சுவாமிகள் நிரைபடவகுத்து முறைபெறக் கூறுவது பற்றிக் குறிப்பிடும் அதே வேளையில் வடமொழியாசிரியராகிய தனஞ்சயனார் கூறிய வழியில் சேக்ஸ்பியர் நாடகப் பகுதிகளை அணுகியிருக்கிறாரென்பதும் மனங்கொள்ளத் தக்கது.

'முகவுரை'யிலே சுவாமிகள் பின்வருமாறு கூறியிருப்பதும் நினைவுகூரப்பட வேண்டியது.

“.... என ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் கூற்றாராதலன், தொன்மை வளஞ்சான்ற நாடகப் பெரு நூல்கள் அவர் காலத்துக்கு முன்புயுழந்துபோயின. அவர் காலத்தருந்த நூல்களும் பின்னரூழ்ந்தொழிந்தன. அடியார்க்கு நல்லார் இயற்றியருளிய சல்யபத்காரவுரையல் ஆங்காங்குக் காட்டப்பட்டிருக்கும் நாடக வலக்கண முடிபுகளையாதாரமாக நறுத்தீச் செக்சுநியாருடைய நாடக நூல்களை இலக்கியமாகப் பொருந்தவைத்து ஆராய்வது கூருந்ந்து இவ்வாராய்ச்சி...”

மேலே குறிப்பிட்டவாறு வடமொழி - தமிழ் விமர்சன மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் சேக்ஸ்பியரின் நாடகப் பகுதிகளை அணுகியிருந்தமை தமிழ் விமர்சன வரலாற்றிலே மிக முக்கியமான கவனிப்பிற்குரியது. ஏனெனில் நவீன மேலைத்தேய விமர்சன மரபுகளின் அடிப்படையிலேயே அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை எமது நூல்களை அணுகுவது வழக்கமாகவுள்ளது. அண்மைக்காலமாகவே இ.சு.நடராசன், தமிழ்வன் முதலானோர் அதுபற்றி அதிகம் சிந்தித்து வருகின்றனர். இத்தகைய நிலையில் அவர்களுக்கு முன்பே அதுபற்றிச் சிந்தித்த முன்னோடியாக சுவாமிகள் காணப்படுகின்றார்.

மேலைத்தேய நாடக ஆசிரியரை அதுவும் உலக நாடகத்தாராகிய சேக்ஸ்பியரை அவ்வழியில் ஆராயமுற்படுகின்றார்.

சுவாமிகளின் மேற்கூறிய அணுகுமுறை பற்றி மேலும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அதாவது அவ்விதத்தில் தமிழ் விமர்சன மரபினையும் வடமொழி விமர்சன மரபினையும் கடைப்பிடித்ததனூடாக, முதன் முதலாக இந்திய விமர்சன மரபு பற்றியும் சிந்தித்த வராகின்றார் சுவாமிகள்.

சேக்ஸ்பியருக்கும் அவரது நாடகங்களுக்கும் பாத்திரங்களுக்கும் சுவாமிகள் தமிழ்ப் பெயர்கள் வைத்தமை பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். (உ-ம்: சேக்ஸ்பியர் > செகசிற்பியார், Romeo and Juliet > இரம்மியன் சசீலை சரிதை)

‘மதங்ககுளாமணி’யின் ஆரம்ப வடிவம் ‘மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 23ஆவது சொற்

பொழிவாக’ ஆகின்றது. அவ்வுரை பற்றி சுவாமிகள் இவ்வாறு கூறியிருப்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதே.

“அவற்றனைத் தொகுத்துத் தழீநாட்டுப் பெரும்புலவர் குழுயிருந்த வீத்துவக் கழகத்தீர் பெரும் புலவருட் பெரும் புல வராகிய மஹாமஹோபாத்தியாய சாம்நாதை யரவர்களது தலைமையின் கீழ் இயன்றவரை வீர்த்துக் கூறினேன். இவ்வாராய்ச்சி பயன்றத்தக்கதென மஹாமஹோபாத்தியாயரவர்களும் ஏனைய புலவர்களும் பாராட்டி னார்களாதலாலும்...”

இன்னுமொன்று: சுவாமிகளது சமகாலத்து விமர்சகர்களுளொருவரான செல்வக் கேசவராய முதலியார் மேலைத்தேய விமர்சனமுறைச் செல்வாக்கிற்குட்பட்டவர். வ.வே.சு.ஐயர் ஒப்பியல் நோக்கிற்கு அதிக முக்கியம் கொடுத்தவர். அனவரத விநாயகம்பிள்ளை எல்லோரையும் விட, மேலைத்தேய விமர்சனமுறையை இறுக்கிப் பிடித்தவர். இவ்வாறெல்லாம் நோக்கும்போது (தமிழ் விமர்சன மரபும் வடமொழி விமர்சன மரபும் இணைந்த) இந்திய விமர்சன மரபை இனங்கண்டு ஆரோக்கியமான இன்னொரு விமர்சனப்பாதையொன்றிற்கு அத்திவாரமிட்ட வராகின்றார் சுவாமி விபுலாநந்தர். மேலைத்தேய ஆளுமையொருவரது படைப்புகளை இந்திய விமர்சன மரபில் நின்று மதிப்பிடுவதற்கு அசாத்தியமான துணிச்சலும் வேண்டும். அது சுவாமி விபுலாநந்தரிடம் நிரம்ப இருந்துள்ளது என்பதற்கு இலக்கிய வழி உதாரணம் இதுவாகும்.

○○○

விவேகானந்தனார் சதீஸ்

வள்ளளை வான்

சோற்றுக்குப் போனவன்
மரத்தில் சாத்தப்பட்ட
மிதிவண்டி
ஒற்றைப் பட்டி அறுந்த
ஒரு கால் செரும்பு

உதிர்ந்து கிடக்கிறது
பொறுக்கி எடுக்க முடியாதபடி
பையிலிருந்து சோற்றுப் பொதி

அலரி மரத்தடியில் கிடக்கிறது
ஒரு இளைஞனின்
அடையாள அட்டை

பசி வந்துவிட்ட பின்பும்
சோற்றுக்குப் போனவன்
வரவேயில்லை

தூரத்தில்
வள்ளளை வான் ஒன்று
வேகமாய் மறைகிறது!

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

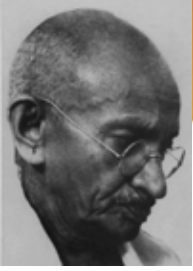

இணுவைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாடிய பஞ்சவண்ணத் தூது நூலானது பிற தூது இலக்கியங்களில் இருந்து பல தன்மைகளில் வேறுபட்டுள்ளது. அவற்றுள் ஒன்றாக அமைவது ஐந்து பொருட்களைத் தூது அனுப்பியதாகும். வெண்ணீலா, நென்றல், கள், சின்னம் முதலிய நான்கையும் தூதுவிட்டு அவை வெற்றியளிக்காது போகவே தன் உயிர்த்தொழியாகிய மந்தாயன்யை தலைவி தூதனுப்பினாள். இவ்வாறாக உயர்திணைப் பொருளும் அஃறிணைப் பொருட்களும் கலந்து தூது அனுப்பப்பட்டமையும் இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும்.

காந்தியால் ஈர்க்கப்பட்ட இலங்கை இளைஞர்கள் இருவர்

சி.டீனி எஸ். ஜெயபதி

நோக்கம்

தனது வருகையின் முக்கிய நோக்கம் இந்தியாவில் பசியும் பட்டினியுமாக வாழும் கோடிக்கணக்கான ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தும் பொருட்டு கதர் ஆடை இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதும் அதனை அணிய வேண்டிய அவசியத்தை இலங்கை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதுமல்லாது அரசியல் பேச அல்ல என்று அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பகர்ந்தார். இதன் நிமித்தம் அவர் சென்ற இடமெல்லாம் பணம் சேர்க்கப்பட்டது.

காந்தியுடன் அவர் பாரியார் கஸ்தூரிபாய் அம்மையார், செயலாளர் மகாதேவ் தேசாய், அன்று அவரது சகாவும் பின்னாட்களில் அவரது சம்பந்தியுமான சக்கரவத்தி ராஜகோபாலாச்சாரி (ராஜாஜி) மற்றும் ராஜாஜியின் மகள் லட்சுமி ஆகியோர் வந்திருந்தனர்.

காந்திமகான் மாத்தறையிலிருந்து பருத்தித் துறை ஈறாகப் பல இடங்களுக்குப் போயிருந்தார். அவர் சென்ற கொழும்பு, கண்டி, மாத்தறை, மாத்தளை, நுவரேலியா, பதுளை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய நகரங்களைவிட பற்பல சிற்றூர்களுக்கும் சென்று பாமரமக்களைச் சந்தித்தார்.

இளைஞர் அமைப்பு

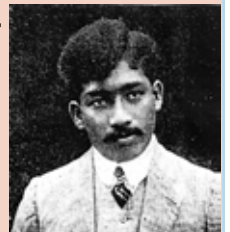
மாணவனாக இருந்த காலத்தில் எஸ். ஹண்டி பேரின்பநாயகம் மற்றும் நண்பர்கள் இந்திய சுதந்திர விடுதலை முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட மகாத்மா காந்தியால் பெரிதும்

சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியா உருவாகு வதற்கு சுமார் 25 ஆண்டு காலத்திற்குமுன் மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளினாலும் செயற்பாட்டினாலும் இலங்கையில் கவரப்பட்ட இளைஞர்கள் இருவர். ஒருவர் வடபுலத்தைச் சேர்ந்த ஹண்டிமாஸ்டர் என்றழைக்கப்பட்ட திரு.எஸ்.ஹண்டி பேரின்பநாயகம், மற்றையவர் தென்னகத்தில் வாழ்ந்த ஜெ.எஸ்.பி. என்றழைக்கப்பட்ட ஜெயராமதாஸ் ஜெய வர்த்தனா. இவ்விருவரும் பல இடையூறுகள், கஸ்டங்கள் மத்தியில் உற்சாகமாகச் செயற்பட்டு காந்தியின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதிலும் அவரின் இலங்கை வருகை வெற்றி கரமாக அமையவும் வழி வகுத்தனர்.

மகாத்மாகாந்தி இலங்கைக்கு ஒரே ஒரு தடவை மாத்திரம் 1927ல் வருகை தந்து இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் தங்கிப் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களின் உள்ளங்களில் நிரந்தர இடம்பிடித்தார்.

திரு.எஸ்.ஹண்டி பேரின்பநாயகம்

ஜெயராமதாஸ் ஜெயவர்த்தனா

கவரப்பட்டனர். இந்தியாபோல் இலங்கையும் அதிக அளவு சுதந்திரம் பெறவேண்டுமென இவர்கள் விரும்பினர். இந்த இலட்சியத்தை அடையும் பொருட்டு யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர். 1924இல் இருந்து பத்து ஆண்டுகள் அகிம்சை வழியில் இயங்கிய இந்த புரட்சிகர இளைஞர் அமைப்புத்தான் இலங்கையில் தோன்றிய முதல் இளைஞர் இயக்கம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் இயக்கத்தின் அரசியல் இலட்சியம் கிட்டவில்லை என்பது உண்மை, இருப்பினும் பண்பாடு, கல்வி சமூக ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்தல் போன்ற துறைகளில் இவ் இளைஞர்கள் பெரிதும் விரும்பத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்திச் சமூகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெற்றனர். மற்றும் மேன்மைமிக்க கல்விமான்கள் இவர்கள் மத்தியில் உருவாகினர்.

இளைஞர்காங்கிரஸ் சார்பில் காந்தியை இலங்கைக்கு முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைப்பதற்கு முன்முயற்சி எடுத்த பெருமை ஹண்டிமாஸ்டரைச் சாரும். இவர் 1927இல் மகாத்மாவின் வருகைக்கு அழைப்பு விடுத்த போது, இலங்கையில் கண்டிப்பாக கதர் நிதியத்துக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா திரட்டித்தர வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் காந்தி அழைப்பை ஏற்றார். பின்பு அவர் வருகையின் போது இத்தொகைக்கு சற்று கூடக் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் ரூ 18,000 இலக்குக்கு மேல் சேர்ந்தது. பொருளாள ராகச் செயற்பட்ட ராஜாஜியின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க காந்தி திரு. ஹண்டியைப் பாராட்டினார். “கீர்த்தி வாய்ந்த அப் பொக்குவாய்ப் புன்னகை தனக்கு அருளப் பட்டு இருந்தமையை” பின்னர் ஹண்டி விவரித்துள்ளார்.

௧௮௯ இலங்கை

வடபகுதி வெற்றிபோல் தென் இலங்கை வெற்றிக்கு உழைத்தவர் திரு.ஜெ.எஸ். பி. “ஜெயராமதாஸ்” ஜெயவர்த்தனா. இவர் பற்றி குணதாசாலியனகே ‘The Sunday Times’ 1994இல் பல சுவாரஸ்யமான தகவல்களைத் தந்துள்ளார்.

1886இல் பிறந்த இவர் அக்காலத்தில் வெல்லம்பிட்டியாப் பகுதியில் பெரும்

செல்வந்தராய் இருந்தார். ஜெயவர்த்தனா அணிந்த சகல மேல்நாட்டு கோட் சூட் எல்லாமே இலங்கையில் அந்நாளில் இருந்த தேசாதி பதிக்குரிய இலண்டன் தையற்காரரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை.

அதிக வாசிப்புப் பழக்கம் கொண்ட ஜெ.எஸ்.பி. 1920இல் காந்தி இந்தியாவில் தொடங்கிய இயக்கம் பற்றி பல விடயங்களை அறிந்து கொண்டார். இவரும் தனது வாழ்க்கையையும் பழக்க வழக்கங்களையும் முற்றாக மாற்றிக் கொண்டார். மச்சமாமிசம் உண்பதனையும் குடிவகைப் பாவனையையும் நிறுத்திக் கொண்டார். மேல் நாட்டு உடைகள் அணிவதை தவிர்த்து வெள்ளைநிற தேசிய உடை அணியத் தொடங்கினார்.

காந்தியை நேரில் பார்த்து இவர் இலங்கையில் காந்தியின் இயக்கம்போல் ஒன்றினை ஆரம்பிக்கும் நோக்குடன் 1925இல் தனது மனைவி மற்றும் ஐந்து மக்களுடன் அகமடாபாட் பகுதியில் இருந்த காந்தி ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார். இவரது மன உறுதியை ஆரம்பத்தில் அறியாத காந்தி இவரை உடனடியாக வீடு திரும்பும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

அங்கு தங்க திடசங்கற்பம் கொண்ட ஜெ.எஸ்.பி. மிகக் குளிரான அன்றிரவை ஒரு புளியமரத்தின் கீழ் எடுத்துச் சென்ற போர்வைகளுடன் சமாளித்தார். இதுபற்றிக் கேள்விப்பட்ட காந்தி இக்குடும்பத்தினரை அழைத்துக் காலையில் உரையாடினார்.

புதுப் பெயர்

ஜோன் என்ற இவரது முதற் பெயரை “ஜெயராமதாஸ்” என்று மாற்றும்படி காந்தி கேட்டுக்கொண்டார். அதேபோல் இவரது மனைவியார் மாகிறுட் “மங்கள தேவியாகவும்”, மூத்தமகன் ஹேமன் “ஹரிதாஸ்” ஆகவும் புதுப்பெயர் சூட்டப்பட்டனர்.

ஜெயராமதாஸ் குடும்பத்தினர் காந்தியின் ஆச்சிரமத்தில் 6 மாத காலம் தங்கியிருந்து காந்தியின் கொள்கைகளை நேரில் கற்றுக் டன் பருத்திச் செய்கை கைராட்டினம் உபயோகித்து நூல் நூற்றல் மற்றும் கதர் ஆடை நெய்யும் நுட்பங்களை அறிந்து கொண்டனர். நாடு திரும்பிய ஜெயராமதாஸ் தனது வெல்லம்பிட்டியா வீட்டை “உட்யோக

மண்டிர்” என்று பெயரிட்டு அதை ஒரு ஆச்சிரமம் போலாக்கினார்.

காந்தி கொழும்பு நாலந்தா வித்தியாலயம் பாடசாலைக்கு வந்தபோது ஜெயராமதாஸ் மகாத்மாவின் பேச்சை சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.

காந்தியின் இலங்கை இணைப்பாளராக இருந்த ஜெயராமதாஸ் இராஜகிரியா கொட்டா றோட்டில் இருந்த காந்தியின் யாழ்ப்பாண இந்து நண்பரின் வீட்டில் இந்திய விருந்தினர் தங்குவதற்குரிய சகல ஒழுங்குகளையும் செய்துவைத்தார்.

ஜெயராமதாஸ் மற்றும் E.W.அதிகாரம் (பின்னர் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்) ராகுலதேரர் பொதுமக்களின் நிதியுதவியுடன் காந்தி கொள்கை பரப்பும் பத்திரிகை ஒன்றினை ஆரம்பித்தனர். “நவஜீவனம்” என்ற இப்பத்திரிகைக்கான பெயரைச் சூட்டியவர் மகாத்மகாந்தியாவார்.

கேகாலைப் பகுதியை 1934-1935ல் ஆட்டிப்படைத்த கோர மலேரியா நோய் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்களின் உயிரைப் பறித்து மக்களை ஆற்றொணாத்த துன்பத்தில் ஆழ்த்தியது. இவர்களுக்கு உதவுகமாக ஜெயராமதாசும் பலதொண்டர்களும் அங்கு சென்று தங்களால் ஆன உதவிகளைச் செய்தனர். ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பெரிதாக உதவிகள் செய்ய வில்லை. இன்னிலையில் இம்மக்களுக்கு மனமிரங்கி உதவிகள் செய்த காந்தியவாதி ஜெயராமதாஸ் இக்கொடிய நோய்க்கிரையாகி தனது 49ஆவது வயதில் பரிதாபகரமாக உயிர்நீத்தார். இவர் காந்தியிடம் இந்தியா விலிருந்து வைத்தியர்களின் உதவிகோரி அனுப்பிய கடிதம் அங்கு போய்ச் சேருமுன் இவர் உயிர் பிரிந்தது ஒரு துன்பியல் நிகழ்வு. இவர் மறைவின்பின் இந்தியாவிலிருந்து காந்தி திரு. ஹண்டிக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் இவர் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

காந்தியின் யாழ் வருகை

தேசாதிபதியின் பாவனைக்குரிய சலூன் பெட்டியில் மெயில் புகைவண்டி மூலம் 1927 நவம்பர் 16ஆம் திகதி காலை காந்திமகான் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தார். பெரும் திரளான மக்கள் காந்தியைக் காண அங்கு காத்திருந்தனர்.

அன்று மாலை முற்றவெளி மைதானத்தில் வரலாறு காணாத பொதுமக்கள் மத்தியில் இளைஞர் காங்கிரசினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. மேடையில் பல அமைப்புக்களைப் பிரதிநிதித் துவம் செய்பவர்கள் இருந்தனர். குறிப்பாக சாதிப் பாகுபாடுகள் மலிந்த அந்தக் காலத்தில் சிறு பான்மைத் தமிழர்களுக்கு சரிசமமான இடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. மகாத்மா மதுவிலக்கு, சாதிக் கொடுமை, இந்து-கிறிஸ்துவ நல்லுறவின் அவசியம் பற்றி அங்கு பேசினார்.

முற்றவெளிக் கூட்டத்தை அடுத்து காந்தி இளைஞர்காங்கிரஸ் அங்கத்தவர்கள் கூட்டத்திற் பங்கு பற்றினார். தற்போதைய புதிய வின்சர் படமாளிகை இருந்த இடமாகிய றோயல் படமாளிகையில் கூட்டம் நடைபெற்றது. காங்கிரசின் தலைவராக இருந்த டாக்டர் ஐசாக் தம்பையா அமைப்பின் தலைமையுடன் ஏற்பட்ட சிறுகருத்து வேறுபாட்டினால் தனது பதவியை முன்பு துறந்திருந்தார். அதனால் கூட்டத்திற்குப் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் தலைமை வகித்தார்.

பலவீனமாக இருந்த காந்தி இருந்தபடியே ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார். ஒலிபெருக்கி அதிகம் பாவனையில்லாத காலமாதலால் பேச்சை அப்படியே சொல்லுக்கு சொல் உரத்துப் பேச திரு.எம்.எஸ்.இளையதம்பி பணிக்கப்பட்டார். சுமார் பத்து நிமிடங்களின் பின் அதே வேலையை அனுபவசாலியான ராஜாஜி திறம்பட ஆற்றினார். இலங்கையில் பூரண சுதந்திரம் நாடி நிற்கும் அந்தவேளை இளைஞர்கள் சகல இன, மொழி, மதத்தவர்கள் அனைவரையும் சத்தியம் அகிம்சை அடிப்படையில் ஒருங்கிணைத்துப் போராட காந்தி அங்கு அறிவுறுத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கிய நாலு நாட்களிலும் காந்தி பல அமைப்புக்காளால் வரவேற்கப்பட்டு கதர் நிதியும் அளிக்கப்பட்டது. பிரசித்தியான சுமார் 12 இந்து கிறிஸ்தவ ஆண், பெண் பாடசாலைகளுக்கு இவர் சென்றார்.ஆயினும் றோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் இதிலிருந்து ஒதுங்கி இருந்தன.

இவரது கூட்டங்களுக்கு மாணவர்களும் ஏனையோரும் கதர் உடை அணிந்து வர ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த அங்கிலிகள் மிசனரியான பரியோவான்

கல்லூரி (St John's College) அதிபர் வண்பிதா ஹென்றி பீட்டோ காந்தியின் பாடசாலை வருகையையிட்டு கதர் துணியிலான மேற் சட்டையை தைப்பித்திருந்தார்.

காந்தி புத்தூர், அச்சவேலி, வல்வெட்டித் துறை, பருத்தித்துறை, சாவகச்சேரி, கன்னாகம், தெல்லிப்பளை, மூளாய் மற்றும் காரைநகர் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று கதர் நிதி சேகரித்துள்ளார்.

மகாத்மா தலைமன்னார் ஊடாக இந்தியா செல்லுமுன் யாழ் வரவேற்புக் குழு மூலம் பொது மக்கள் மதுபானம் தீண்டாமையிலிருந்து விலகி எளிமையான வாழ்வை ஏற்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டார்.

இலங்கையின் இரு முனைகளிலிருந்து வந்த வேறுபட்ட இரு இளைஞர்கள் காந்தி மகானால் கவரப்பட்டு தத்தம் மக்களுக்குச் செய்த நன்மைகளை நாம் இலகுவில் மறப்பதற் கில்லை.

உதவிய நூல்கள்:

1. யாழ்ப்பாண இளைஞர்காங்கிரஸ் சாந்த சீலன் கதிர்காமர் எழுதியது குமரன் புத்தக இல்லம் (2012)
2. Gandhi and Sri Lanka 1905 - 1947 Edited by Gopalkrishna Gandhi A SarvodayaVishvaLekka Publication (2002)

○○○

**பலவீனத்தின்
மீதி**

இளைய அப்துல்லாஹ்

ஒரு பாக்கு வெட்டி
இதுதான் மாமிக்கும்
இந்த உலகத்திற்குமான தொடர்பு.
சிறிய குடலின்
நடுவே ஒருநாள்
அவரின் இருமல்
நின்று போனது.
கால்களின் இருக்கில்
குந்தியிருக்கும்
அந்தக்கால மனிசி அவர்.
கிடுகு கொட்டகை
அவர் விட்டுப்போன சொத்து.
இன்னும் இருக்கிறது
அந்தக்கொட்டகையும் அவர் நினைவும்.
அவரின் ஓடாத மணிக்கூடும்.
வீட்டு முற்றம் அவரின்
தனி மேடை.
எனக்கும் அவருக்குமான
தொடர்பு
பாக்கு வெத்தலையுடன்தான்

ஆரம்பமானது.
மன்னுக்குள் போகும்வரை
என் மீது பாசம்
யொழிந்த உயிர்.
ஓடாத மாமிமீன்
மணிக்கூடு போலவே
இருக்கிறது
அவரின் குடிசை.
பிள்ளைகள் அம்மாவை
நினைப்பார்கள்.
சோகமாய் எதை நினைக்க
மரணம் தின்னும்
இவ்வுடலுக்காய்
எத்தனை பூசைகள்.
சிலநேரங்களில்
மரணத்தின் வாசம்
அண்மித்து கேட்கும்.
சில நேரங்களில்
ஒரு கொட்டாவியோடு
எல்லாம் முடிந்துவிடுகிறது.

அனேகமான வொழுதுகள்
முற்றத்து மண் துகள்களை
எண்ணியபடி இருக்கும்
மாமிமீன் சுருங்கிய கைகள்.
மரணத்தின் தினங்களின்
துகள்களாக அது
இருந்திருக்க கூடுமாக்கும்.
பழைய பேச்சுகள்
நல்ல ருசியான
இறால் கறி, மீனை
யொரித்து பக்குவமாய்
தரும் அன்பு
எல்லாம் இழந்து
வருடங்கள் பலவாயிற்று.
கீழ்முறை
அவற்றை மனது எங்கியது.
நினைக்கிறேன் வாழ்வின்
அந்திமம் தொலைவில்
இல்லை இல்லையா?

ஜானைதா வெரீப்

விடிந்தும் விடியாததொரு காலைப்பொழுது. கருக்கல். நெய்னாகுடியின் கடற்கரையை அண்மித்து பரந்து காணப்பட்ட சதுப்பு நிலத்தின் ஓர் ஓரத்தில் அடர்ந்து பரந்து கிளைகளுடன் நின்ற காட்டு மரமொன்றின் நீண்டதொரு கிளையில் சிறிதாக இடைவெளிவிட்டு இரண்டு காகங்கள் குந்திக்கொண்டிருந்தன. ஒன்று சற்று முரட்டுத் தனமான ஆண். மற்றது அடக்கவொடுக்கமான பெண்.

விழித்த விழி மூடாமல் ஆண் அதனது காதலியை கிறக்கமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, பெண் என்னவோ தனது கழுகுப் பார்வையை எங்கெங்கெல்லாமோ வீசிக்கொண்டிருந்தது.

ஆணுக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. “நானுந்தான் நீண்ட நேரமா பாக்கேன். ஏன்டி சொண்டை உம்மென வைச்சுக்கொண்டிருக்கே?” கேட்டது.

“நான் உன்னோட டு. பேசமாட்டேன்” ஊடலுடன் கூறியது பெண்.

ஆண் காகத்துக்கு ஒரே யோசனை. முதல் நாள் மீனவப் பெண்ணொருத்தி வீசி எறிந்த மீன் குடலை உண்ணும்போது வேறொரு பெட்டைக் காகம் தன்னருகில் நின்று கொத்தித் தின்றதைக் கண்டிருப்பாளோவென்றொரு ஐயம்.

“ஏன்டி பேசமாட்டே? நான் அப்படி உனக்கு என்னதான்டி செய்தேன்? கிட்ட வாடி.”ஆண் கெஞ்சியது.

“மாட்டேன். உன்னருகிலே வரவே மாட்டேன். உன்னை ஒரு கக்கா துண்டுக்குக்கூட நம்பமுடியாது.” கோபத்துடன் புறுபுறுத்தவாறே சொண்டுகளைப் பிரித்து மெல்லிய சத்தத்தில் “கா... எனக் கத்தியது.

“என்னடி பெரிய பெரிய வார்த்தைகளெல்லாம் சொல்றே? உனக்குக் கோபம் வரக்கூடிய மாதிரி நான் செஞ்ச குத்தம் என்னடி?” கூறியவாறு மரக்கிளையைக் கௌவிப் பிடித்திருந்த கால்களை நகர்த்தி பெண்ணருகே நகர முயன்றது.

“அருகிலே வராத. வந்தியோ பறந்திடுவன்” கோபத்துடன் கூடிய ஊடலுடன் கூறியவாறு விழிகளால் பெட்டைக் காகம் சிரித்தது.

“வரல்லடிம்மா. சொல்லுடி. ஏன்டி என்னோட கோபமா இருக்கே?”

“வேறென்ன. எத்தனை தடவை உனக்கிட்டே கேட்டிருக்கேன். நீ வந்து சல்லாபம் பண்ணிட்டுப் பறந்துடுறே. கருக்கட்டி, முட்டை இட்டு, அடை காத்து, குஞ்சு பொரித்து, வளர்த்து, ஆளாக்கி... இதையெல்லாம் நான்தானே அனுபவிக்கணும். இதுக்கெல்லாம் எனக்கு ஒரு கூடு வேணாமா? உன் மரமண்டையாலே இத சிந்திச்சுப் பார்த்திருக்கியா?” கேட்டவாறே மீண்டும் சற்றுச் சத்தமாக கா...த்தியது.

“வாயை மூடுடி. அங்கப் பாருடி. எத்தனை சோடிக கொஞ்சிக் கொண்டிருங்காங்கன்னு. கூடுதானேடி? கட்டுவம்டி. கிட்ட வாடி.”

“நீ புறமிஸ் பண்ணு. அப்பதான் கிட்ட வர விடுவன்.”

“உன் அழகான சொண்டு மீது சத்தியம்டி. இன்டைக்கே கட்டுமான வேலைகளைத் தொடங்குவோம்டி. வாடி கிட்ட.”

பெண்ணும் ஆணுமாக ஏக நேரத்தில் சற்று நகர்ந்து அருகருகே குந்திக்கொண்டன. “ஏன்டி இப்படிச் செய்வோமா?”

“எப்படி அத்தான்?”

“இந்த இனிமையான குளுமையான காலைப் பொழுதிலே கொஞ்ச நேரம் சல்லாபிச்சிட்டு, வழக்கமாகக் குளிக்கிற ஓடையிலே தலை முழுகிட்டு, வயிற்றுக்குள்ள எதையாவது போட்டுட்டு சுள்ளிகளைச் சேகரிக்கத் தொடங்குவோம். சரிதானே?” கூறியவாறு ஆண் தனது சொண்டால் மயிர்கள் அடர்ந்த பெண்ணின் கழுத்துப் பகுதியில் மெதுவாகக் கொத்தியது.

“நோவுது. மெள்ளக் கொத்து.” பெண் சிணுங்கியது.

“கூடுகட்ட உதவுமாறு என் பிரண்ட்ஸ் மாருக்கிட்டவெல்லாம் சொல்றேன். நீயும் உன் நண்பிகளிடமெல்லாம் சொல்லு.”

“உன் ஆண் நண்பர்களிடம் மட்டுமே சொல்லு. இதுதான் சாட்டென்று நீ பெட்டை களிடம் சொல்லப் போய், நான் கருவுற்று கூட்டுக்குள்ளே அடைகாக்கும் போது எவள்களுக்கெல்லாமோ கூடுகள் கட்ட வேண்டி உனக்கு ஏற்பட்டு விடும்” என்றது சிரித்தவாறே பெண் காகம்.

“பொறாமையைப் பாருடா. நான் ராமனாக்கும்டி” கூறியவாறே பெண்ணின் முதுகை சொண்டால் இதமாகத் தடவியது.

“க்கும். தெரியாமக் கிடக்கு. எல்லாம் சுத்த ஹம்பக்!”

இணைந்த இரண்டும் சிரித்துக் கொண்டிருந்தன.

*****

நெய்னாகுடி சந்தைச் சதுக்கத்தில் மரக்கறி வாங்கிக்கொண்டு நின்ற கொந்த ராத்து கோணலிங்கத்தை பாராளுமன்ற உறுப் பினனான ராசாமகனின் அடிவருடிகளில் ஒருவனான சித்திக் சந்தித்தான்.

“கோணன். உன்னை எங்கெல்லாம்பாப்பா தேடுறது? உன் வீட்ட கூட வந்தேனே. பொண்டில் சொல்லல்லையா?”

“சொன்னாள்தான்டா மச்சான். உன்னைச் சந்திக்கணும்னு இருந்த நான்தான். நேரமே கிடைக்குதில்லையே.”

“அது செரிய. இப்போ கையிலே எத்தனை கொந்தராத்து வேலைக வைச்சுக் கொண்டிருக்கே?”

“எட்டு வேலைகள் நடந்துக்கிட்டிருக்கு. அதுவே உன்ட எம்பி மூலமாக கிடைச்சது நாலு வேலை. இன்னும் மூணுக்கு அக்றிமென்ட் சைன் பண்ணியிருக்கேன்.”

“அப்போ எல்லாமா பதினொன்று. பன்னி ரெண்டு எண்டு வைச்சுக்கேயேன்.”

“என்னடா மச்சான் சொல்றே?” கோணன் அகன்ற விழிகளால் கேட்டான்.

“ரெண்டு கோடி ரூபாய்க்கு எம்பி உனக்கு ஒரு வேலை தாரதுக்கு இருக்கார். விருப்ப மாண்டு உனக்கிட்ட விசாரிக்கச் சொல்லிச் சொன்னார்.”

“விருப்பம்தான். கரும்பு தின்ன கைக்கூலியா கேப்பாங்க. ஆனா ஒரு சின்ன பிரச்சினை.”

“என்ன பிரச்சினை?”

“வழக்கமா தாறமாதிரி பத்து வீதம் எம்பிக்குக் கொடுக்கிறதில்தான் கொஞ்சம் சிக்கல் இருக்கு?”

“என்ன சிக்கல்? நீதான் ஊசியின் துவாரத்துக் குள்ளாலேயே நுளையிற ஆளாச்சே.”

“அதென்டா மெய்தான். ஆனா கொந்தராத்து செய்தா எனக்கும் நாலு பத்து மிஞ்சணுமே. எம்பியிலே தொடக்கம், என்ஜினியர், சுபவைசர், பில் கிளாக், அக்கெளண்டன் எண்டு எல்லாப் பயல்களுக்கும் அழவேண்டியிருக்கே. அவனுக்கு வாய்க் கரிசி போடுறதைத் தவிர இப்ப பெரிய்ய பிரச்சினை என்னென்னா தங்கத் தூளை வாங்கிப் போட்டு சிமெந்து குளைச்சாலும் குளைக்கலாம். மணல் வாங்கிறதுதான் ஆகக் கஷ்டமா இருக்கு. ஏன்டா மச்சான் சித்தீக். ஒரு எட்டு வீதம் தாறதா அவருட்டே பேசிப் பாரேன்.”

கோணலிங்கத்தின் முகத்தை சித்தீக் சிறிது நேரம் ஏறஇறங்கப் பார்த்தான். நிலத்தில் பெரு விரலால் கோடு கீறினான்.

“கோணன். இந்த வேலையைக் தனக்கு ஒழுங்கு செய்துதரச்சொல்லிக் கேட்டு கொந்தராத்து சாலி நாயா அலையிறான்.

எனக்கென்றா அவ்வளவு விருப்பம் இல்ல. ஏனென்றா நீ பாத்தும் பாராம எனக்குத் தாற மாதிரி அவன் தரமாட்டான். உனக்கு விருப்பம் இல்லேன்னா உட்டுடு. நான் சாலிக்கு ஒழுங்கு பண்ணிக் கொடுக்கன்.” என்றான் குரலில் சற்றுக் கடுமையுடன்.

“சரி சரி. கோபிக்காதே. எம்பிக்கு பத்தும் உனக்கு ஒன்றும் தாரன். ஆமா, என்ன வேலை இது?”

“ஒரு ஸ்கூல் பில்டிங் கட்டணும். கடற்கரைப் பகுதியிலே வாழுறவங்க அவங்கட பிள்ளைகள் படிக்கிறதுக்காக தற்காலிகமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற கட்டிடத்தை நிரந்தர மாடிக் கட்டிடமாக கட்டிக் கேக்கிறாக. அதனாலே நம்ம ராசாமகன் சார் மனசு இரங்கி ஒரு மாடிக் கட்டிடம் கட்ட தண்ட நிதியிலே ஏற்பாடு செய்கிறாரு.”

“அவருட சொந்தப் பணத்திலேயா?” கோணன் அவசரமாகக் கேட்டான்.

“என்னப்பா பகிடி பண்ணே. அரசாங்கம் அவருக்கு ஒதுக்கிற பணத்திலேயிருந்து தான் பா.”

“அதானே பார்த்தேன்.”

“எங்க சார் எல்லா ஒழுங்கும்

பண்ணிட்டாரு. பிடிக்க வேண்டிய ஆக்களைப் பிடித்து பெர்மிசன் எடுத்துட்டாரு. கட்டிடம் கட்ட வேண்டியது மட்டும்தான் பாக்கி. மற்ற விபரங்களை எல்லாம் அப்புறம் சொல்றேன். நீ பேசின மாதிரி நடந்துக்கே” கூறிவிட்டு தனது உந்துருளியை நோக்கி சித்தீக் அகன்றான். இன்னும் சில தினங்களுக்குள் இரண்டு லட்சம் ரூபா நோட்டுக்கள் தனது பாக்கெட்டினுள் திணிக்கப்படுவதை எண்ணி மகிழ்ந்தவாறே பழைய சினிமா பாடலொன்றை ஹம் பண்ணியவாறு நடந்தான்.

*****

காகங்கள் இரண்டும் தங்களது கழுக்குக் கண்களால் பொருத்தமான சுள்ளிகளைத் தேடின.

“மச்சான், அதோ பார். அதக் கெளவிக் கொண்டு வரட்டா?” பெட்டை கேட்டது.

“இல்லை. அது இப்போது வேண்டாம். எப்போதுமே கூட்டுக்கு பேஸ் உறுதியா அமையணும். கூடு கட்டினா பெரும் காத்துக்கும் மழைக்கும் நின்று பிடிக்கக் கூடியவாறு கட்டணும். அதனாலே முதலிலே உறுதியான கம்பித் துண்டங்களைச் சேகரிப்போம். நான் அவற்றைத்தான் தேடிக்கொண்டிடுக்கேன். நீயும் தேடு.”

“ஏன் மச்சான். கூடு கட்டுற இடத்தை செலக்ட் பண்ணிட்டியா?”

“பண்ணின மாதிரித்தான். அந்த சைட்டை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டீயென்றா அங்கேயே கட்டிடலாம்?”

“எந்த இடம்?” பெட்டைக் காகம் ஆவலுடன் கேட்டது.

“இன்றைக்கு காலைலே நீயும் நானும் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தோமே அந்த விசால மான மரம்.”

“ஆமா. அந்தப் பாடசாலை வளவுக்குள்ளே நிக்கிற மரம். அதிலேயா கட்டப் போறோம்?”

“அடி! போடி. அது இலைகளும் கிளைகளும் நிக்கிற பெரிய பாரமான மரம். ஒரு பெரிய காத்துக்கு சாய்ந்தாலும் சாய்ந்திடும். அதுக்குப் பக்கத்திலே நிக்ருது பாரு ஒரு குட்டையான தென்னை மரம். அதுட வட்டுக்குள்ளே கட்டுவோம். எந்தக் காத்துக்கும் அது நின்று பிடிக்கும்.”

பெட்டை ஆணை நன்றியுடனும், கருணையுடனும், பெருமிதத்துடனும் பார்த்தது.

“என்னடி ஒரு மாதிரியா பாக்குறே?”

“ஒன்னோட சிநேகிதம் கொள்ள கிடைச்சது எனது பாக்கியம்தான் மச்சான்” கண்கலங்கியவாறு பெட்டை கூறியது.

“சரிசரி வா. பறந்து பறந்து தேடுவம்.”

இரு காகங்களும் இறக்கைகளை விரித்து தேவையான வேகத்துக்கேற்றவாறு அசைத்து பறக்கத் தொடங்கின.

*****

பாடசாலைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடுவதற்கு முன்னேயே பா.உ. ராசாமகனுக்கான பத்து வீத தரகுப் பணம் அவரால் கொடுக்கப்பட்ட அவரது பினாமியின் வங்கிக் கணக்குக்கு வரவு வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு முடிந்ததும் காரியாலயத்தை விட்டும் கோணலிங்கம் வெளியே வந்தான். சித்தீக் அவனுக்காக காத்து நின்றான்.

“என்ன கோணன். எல்லாம் நல்லபடியா முடிஞ்சுதா?”

“ஒன்டாப்பா. டிரக்டர் தனிமையா சந்திக்கச் சொல்லிச் சொன்னாரு. என்னினியரையும் சந்திக்கணும். வேக் சுபொவைசரும் கண்ணைக் காட்டிட்டுப் போனான். அவனையும் பாக்கணும்.”

“பில்லிங் கட்டுற இடத்தைப் பாத்துட்டியா?”

“அதை ஏன் கேக்கே. அது வருசக் கணக்கா தண்ணி நின்ட ஒரு சதுப்பு நிலம்டாப்பா. கொஞ்ச காலமா ஊர் குப்பைகளை எல்லாம் சேகரித்து பிரதேச சபை அந்த இடத்திலே கொட்டி நிரப்பி மண்ணும் கிறவலும் போட்டு மூடியிருக்காங்க. இப்போ அந்த இடத்திலே தகரத்தாலே கட்டப்பட்ட ஒரு தற்காலிக கட்டிடத்திலே ஸ்கூல் நடக்குது. அதுக்குப் பக்கத்திலேதான் இப்போ நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டணுமாம். ஆனா, நிலம் பெலமில்லையே.” கோணலிங்கம் எதைப் பற்றியோ ஆழமாகச் சிந்தித்தவாறு கூறினான்.

“நீ எதுக்கப்பா யோசிக்காய்? எம்பி பணம் ஒதுக்கி இருக்காரு. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிமார் அந்த இடத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்காங்க. உன்னைக் கட்டச் சொல்றாங்க. நீ கட்டு. இடம் சரியா புழையானனு நீ ஏன் யோசிக்கணும்?” என்றான் சித்தீக் உறுதியாக.

“அதென்டா மெய்தான். எனக்குத்தான் கொந்தராத்தைக் கொடுக்கணும்னு எம்பி சொல்லி வேலையை நாலைஞ்சி கூறுகளாகப் பிரிச்சி இருக்காங்க. இல்லாட்டா ஒபன் டென்டர் கூப்பிடவேண்டி வருமாம்.”

“இப்ப என்ன சொல்றே? எம்பி நினைச்சா எதையும் செய்யலாம்பா. இப்போதெல்லாம் அரசியல் என்பது நட்டமே ஏற்படாத ஒரு தொழில்பா. நீ என் பக்கெட்டை நிறைச்ச மாதிரி உன் பக்கட்டையும் நிறைக்கப் பாருப்பா. என்னவோ வேதாந்தம் கதைக்கிறாரு!” வார்த்தைகளில் வெறுப்போடினான் சித்தீக்.

“நீ சொல்வதும் சரிதான். நான் மத்தவங்களையெல்லாம் சந்திச்சு வாய்க்கரிசி பற்றி பேரம் பேசணும். வரட்டா?”

இருவரும் அகன்றனர்.

*****

காகங்கள் இரண்டும் ஓர் இடத்தில் குந்தின. அவற்றின் எதிரே சுமார் அரை மீற்றர் நீளமான பாரமான கம்பித் துண்டொன்று கிடந்தது.

“பாத்தியாடி. இப்படிப்பட்ட கம்பிகளைத் தான் ஆக அடியிலே போடணும்.” என்றது ஆண் காகம்.

“இப்ப இதைத் தூக்கணுமா? அம்மாடி யோவ்! என்னாலே ஏலா. நீ தூக்குவியா?”

“என்னாலேயும் ஏலாதான். ஆனா நாம ரெண்டு பேராலேயும் ஏலும்.”

“அதெப்படி?”

“கம்பித் தொங்கலிலே இருந்து கொஞ்சம் இடவெளி விட்டு நான் கௌவுவது போல நீயும் மற்றத் தொங்கலிலே இருந்து அதேயளவு விட்டுக் கௌவனும். நான் கண்ணைக் காட்டியதும் சம நேரத்திலே ரெண்டுபேரும் அதைத் தூக்கியவாறே பறக்கத் தொடங்கனும். புரியுதா?”

“நல்லா புரியுது. ஆனா ஒரு விசயம்தான் புரியாம இருக்குது.”

“என்னடி அது?”

“ஆமா. உனக்கு எப்படி இதெல்லாம் தெரியும்?” சந்தேகக் கண்களுடன் தனது காதலனைப் பார்த்தவாறே பெட்டை கேட்டது.

“ஐயாவை யாரெண்டு நினைச்சிக் கொண்டே? இதுவரையிலே எத்தனை கூடுகள் கட்டியிருக்கேன். தெரியுமா?”

“தெரியும். தெரியும். இதுவரையிலே எத்தனையோ நாய்களோட கிடந்துட்டு இப்போ எனக்கிட்டே வந்திருக்கிறது நல்லா தெரியுது. நீ ராமன் இல்ல என்பதை நிரூபிக்கத்தான் நான் கேட்டேன். என் தலையெழுத்து!” கூறியவாறு “கா.....” என மெல்லிய குரலில் அழத் தொடங்கியது.

“அழாம வாயை மூடுடி. முதலிலே இதைத் தூக்கிக்கொண்டு வைச்சிட்டு, இன்னும் சில கம்பித்துண்டங்களைத் தேடனும். ஒரு முள்ளுக் கம்பித் துண்டு பார்த்து வைச்சிருக்கேன். அப்புறம் பலமான சுள்ளிகள் தேடனும். இன்றைக்கு அவற்றையெல்லாம் தேடி வைச்சிட்டு, நாளைக்கு தும்பு, பஞ்சு போன்ற மென்மையான பொருட்களைத் தேடனும். என் செல்லக் கிளி பஞ்சு மெத்தைக்கு மேலே முட்டைகளை யெல்லாம் இறகுக்குள்ளே அணைச்சுக் கொண்டு அடைகாத்தவாறு படுக்கனும். அதான் என் ஆசை. சரியாடி?”

“கிட்ட வா. முதல் உன்னைக் கொஞ்சிப் போட்டு அப்புறமா கம்பியைக் கௌவுறேன்” என்றது பெட்டைக் காகம் ஏக காதலுடன்.

*****

பொறியியலாளர், பணிப்பாளர், கணக் காள் போன்றோரையெல்லாம் சந்தித்து விட்டு வந்த கோணலிங்கம் வேலை மேற்பார்வை யாளரைச் சந்தித்தான்.

“அப்புறம்....? கோணன். எப்போ வேலை தொடங்கப் போறே?” வேமே கேட்டார்.

நெருப்பில் விழுங்கும் கூரியன்

நெருப்பில் பிறந்த கூரியன்
நெருப்புக் குழம்பில்
அவிந்து போவது இல்லை.

நெருப்பைத் தின்னும் கோழிகளிடம்
நெருப்பு என்றும் வெல்லப் போவது இல்லை.

இலைகள் அறுந்தும் கிளைகள் என்றும்
சாயப் போவது இல்லை
கிளைகள் சாய்ந்தும்
வேர்கள் தன்னை முடித்துக் கொள்வது இல்லை.

ஆளப் படர்ந்த அடிமை விதை
என்றும் அடங்கிப் போவது இல்லை.

நிலம் பிளக்க எழும் விதை உயிர்போல்
புது இலைகளுக்காகவும்
புது கிளைகளுக்காகவும்
தன்னைத் தானே தயாரிக்கும்.

புதுச் கூரியனுக்காய்
தன்னைத்தானே மணந்து கொள்ளும்
அந்த நெருப்பின் சாட்சியாய்.

“தொடங்கிடலாம் சார். சின்னச்சின்ன பிரச்சினைகள் இருக்கு. அதுகளை முதலிலே செட்டில் பண்ணனும்.”

“அப்படி என்ன பிரச்சினை?”

“எல்லாம் பணப் பிரச்சினைதான். யாரிட்டயாவது கொஞ்சம் கடன் எடுக்கனும். அப்படி எடுத்தா அதுக்கு வட்டி வேற கொடுக்கனும்.”

“ஏன் கடன் எடுக்கப் போறே? பொறியியலாளர் சொல்லியிருப்பாரே. பேங்க் கறண்டி கொடுத்தா உனக்கு அட்வான்ஸ் தாரதாக. சொன்னாரா?”

“சொன்னார்தான். பல கொந்தராத்துகளிலே என் பணம் சிக்கிக்கொண்டிருக்கு. அதான் கடன் எடுக்கனும்னேன். ஏன் சார். அந்த

ஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டப்போற இடத்துக்கு சம்பமாக பெரியதொரு மரம் நிக்குதே. அதை வெட்டணுமா?”

“வேணாம். வேணாம். மரம் வெட்ட எஸ்டிமேட்டிலே பணம் ஒதுக்கல்ல. தேவைப்பட்டா கட்டிடம் கட்டுற பகுதிக்குள்ளே மரத்தின் ஏதாவது பெரிய வேர்கள் நீண்டிருந்தா அவற்றை வெட்டி துப்புரவாக்கிட்டு கட்டத் தொடங்கு. ஏனென்டா மரத்தின் நிழல் ஸ்கூல்ல படிக்கப் போற பிள்ளைகளுக்கு பெரிதும் உதவலாம்.”

“சரி சார். மற்றது...” இழுத்தான்.

“வேற என்ன கேக்கப் போறே?” சிரித்த வாறே வேமே கேட்டார்.

“என்ன சார் தெரியாதது மாதிரி கேக்கிறீங்க. கலவை ஒன்றுக்கு (சிமெந்து) ரெண்டு (கல்) நாலு (மணல்) போடணும்னு எஸ்டிமேட்ல காட்டியிருக்கு. ஆனா, நான் ஒன்றுக்கு மூணு அஞ்சுதான் போடுவன். செங்கல் கட்டும்போதும் ஒன்றுக்கு (சிமெந்து) அஞ்சுக்குப் (மணல்) பதிலாக ஒன்றுக்கு ஏழுதான் போடுவேன். பூச்சுக்கும் ஒன்றுக்கு மூணுக்குப் பதிலாக ஒன்றுக்கு நாலுதான் போடுவேன். ஏதாவது பிரச்சினைகள் வராம நீங்கதான் பார்த்துக்கோணும்.”

“அதெல்லாம் நான் பார்த்துக்கொள்வேன். மரங்களை கொஞ்சம் நல்லதா போட்டுக்கோ.”

“பார்ப்பம் சார். எஸ்டிமேட்ல சொன்ன மாதிரி ஹை கிளாஸ் போடாட்டியும் நல்லதா பார்த்துப் போடுறேன். பெயின்டைப் பூசிட்டா யார் சார் மதிக்கப் போறா?”

“சுடுதியா யாராவது அதிகாரிமார் வருவாங்க. பார்த்து நடந்துக்கோ. அவங்க நிக்கிற நேரத்திலே கலவையெல்லாம் சரியான முறையிலே போட்டுக்கோ. நிறைய பேரு ரொம்ப நேர்மையானவங்க டிபாட்மென்டிலே இருக்காங்க. கவனமா செயல்படு.”

“இன்னுமொரு முக்கியமான விசயம் சார்.”

“என்ன?”

“கட்டிடம் எழும்ப வேண்டிய இடம் காலங்காலமா ஒரு சதுப்பு நிலம். பிரதேச சபை குப்பைகளைக் கொட்டி நிரப்பி கிறவல் போட்டு மறைத்திருங்காங்க. அந்த இடத்திலே எத்தனை அடி ஆழத்திலே சார் காங்கிறீட் பேஸ் போடுறே?”

“எஸ்டிமேட்ல என்ன காட்டியிருக்கு?”

“நாலு அடி ஆழம்னு”

“சொன்ன மாதிரி போட்டு”

“அந்த ஆழமான இடத்திலெல்லாம் குப்பை சார். காலப்போக்கிலே குப்பை உக்கி நிலம் இறங்கும் சார்.”

“அதைப்பத்தி நீ ஏன் யோசிக்காய்? அதுக்கு ரொம்பக் காலம் செல்லும். அப்போ நானும் நீயும் உயிரோட இருக்கிறோமோ இல்லையோ.”

“அப்போ கிளம்புவம் சார். ஒரு பாருக்குப் போய் என் கணக்கிலே கொஞ்சம் சரக்கை ஊத்திக்கொண்டு போவம்.”

“இப்ப வேணாப்பா. ஆபிஸிலே வேலைலே இருக்கேன்.”

“என்ன சார் பபாவாட்டம். ஏதாவது சைட்டுக்கு போறதா சொல்லிட்டு கிளம்புங்க சார்”

வேமேயும், கோணனும் நகரத்தின் ஒதுக்குப்புறமொன்றில் அமைந்திருந்த மது பானச் சாலையொன்றை நோக்கி தத்தம் உந்துருளிகளில் புறப்பட்டார்கள்.

*****

சுடு கட்டி முடிக்கப்பட்டு பெண் காகம் இதமான பஞ்சு மெத்தையில் படுத்தவாறு முட்டையிடுவதும் அடை காப்பதும், மீண்டும் சில மாதங்களில் முட்டையிடுவதும் அடைகாப்பதுமாக காலம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

பாடசாலைக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு கட்டிடத்தை சம்பிரதாயபூர்வமாகத் திறந்து வைப்பதற்காக பாஉ நமது தொண்டனின் வசதிக்கேற்ற பொருத்தமான தினத்தை எதிர் பார்த்து காத்திருந்தார்கள்.

திகதி கிடைத்தது.

பாடசாலை தொடங்கும் காலை வேளையில் கட்டிடம் திறந்து வைத்தல். தொடர்ந்து பாடசாலை வளவில் கிளை வேர்கள் அறுபட்டாலும் உயர்ந்து பரந்து நின்று நிழல் கொடுத்த மரத்தின் கீழ் போடப்படும் மேடையில் பொதுக் கூட்டம், அதனைத் தொடர்ந்து சிற்றுண்டி என வைபவங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன.

இதைவிட மேலாக, கொந்தராத்து வேலையைச் செய்து முடிக்க உதவிய பாஉ உட்பட பணிப்பாளர், பொறியியலாளர்,

வேமே, பில் கிளார்க், கணக்காளரென குறிப்பிட்ட சிலருக்கு பாண வகைகளுடன் கூடியதான இரவு விருந்தும் கொந்தராத்து கோணலிங்கத்தால் அவனது செலவில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. உணவு தயாரிக்கும் பொறுப்பை பாடசாலை அதிபர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

திட்டமிட்டவாறு காலை நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சிகரமாக நிறைவேறின. பாஉ ராசாமகனின் பரந்த சேவைகளைப் பற்றி, அவரது நேர்மை, கறைபடியாத கைகள் என்பவை பற்றியெல்லாம் பேச்சாளர்கள் கூட்டத்தில் பேசினார். மக்களின் உயர்ச்சிக்காகவும், அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தலுக்காகவும் தனது வாழ்க்கையை தியாகம் செய்து உழைப்பதாக பாஉ பேசியபோது எழுந்த கைதட்டல் அதிர்வுகளால் மரத்திலிருந்த காய்ந்த சருகுகள் உதிர்ந்தன.

பகலெல்லாம் கொளுத்திய நெருப்பு வெயில் நேரஞ்செல்லச்செல்ல குன்றியதுடன் வானத்தில் ம்ப்பும் மந்தாரமும் பரவலாகத் தெரிய ஆரம்பித்தது. பிற்பகலில் சரேலென குளிர் காற்று படபடத்தது. வானம் இருட்டத் தொடங்கியது.

மாலையானதும் மெல்லிய தூறல்கள். வானம் முழுவதையும் எங்கிருந்தோ வந்த கரு மேகங்கள் கௌவின. பாடசாலையின் அதிபரும் இன்னும் இரண்டொரு ஆசிரியர்களும் பாடசாலைக்கு அருகேயுள்ள வீடொன்றில் சமையல் இடம்பெறுவதை மேற்பார்வை பார்த்தவாறு நின்றனர்.

பாடசாலைக் கட்டிடம் அமைந்த சதுப்பு நிலப் பகுதியை ஒட்டி மீனவர்கள் வாழ்ந்த

தால் இடம்பெறப்போகும் விருந்துக்கு மீன் கறி, மீன் பொரியல், மீன் பாலாணம் என மீன்களைக் கொண்ட நானாவித உணவுகள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தன.

விருந்தில் பங்குபற்ற அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவராக வந்துகொண்டிருந்தனர். கட்டிடம் கட்ட தனக்கு உதவிசெய்தவர்கள் அனைவரையும் கோணலிங்கம் விருந்துக் காக அழைத்திருந்தான். ஒவ்வொரு கொந்தராத்து வேலை முடிவுற்றதும் சம்பந்தப்பட்டவர்களையெல்லாம் அழைத்து மீண்டும் தனக்கு அவர்கள் உதவுவார்கள் என்பதற்காக மகிழ்வித்து அனுப்புவது அவனுடைய வழக்கம். பாஉ வர சற்று தாமதமாகலாம் என தகவல் கிடைத்தது.

மதுபான வகையறாக்கள் பரிமாறும் படலம் ஆரம்பமாகியது. சித்தீக் போன்றவர்கள் தங்களது மதக் கொள்கைகளுக்கேற்ப கைகளில் மென்பானம் கொண்ட கண்ணாடிக் குவளைகளுடன் உரையாடலில் ஈடுபட்டனர்.

மெலிதாக தூறிக்கொண்டிருந்த மழை பலமாக ஊற்றத் தொடங்கிய போது பாஉ மண்டபத்தினுள் நுழைந்தார். எழுந்து நின்று வரவேற்றவர்களுடன் கை குலுக்கினார். மென்பான குவளையை விரல்களால் பற்றியவாறே நாட்டு நடப்புகளை அலசத் தொடங்கினார்.

சரேலென காலநிலை மாறியது. வானத்தில் இடி முழக்கங்கள் கேட்டன. மின்னல்கள் பளிச்சிட்டன. காற்றின் வேகம் ஒரே வீச்சாக உயர்ந்து உச்சத்தை அடைந்து சூறாவளியா சுழல்காற்றா என அடையாளம் காண இயலாதவாறு வீசத் தொடங்கியது. மழை நீருற்றாக கொட்டத் தொடங்கியது. திறந்திருந்த ஜன்னல்கள் பொருத்தமான கொக்கிகள் போடப்படாததன் காரணமாக காற்றின் அசுர வேகத்தைத் தாங்க முடியாமல் படர் படரென அடிபட கண்ணாடிகள் நொறுங்கின. பேய்க்காற்று சுழன்று சுழன்று அடித்தது. வானம் வெடித்து விட்டதோ என எண்ணுவதற்கொப்ப இடியொன்று வெடித்தது. அதுவரை வெளிச்சம் கொடுத்த மின்சாரம் இடிச் சத்தத்துடன் இயக்கத்தை நிறுத்தியது.

எங்கும் ஒரே இருள். ஆளையாள் பார்க்க முடியாத இருட்டு. சிலரின் கைத் தொலைபேசிகளின் வெளிச்சம் மினுக்கியது.

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

17^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே ஐரோப்பா தேசத்தில் தமிழ் எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அத்தேசத்தில் தமிழ் அச்சேறியுள்ளது. ஐரோப்பாவில் தமிழ் அச்ச எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் ஈழத்தில் பணிபுரிந்த **பிலிப்பஸ் பல்டேயஸ்** (Philippus Baldaeus) என்பவராவார். இத்தகவல் பற்றிய விபரத்தை **கல்லடி வெலுய்யின்னா** அவர்கள் தமது **யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுத்** நூலிலே குறித்துள்ளார்.

பாஉ வை பாதுகாப்பாக வெளியே கொண்டு செல்லமுடியாத அளவுக்கு பாட சாலைக் கட்டிடத்தைச் சுற்றி வர ஏக வெள்ளம்.

இதுதான் சரியான தருணம் என நினைத்தனாலோ என்னவோ தனது வேர்களை வெட்டி தன்னை குறையுயிராக்கியவர்களை பழிவாங்கக் காத்திருந்த மரம் திடீரென வீசிய கடும் காற்றின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுத்து நிற்க விரும்பாமல் விநாடிக்குள் குடை சாய்ந்து புதிய கட்டிடத்தின் மீது விழுந்தது. மரம் விழுந்ததனால் கூரையும் அதைத் தாங்கி நின்ற சுவர்களும் விழ, அவற்றின் பாரம் தாங்க முடியாமல் மாடித்தரை கீலம் கீலமாக உடைந்து பாஉ, வேமே, கோணன், சித்தீக், பொறியியலாளர் என பேதம் பார்க்காமல் அவர்களின்மீது விழுந்தன.

எல்லாமே ஒரு நொடியில் நடந்து முடிந்தன.

அடுத்த நாள் காலை பொலபொலவென விடிந்தது. கூட்டினுள் பஞ்சு மெத்தையில் படுத்திருந்த பெட்டைக் காகம் கண் விழித்து தலையை உயர்த்தி நானா புறங்களிலும் பார்த்தது. அதனைப் பாதுகாப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்த காவல்கார காக்கைகள் இரண்டும் கடந்த இரவு இடம்பெற்ற அவலத்தை ஊருக்குப் பரப்புவதற்காக பெருங் குரலெழுப்பி கத்தியவாறு சுற்றிச்சுற்றிப் பறந்தன.

பாடசாலைக் கட்டிடம் உடைந்து பாஉ வும், ஏனையோர்களும் பலியான செய்தி டெங்காக ஊர் முழுவதும் பரவிக்கொண்டிருந்தது.

“யோவ்! எழுத்தாளரே! என்னய்யா கதை இது! இத்தகைய கட்டிடங்கள் இடிந்து விழும்போதெல்லாம் அதற்குள் மாட்டி எப்போதுமே பலியாவது அப்பாவி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தான்யா. கதை எழுதியிருக்கிறாராம் கதை!” என கதையை வாசித்து முடித்ததும் புருவங்களைப் பிதுக்கிய வாறு நீங்கள் நினைப்பது எனக்குப் புரிகிறது. இருந்தும், இத்தகைய வியாபார அரசியல் வாதிகள், சுயநல ஊழல் மோசடி, அதிகார துஷ்பிரயோக அதிகாரிகள், அவர்களால் குளிர்காய்பவர்கள் ஆகிய பேர்வழிகளை நாட்டிலுள்ள சட்டங்களோ, அடுத்தடுத்து வரும் அரசாங்கங்களோ தண்டிக்காத பட்சத்தில்,

இப்படியாவது மரமோ, மழையோ, புயலோ தண்டிக்காதாவென்ற நப்பாசைதாங்க எழுதக் காரணம்.

○○○

நெருக்கங்களும் இடைவளிகளும் !

இடைவீடா சந்திப்பு

இனிய பேச்சுகள்

தடையல்லா நட்பாகும்

பரஸ்பரமாய் பேசுவதில்

அவர்ன்றி இவர் தவிப்பார்

இவர்ல்லையென்றால் அவர்

சந்திக்கமாட்டார்!

அவருக்கு தன் தொழில் கண்.

இவருக்கு தன் தேவைகள்

அவரால் ஆக வேண்டும்.

இருந்தாலும் இவர்மீது

அவருக்கு

பல சந்தேகங்கள்

நாக்கு வளைத்து

ஆளுக்கேற்றவாறு

அவர் பக்கம் பேசுபவர்

இவரின் கோபக்காரர்கள்

இவர் பற்றி அவருக்கு

உபதேசம் செய்துள்ளனர்.

இவரது வேண்டுகோள்கள்

வீசப்பட்டன.

அவர் தன் கடமையில் கண்ணாய்

உள்ளார்.

இவர் இன்னும் அவரில்

நம்பிக்கை வைக்கிறார்.

ஆனாலும் இவருக்கு

நெருக்கங்கள் இடைவெளிகளாவது

இன்னும் புரியவில்லை!

இன்னும் அவரை நம்பி ....!

வந்தர். ச. ராஜ்நிதர்

மீண்டும்
எயிட்ஸ்
நோயை
மையப்படுத்திய
சினிமா

அருவீ

ச. முருகானந்தன்

தொடர்ந்தும் போர்மூலா மசாலா படங்களை வெளியிட்டு மக்களின் ரசனையையும் கீழ் மட்டத்திற்கும் கொண்டு செல்லும் சினிமா உலகில் அவ்வப்போது ஆழமான பிரச்சினைகளை கையில் எடுத்த திரைப்படங்கள் சற்று மனதுக்கு ஆறுதல் அளிக்கின்றன. அந்த வகையில் மனதைத் தொட்ட அண்மைய அறுவடைதான் அருவி திரைப்படமாகும். தனி மனித கதாநாயக சூரத்தனங்களையும், 10 பேர் கத்தியுடன் வந்தாலும் ஆயுதமின்றி அடித்து நொருக்கும் கதாநாயகர்களையும், டப்பாங்குத்து விரச நடன பாடல் காட்சிகளையும் தொடர்ந்து பார்த்தும் தமிழ் ரசிகர்களுக்கு சலிப்பு ஏற்படவில்லையா என நினைப்பதுண்டு. ஏனெனில் அவ்வாறான படங்கள் இன்றும் வணிக ரீதியில் வெற்றிபெறும் படங்களாக உள்ளமை வியப்பளிக்கின்றது. அண்மைக் காலத்தில் வந்த காக்கா முட்டை, விசாரணை படங்களின் வரிசையில் இன்னொருபடி மேலாக வைத்துப் பார்க்கக் கூடிய படமாக அருண்பிரபு இயக்கத்தில் வெளிவந்திருக்கும் அருவி திரைப்படத்தை நோக்க முடிகின்றது.

கடந்த நூற்றாண்டில் உலகையே உலுப்பிய முக்கிய தொற்றுநோயான எயிட்ஸ் நோயின் தாக்கம் இன்று குறைக்கப்பட்டுள்ள

போதிலும் அதை அழிக்க முடியாது உள்ளதை அறிவீர்கள். முன்பு பில்லியன் கணக்கான உயிர்களைக் காவு கொண்ட எயிட்ஸ் நோய் இன்றும் வருடா வருடம் லட்சக் கணக்கான உயிர்களைக் காவுகொண்ட வண்ணமே உள்ளது. எமது நாட்டில் இதன் பாதிப்பு சற்று குறைவாக உள்ளமையினால் எம்மில் பலர் இதைப் பற்றி அலட்டிக் கொள்வதில்லை. எமது நாட்டின் சுகாதாரக்கல்வி அறிவும், துரிதமாக எடுக்கப்படும் சுகாதார நடவடிக்கை களுமே எயிட்ஸ் நோயைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றது. எச்.ஐ.வி தொற்று ஏற்படும் வழிகள் பற்றி உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அருவி படம் முழுவதுமே நடிகை அதிதி பாலனின் நாயகி பாத்திரத்தைச் சுற்றியே பின்னப்பட்டுள்ளமையால் கனதியான அந்த எயிட்ஸ் நோயாளி பாத்திரத்தை துணிவுடன் ஏற்றுச் சிறப்பாக நடித்திருப்பதால் அவரைப் பாராட்டியே ஆகவேண்டும். அதிலும் இறுதிக் காட்சிகளில் அவரது நடிப்பு உச்சம் பெறுகின்றது.

மகிழ்ச்சியுடன் வாழும் ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த பெண்ணான அதிதி நன்றாகப் படித்து பட்டப்படிப்புக்காக கல்லூரிக்குச் செல்லும் போது குடும்பத்தை பிரிந்து தோழி ஒருவருடன் அறையில் தங்குகிறார். படிப்பும், பொழுது போக்கும் என போய்க் கொண்டிருக்கும். அவருக்கு வருத்தம் வருகின்றது. மருத்துவ பரிசோதனைகளிலிருந்து அவருக்கு எச்.ஐ.வி

தொற்று இருப்பது தெரிய வருகின்றது. இந்த தொற்றினால் எயிட்ஸ் நோய் ஏற்பட்டு நிச்சயமாக மரணம் ஏற்படும் என்பதாலும் ஏன் இத்தொற்று ஏற்பட்டது என்ற குழப்பத்தினாலும் அதிதி அதிர்ச்சியடைந்து கவலையடைகிறார்.

இவர் எச்.ஐ.வி தொற்றுக்கு உள்ளாகி யுள்ளதை அறியும் பெற்றோரே இவளது நடத்தையைச் சந்தேகித்து ஒதுக்கும் போது பிறரைப் பற்றிக் கூற வேண்டுமா என்ன? இந்த இடத்தில் நாம் ஓர் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எச்.ஐ.வி தொற்று பாலுறவால் மட்டும் ஏற்படுவதில்லை. இரத்தக் கலப்பினாலும் ஏற்படலாம். பிரசவம், தாய்ப்பாலூட்டல் என்பவற்றாலும் தொற்றுள்ள தாயிலிருந்தும் ஏற்படும் சாத்தியமுண்டு. இவை எவற்றையும் கருத்தில் கொள்ளாது எச்.ஐ.வி தொற்று ஏற்பட்டவரை இந்த சமூகம் கேவலமானவர்களாக, நடத்தை கெட்டவர்களாக நினைப்பது எவ்வளவு தப்பாகும். இன்னொன்று, எச்.ஐ.வி தொற்றுக்கு உள்ளானவர்களுடன் பழக இந்த சமூகம் பயப்படுகின்றது. ஆனால் எச்.ஐ.வி தொற்றாளர்களுடன் தாராளமாக இயல்பாக பழகலாம். பாலுறவு மட்டும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இரத்த தானம் பெறக்கூடாது. இரத்த கலப்பு ஏற்படும்படி நடந்து கொள்ளக் கூடாது. எச்.ஐ.வி தொற்று என்பதும் ஏனைய தொறுகளைப் போன்று ஒன்றுதான் என்ற எண்ணம் வரவேண்டும்.

அதிதியின் வாழ்விலும் அடுத்தடுத்த எச்.ஐ.வி தொற்று காரணமாக பல பின்னடைவுகள் ஏற்படுகின்றன. வீட்டை

விட்டு வெளியேற்றப்படும் அவள் விடுதி ஒன்றில் தங்குகின்றாள். இவரை விரட்டிய பெற்றோருக்கு விழிப்புணர்வு இருந்திருப்பின் இவளுக்கு சிகிச்சையளித்து எயிட்ஸ் நோய் ஏற்படும் காலத்தை பின்தள்ளி கொஞ்சக் காலம் நிம்மதியாக வாழவைத்திருக்கலாம். நடக்கவில்லை என்பது மனதை வலிக்க வைக்கின்றது.

அதிதி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்றின் போது துப்பாக்கியால் அனைவரையும் மிரட்ட பொலிசாரால் கைதாகின்றார். இவர் தீவிரவாதி என்று கருதப்பட்டு விசாரணைக்கு உள்ளாகின்றார். விசாரணையின்போது முன் கதையாக தனது வாழ்வில் நடந்தவற்றைக் கூறுகின்றார். அவருக்கு எச்.ஐ.வி தொற்று எப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதையும், அதன் பின்னணியில் நடந்தவை மீதிக் கதையாக தொடர்கின்றது.

தமிழ்ச் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் ஆண் எச்.ஐ.வி நோயாளியாக ஆதி நடித்த மிருகம் திரைப்படம் கடந்த தசாப்தத்தில் வெளியானதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு பெண் எச்.ஐ.வி தொற்றுக்கு உள்ளானதை மையமாகக் கொண்டு வெளிவரும் முதலாவது திரைப்படம் இதுதான். எச்.ஐ.வி தொற்று ஏற்படுத்தும் பாதிப்பை விட, அவளுக்கு இந்த சமூகம் கொடுக்கும் நெருக்கடிகள் பற்றி அருவி திரைப்படம் பேசுகின்றது. எயிட்ஸ் நோய் எவ்வளவு அபாயகரமானது என்பதையும் காட்சிப்படுத்தும் போது அது பற்றிய விழிப்புணர்வு தொடர்பான அக்கறை வலுப்படுகின்றது.

நாயகன் இல்லாத படமாக வந்திருக்கும் இந்தப் படத்தின் முழுப்பங்கும் நாயகியின் நடிப்புக்கு இடமளிப்பது இன்னொரு புரட்சி. அதைக் கச்சிதமாகச் செய்திருக்கின்றார் அதிதி பாலன். படம் வணிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக சில காட்சிகள் சேர்க்கப் பட்டுள்ளமை தவிர்க்க முடியாது தான். இப்படியான படங்களை சாமான்ய மக்களும் பார்க்க வேண்டும் என்பதில் இக்காட்சிகள் அவசியம்தான்.

இப்படத்தில் பங்காற்றிய கலைஞர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள், இயக்குனர் அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

○○○

பட்டுக்கோட்டை

நமது வரலாற்றில் கி.பி 700 வரை சங்கமருவிய காலம் என அழைக்கப்படுகிறது. அப்பால் கி.பி 700 - 1200 வரை பக்தி இலக்கிய காலமாக கணக்கிடப்பட்டது. கி.பி 1200 - 1800 வரை மையக் காலம் எனக் குறிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னான தமிழ் வளர்ச்சிப்பாதையில் 18, 19ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் மண்ணில் பெருங்காப்பியங்கள் என எதுவும் எழவில்லை. எனினும் 18ம் நூற்றாண்டு காலத்தில் உரைநடை இலக்கிய முறைமையை ஐரோப்பியர் வரவு நமக்கு ஏற்படுத்தியது. இந்தக் காலத்திலேயே வள்ளளாரும் பாரதியும் தோன்றி அழியாத தமிழ் தொண்டை ஆற்றினார்கள். உரை எழுதி பா அறியும் மரபு நீக்கப்பட்டு படித்தவுடன் பாமரனும் புரிந்து கொள்ளுமாறு பாடல்களை உலவவிட்டார்கள். பாரதியின் பங்கு பெரிதெனினும் அவர் ஆசிரியராக இருந்த இந்தியா, சுதேசமித்திரன், ஞானபானு போன்றவற்றின் உரைநடைகள் 50% வடமொழிக்கலப்புடையவையாக இருந்தன. முற்று முழுதாகத் தமிழனுக்கு தமிழில் படைத்த பெருமை பாரதிதாசனுடையது. அதன்பின் வந்த கவிஞர்களும், படைப்பாளிகளும் தமிழ்மொழியை சாதாரண மக்களிடம் கொண்டு சென்றனர். அதில் முதன்மையானவரே பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம். அவரது மறைவு 08.10.1959 - 29ம் வயதின் ஆரம்பத்தில் நடந்திருந்தது. கவியரசர் கண்ணதாசன் தன் வாயாலேயே “இவன் என் தம்பி, பாட்டுக்கோட்டை” பாரதிதாசனின் வாரிசு என அழைக்கப்பட்ட பெருமையைப் பெற்றவர் பட்டுக்கோட்டை. புகழ்பெற்ற ஷெல்லி 31 வருடங்களும், பைரன் 38 ஆண்டுகளும், மகாகவி பாரதி 39 வருடங்களும் வாழ்ந்திருந்ததைப் பார்த்த பட்டுக்கோட்டை அவர்களை முந்தும் நிலையில் தன் ஆயுளை 29 ஆக ஆக்கிக் கொண்டமை தமிழலகின் கவித்துவப் பேரிழப்பானது.

“தூங்காதே தம்பி தூங்காதே...” என்ற பாடலுடன் படவுலகினுள் நுழைந்தவர், பாமரத்தமிழில் பட்டைகிளப்பியவர். இரண்டு ஆண்டுகள் இருந்தாலும் எவரும் புரியாத சாதனைகள் அவருடையவை. தன் சொல்லடிகளால் சமூகத்தை சுத்திகரிக்க முயன்றவர். “ஆளும் வளரனும் அறிவு வளரனும் இது தாண்டா வளர்ச்சி” என்று சின்னஞ்சிறுககளை சிந்திக்கத் தூண்டியவர். “மண்பார்த்து விளைவதில்லை மரம் பார்த்துப் படர்வதில்லை கன்னியரும் பூங்கொடியும் கண்ணையா உன் கண்ணிலே களங்கமுண்டோ சொல்லையா” சினிமாவில் கிராமிய இலக்கிய மணம் தந்தவர். “புத்தரும் யேசுவும் உத்தமர் காந்தியும் எத்தனையோ, உண்மைகளை எழுதி எழுதி வைச்சாங்க எல்லாந்தான் படிச்சீங்க என்ன பண்ணித் தொலைச்சீங்க” எனப் படித்தவர்களைப் பார்த்து பரிகாசம் செய்தவர். “காடு விளைஞ்சென்ன மைச்சான் நமக்கு கையும் காலும் தானே மிச்சம்” என்று விவசாயியின் ஏமாற்றத்தினை எடுத்துச் சொன்னவர்.

“நானே போடப்போறேன் சட்டம் அது நன்மை புரிந்திடும் திட்டம் நாடு வளம் பெறும் திட்டம்” என மக்கள் திலகம் ஆட்சியை நினைக்காத காலத்திலேயே அவரது எதிர்காலத்தைக் கணித்தவர். பிறக்கும் போதும் அழுகின்றாய் இறக்கும் போதும் அழுகின்றாய். ஒருநாள் ஏதும்

கோத்திரன்

கவலை மறந்து சிரிக்க மறந்தாய் மானுடனே என மானுட தத்துவத்தை எளியவர்கட்கு எடுத்துரைத்தவர். “தன்னந்தனியா போறாயே நீ பொன்னுரங்கம் என்றும் தைரியமா திரும்பி வருவா சின்னரங்கம்” என்றும் “பெண்மையைத் தைரியப்படுத்தியவர். கடவுள் இருப்பதும் இல்லையென்பதும் கவ்வைக்குதவாத வெறும் பேச்சு” என்று சுயமரியாதை பேசினின்றவர். கொம்பேறித் தாவும் குரங்கிலிருந்து பிறந்தவன் மனிதன் என்ற நையாண்டியின் நாயகன். “அன்னையின் மடியில் தூங்குதல் இன்பம் கன்னியின் தோள்களில் சாய்வது இன்பம் தன்னை உணர்ந்தால் தான் பேரின்பம் தன்னலம் மறந்தால் பெரும் பேரின்பம்” என வாழ்வின் இன்பங்களையும் சமதர்மத்தையும் இணைத்துத் தந்தவர். “கதிராடும் கழனியில் சதிராடும் பெண்மணி கலையாவும் அழகாலே கவர்ந்தாயே கண்மணி” நாடகத்துக்காக அவர் எழுதிய கவிதை தோழர் ப.ஜீவானந்தம் அவர்களால் பாராட்டப்பட்டதோடு பட்டுக் கோட்டையாரை சமதர்மவாதியாகவும் ஆக்கியது. “குட்டி ஆடு தப்பி வந்தா குள்ள நரிக்குச் சொந்தம் குள்ள நரி தப்பி வந்தா குறவனுக்கே சொந்தம் சட்டப்படி பார்க்கப் போனா எட்டடித்தான் சொந்தம்” இந்தப் பாடல் எம்.எஸ்.வி யை உட்காரவைத்து எழுதி இசை அமைக்கப்பட்டது, பத்து நிமிடங்களில். “தானா, எவனும் கெடமாட்டான் தடுக்கி விழாமல் வாழமாட்டான் மேலே போனா வரமாட்டான். இதைப் புரிஞ்சிக்கிட்டவன் அழமாட்டான் என நடிக்கை பண்டரிபாயின் மகாலட்சுமி படத்துக்காக இவர் எழுதியதிதான் இறுதிப் பாடல். இந்தப் பாடலுக்குரிய பணத்தை இவரது பூதவுடலின் காலடியில் வைத்து கண்ணீர் விட்டாராம் பண்டரிபாய்.

பாட்டெழுத நினைத்தால் அந்த இடத்திலே உட்கார்ந்து எழுதுகிறவர் பட்டுக்கோட்டை. ஒருமுறை கவிஞர் கண்ணதாசனின் வேண்டுகோளுக்காக மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம் எனும் படத்துக்கு பக்திப் பாட்டெழுதினார் இவர். டி.எம்.எஸ்.குரலில் நாம் கேட்கும் “கங்கை அணிந்தவா.... எனத் தொடங்கி தில்லையம்பல நடராசா என பல்லவி தொடரும் அற்புதமான பாடல் அது. கவியரசர் சொக்கிப் போனார். இவரைக்கட்டி முத்தமிட்டவர். இவன் பாட்டுக்கோட்டைடா, பாரதிதாசனின் வாரிசொடா என்றார். காதலைப்

பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை. ஆனால் பட்டுக்கோட்டையின் காதல் கவிதைகள் யதார்த்தமான கிராமிய கலாசாரத்தைப் பிரதி பலிக்கும். அறுபதைத் தாண்டிய பின்னும் அங்கங்களை அளந்துபாடும் சினிமாக்கவிஞர் களுடே இருபத்தெட்டைத் தாண்டிய இந்த இளைஞனின் பாடல்கள் ‘விரசம்’ தொடராமல் இருந்ததுதான் பட்டுக்கோட்டையார் பெருமை எனலாம். தான் கவிதை எழுத முனையும் போது ‘வாழ்க! பாரதிதாசன்’ என மகுடமிடுவதை இறுதிவரை இவர் கடைப்பிடிப்பதுண்டு. தன்னைத் தூக்கி நிறுத்தியவர்களை தாக்கும் சினிமாத்துறையில் பட்டு கோட்டை ஒரு பட்டைத்தீட்டிய வைரமாக இருந்தார். எம்.ஜி.ஆர், கண்ணதாசன், பஞ்சு அருணாசலம், கிருஷ்ணன் பஞ்சு, எம்.எஸ்.வி எனப் பலரையும் கதறி அழவைத்தவர் கவிஞர். அவர் பழகும் பாணி அது தனிச்சிறப்பு.

ஒரு இரயில் பயணம் - பையன் பிச்சை எடுக்கிறான். “காயமே இது பொய்யெடா வெறும் காற்றடைத்த பையடா” எனப் பாடுகிறான். பட்டுக்கோட்டை இடைமறித்து, இனி இப்படிப் பாடு என்று “காயமே இது மெய்யடா கண்ணும் கருத்தும் வையெடா” என்று கூறி ஒரு ரூபா கொடுக்கிறார். அதன்பின் அவன் அப்படியே பாடிக்காட்டினான். “காவிரிக் கதையின் ஓரத்திலே பாதம் பதுங்கும் ஈரத்திலே” என்ற பாடல் தோழர் ஜீவாவுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. குன்றக்குடி அடிகளார் இத்தலைப்பில் பாராட்டிப் பேசி இருக்கிறார். “இவரது பாடல்களில் உள்ள மொழிநடை, சிந்தனை, நீரோட்டம் போன்ற சொல்லோட்டம். திரைப்படல் துறையில் அவருக்கான இடம் இன்றும் காலியாகத்தான் இருக்கிறது” என்கிறவர் இசைஞானி இளையராசா. ஒரு தயாரிப்பாளனை அவனது தருமதிக்காக கேட்டுப்போன போது, அவன் உள்ளே இருந்து கொண்டு சற்றுத் தாமதிக்கு மாறு தெரியப்படுத்தினான். “தாயால் வந்தேன் தமிழால் வளர்ந்தேன் நாயே நீ யார் எனக்கு நின்று விளிப்பதற்கு” என ஒரு துண்டை எழுதிவிட்டு வந்தார். பணம் வீடு தேடி வந்தது.

பட்டுக்கோட்டையாரின் வாழ்வு பலதரப்பட்ட அனுபவங்களைக் கொண்டது. 29 ஆண்டு வாழ்வில் 17 வகையான தொழில்களை அவர் மேற்கொண்டிருந்தார். மாடு மேய்ப்பவனாக, மாட்டு வியாபாரியாக, மீன் நண்டு பிடிக்கும்

தொழிலாளியாக, மாம்பழ, முறுக்கு, இட்டலி விற்பனையாளனாக, தேங்காய் தென்னங்கீற்று விற்பனையாளனாக, உப்புத் தொழிலாளியாக, மிஷின் ஓட்டுவனாக, தள்ளுவண்டிக்காரனாக, தண்ணீர் ஏற்றுபவனாக, பாடகன், நடனக்காரன் நடிகன், விவசாயி, கவிஞன் என்ற அத்தனை கதாபாத்திரங்களையும் அளந்தவர் கவிஞர். ஜீவாவின் தொடர்பு 'நவசக்தி' இதழுக்கு எழுதும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. தன் வாழ்வின் புதிய பாதைக்குத் திரும்பிய இவர் (கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திருமாயாண்டி பாரதி மூலமான சினிமா நுழைவு) 1958 ல் வெளியான மகேஸ்வரி படத்தின் மூலம் ஏற்றம் பெற்றது. அப்படத்தின் இயக்குநர் ஸ்ரீதர் ஆவார். அப்புறம் பாசவலை எம்.எஸ். விபுடன் ஆன தொடர்பு, "அன்பினாலே உண்டாகும் இன்பநிலை" என்ற சிதம்பரம் ஜெயராமன் குரலில் வந்த இவர் பாடல் பட்டிதொட்டியெல்லாம் கேட்டது. அதன் பின் புகழ்பெற்ற நடிகர்கள், மக்கள் திலகம், சிவாஜி கணேசன், ஜெமினி கணேசன், எஸ்.எஸ்.ஆர்., சந்திரபாபு என்று இவருக்கு ஒரு ரசிகர் கூட்டமே உருவாயிற்று.

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பரிவுடையராக இருந்தவர் பட்டுக்கோட்டை இறுதிவரை இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் ஆதரவாளனாக இருந்தார். பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்காக அவர்கள் உதவிக்காக சினிமாவில் இடைவிடாது பாடல் எழுதியபோதும் தன் நேரத்தைச் செலவிடத் தவறவில்லை. சென்னை அவரைத் தேடித்திராத்திக் கொண்டிருந்தபோதும் நாட்டுப் புறங்களில் தன் நாடகங்களை நெறிப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அந்த நாடகங்களில் தோழர் ஜீவா பங்கேற்று உறுது

ணையானார். அப்படியான ஒரு விழாவிலேயே ஜீவா தலைமையில் மக்கள் கவிஞர் என்று பட்டத்தையும் கவிஞர் பெற்றுக்கொண்டார். மக்களுக்காக உழைப்பேன் என சபதமும் செய்து கொண்டார். பொதுவுடைமைக் கட்சி தமிழ்நாட்டில் தடைசெய்யப்பட்ட நாட்களில் 1948 பெப்ரவரி ஒளித்திருந்த தலைவர்களுக்கு உணவும், செய்திகளும் சேர உதவியவர் கவிஞர். இறுதிவரை அந்த உணர்வுகள் அவரிடமிருந்து அகன்றதில்லை.

பாவேந்தருடன் ஏற்பட்ட பிணைப்பு அற்புதமானது. இரத்தினம் என்ற கட்சித்தோழர் இவரை திராவிட இயக்கத்தில் இருந்த அழகிரி என்பவருக்கு அறிமுகப்படுத்த அவர் இவர் திறமையை வடித்து பாவேந்தருக்கு கடிதமொன்று வரைந்து அவரைப் பார்க்குமாறு தூண்டினார். கம்யூனிஸ்ட் சுப்பையா என்பவரின் சிபார்சுடன் கவிஞர் அண்ணன் கணபதி வரைந்த பாரதிதாசன் ஓவியத்துடன் பன்னிரண்டு மாம்பழங்கள் சகிதும் பாவேந்தரின் படியேறிய பட்டுக்கோட்டைக்கு பாவேந்தரின் பரிவான வரவேற்புக் கிடைத்தது. 'குயில்' ஏட்டைப் பார்த்துக் கொள்வது உன்வேலை என்றாராம் பாரதிதாசன். பகலில் பாவேந்தரின் இல்லத்தில் பணியாற்றிய பட்டுக்கோட்டை இரவில் கம்யூனிஸ்ட் அலுவலகத்தில் தங்கினார். பொன்முடி, வளையாபதி படங்களில் பாரதிதாசன் வசனங்களும் பாடல்களும் இடம்பெற்ற நேரமது. பட்டுக்கோட்டை பாவேந்தரின் உதவி யாளராக மாறினார். பாரதிதாசன் உதவி யாளர் என்பதால் இவர் சினிமா உலகில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சந்திரம் ஆனார். மதிப்பும் கவனிப்பும் இருந்தது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் செங்கப்படுத்தான் காடு என்பது இவர் சொந்தக் கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த அருணாசலக் கவிராயரின் ஆறு குழந்தைகளில் இவர் நான்காமவர். 13.04.1930 பட்டுக்கோட்டையாரின் பிறந்த தினம். அண்ணன் கணபதியுடன் உள்ளூர் திண்ணைப் பள்ளியில் கற்ற ஓராண்டுக் கல்வியே கவிஞரின் உயர்படிப்பு. 1931ல் தமிழில் பேசும்படங்கள் வெளிவந்தபோது அந்தச் சிறுவதில் இவர் ரசிகனாகி இருந்தார். அந்நாட்களில் சிறுவனாக கம்யூனிஸ்ட் மேடை களில் பாடவும் பேசவும் முயன்றார் கவிஞர். வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் வந்த போதும்

பகிர்வோம்....
ஈழமும் தம்மும்

வில்லியம் நெவின்ஸ், 1850^{ஆம்} ஆண்டு நியாய இலக்கணம்
 (Elements of Logic) என்னும் தமிழ் நூலினை எழுதியுள்ளார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமுள்ள நியாய நெறிகளின் அரிய விதிகளை இந்நூலிலே தொகுத்து விளக்கியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சங்குவேலி கிராமத்தில் 1820^{ஆம்} ஆண்டு பிறந்த வில்லியம் நெவின்ஸின் இயற்பெயர் **முத்துக்குமாரர் சீதம்பரம்** எனப்பதாகும்.

தன் ஆரம்பகால அரசியல் கொள்கையையும், எளிமையையும் என்றும் இவர் மாற்றியதில்லை. இவர் சினிமா உலகில் இருந்தது இரண்டு ஆண்டுகட்குக் குறைய, 57 திரைப்படங்களில் 182 பாடல்கள் வெளிவந்திருந்தன. எனினும் பலரால் பல ஆண்டுகள் பெறாத புகழ் இவருக்கானது. அன்றைய மிகப்பெரும் சினிமாக்காரர்கள், நடிகர்கள் அவர் வீடு தேடி வந்திருக்கிறார்கள் அந்த இளவயதில் இவர் பெற்றிருந்த மிகப்பெரிய புகழ் அதுதான்.

1959 ஓக்டோபர் எட்டாம் நாள் காலை எட்டுமணிக்கு தேநீர் அருந்தியவர் ஒன்பது மணிக்கு உணர்வு இழந்துபோனார். செய்தி மக்கள் திலகத்துக்குப் போனது.

உடனடியாக மருத்துவமனைக்கு கொண்டு போயினார். மயக்கநிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. அப்புறம்தான் அது முற்றிப் போய் விட்ட மூளைக்காய்ச்சல் என அறிய முடிந்தது. செய்தி அறிந்த கவியரசர் கண்ணதாசன் மக்கள் திலகத்தின் வீட்டுமுற்றத்தில் விழுந்து அழுதார். மருத்துவமனையில் ஏகப்பட்ட கூட்டம். மிகப் பெரிய மருத்துவக் கூட்டமும் முயற்சித்தது. எனினும் அன்றுமாலை 3.45க்கு எல்லோர் கதறலையும் ஏற்காதவாறு அமரர் ஆகிவிட்டார் அவர். ராயப்பேட்டை ஜெகதாம் காலனி வீடு கண்ணீரால் நிரம்பி வழிந்தது. ஏற்பாடுகளை எம்.ஜி.ஆர் பிச்சர்ஸ் நிறுவனம் ஏற்றுக்கொண்டது. சென்னை துறைமுக ஊழியர் சங்கம் செங்கொடி போர்த்தியது. அத்தனை தொழிற்சங்கங்களும் அணிசேர்ந்தன. இறுதி ஊர்வலம் மிக நீண்ட தாய் தொடர்ந்தது. மயிலாப்பூர் மயானம் வரை கதறி அழுத கூட்டம் கட்டுக்கடங்கவில்லை.

அந்தக் காவிய நாயகனின் கடைசி ஊர்வலம் - தலைவர்கள் ஜீவா, டி.கே.சண்முகம், முகவை இராசமாணிக்கம் சந்திரபாபு, எஸ்.எஸ்.ஆர், கே.ஆர்.ராமசாமி, எம்.எஸ்.வி. எனப் பலர் உரையாற்றினார். இறுதியில், ஜெயகாந்தன் கவிதையிலேயே பேசினார். “காலம் கவிஞனை கொன்றுவிடும் அவன் கவிதை காலத்தை வென்றுவிடும்” என்றார். பாரதி வரிசையில் பாவேந்தருக்குப் பிறகு இடம்பிடித்துக் கொண்ட பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் கண்ணதாசனால் பாட்டுக் கோட்டை என வர்ணிக்கப்பட்டமை அவர் பெற்ற மிகப்பெரிய விருது எனலாம்.

○○○

**பேசும் பேச்செல்லாம்
எனக்கு
செல்லப் பேச்சானது
மாசுபட்ட மனிதனால்
மதிப்பு கெட்டது.**

**வெயிலின் கொடுமை
எனக்கு
வியர்வை கொட்டுது
வெந்த புண்ணில்
பாச்சும்
வியர்களை கண்டாச்சி**

**நெருப்பை மூட்டி
“தீ; வளர்த்தால்
சமையல் படைச்சாச்சி
தருப்பை கட்டி
கலியாணம் செய்தால்
கவலை தீந்தாச்சி!**

**நோய் தீர சிகிச்சை
செய்தால்
வேதனை தெரியாது...
தேய்பிறையில்
காரியம் புரிந்தால்
வெற்றி கிட்டாது.**

**ஓடி ஓடி நடைபயின்றால்
நோய் வராது...
உண்டி சிறுக்க
உணவு உண்டால்
அகீர்ணம் வராது**

**காலம் கனிந்த வேளையில்
கவலை மறந்திடு
நேரம் கெட்ட நேரத்தில்
நன்மை கிட்டாது
பந்தபாசம் உறவில்
பலம் கட்டும்
மந்த புத்தி வந்துவிட்டால்
மதிப்பு கிட்டாது...**

**கற்றகல்வி உற்றபோது
உயர்வு வந்திடுது
மாற்றம் பெற்றவாழ்வு
மகிழ்வை தந்திடுது
காதல் சாதனை ஓனதயம்
கவலை போயிற்று
தோல்வி கண்ட உள்ளங்கள்
வேதனையில் திளைக்கிறது.**

மஹாகவியும்

மறும்லர்ச்சியும்

மது மாணவர்கள் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர், வருங்காலச் சிற்பிகள் எத்தகைய அறிவைத் தமது தமிழ்மொழிக் கல்வியினூடாக பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? மலைபோல் குவிந்திருக்கும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளுள் எத்தகைய விடயங்கள் இக்காலத்திற்கு பொருத்தமானவை? என்ப வற்றைப் பற்றி தமிழ்மொழி கற்றல் கற்பித்த லில் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டியது மிக அவசியம் என்றே நான் கருதுகின்றேன். அத்தடன் வாழையடி வாழையாக தொடர்ந்து செல்லும் சுயமாகவும் தெளிவாகவும் சிந்திக்கக் கூடியவர்களாக எப்படி அவர்களை உருவாக்கலாம் என்று சிந்தித்தபோது மஹாகவியின் படைப்புகள் என் நினைவில் வந்தன.

கைத்தொலைபேசியுடனும், கணனியுடனும் அதிக நேரத்தை செலவிடும் இன்றைய இளையோர் சமூகத்தில் வாசித்தல் மிக அருகி வருகிறது. தமிழர்கள் இன்று உலகெங்கும் பரந்து வாழும் நிலையில் தொழிற்கல்வியுடன் தமிழ்க் கல்வியையும் தொடர்வதில் மாணவர்கள் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். எனவே காலத்திற்கு ஏற்ற விடயங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மாணவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய வகையில் அவற்றைக் கற்பிப்பது மிக அவசியமாகின்றது.

மஹாகவியின் படைப்புகளின் ஊடாக தமிழ் இலக்கியம், மற்றும் சொல்லியல், உவமைத் தொடர் உவமையணி, உயர்வு

நவீற்சி அணி, தற்குறிப்பேற்ற அணி வழுவமைதி, ஆகுபெயர் அடுக்குத்தொடர் போன்ற பல தமிழ் இலக்கணப் பகுதிகளையும் கனிவு, நிமிர்வு, கழிவிரக்கம், இன்னல் உழைப்பு, உயர்வு போன்ற சுவைகளுடன் மாணவர்களுக்கு அவசியமான வாழ்க்கைப் பாடகங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மாணவர்கள் எந்தவகையான தொழிற்கல்வியை மேற்கொண்டாலும் வாழ்க்கைப் பாடம் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது அவசியமானதும் ஆகும்.

எல்லாம் அழிந்துவிட்டதே என்று சோர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்ற உழைப்பாளி மீண்டும் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்தே உழைத்து முன்னேறும் இயல்பு - மீண்டும் தொடரும் மிடுக்கு.

சிறுநண்டு மணல்மீது

படமொன்று கீறும்:

சீலவேளை இதை வந்து

கடல்கொண்டு போகும்

இன்னல், உழைப்பு, ஊடாக வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையைப் பற்றிக் கூறும் அழகான படைப்பு.

காட்டுமல்லிகை.

..... கொல்லைகள் எங்கும் கண்டதில்லையே உனைத்தம் வீட்டின் எல்லைக்கு வெளியே வைத்தார் இவ்வூரார் ..... உன்பாட்டில் மலர்வாய் நீ! நான் என் பாட்டில் எழுதுகிறேன்.

பல பொருள் தரும் அருமையான படைப்பு சமுதாயச் சீர்குலைவுகளை இலகுவாக விளங்கப்படுத்தும் வரிகள்.

சிறுபுல்

வாழ்வைப் பற்றிய நம்பிக்கையை ஊட்டும் படைப்பு

..... இறவாது வேரீற கட்டந்து வெடுக்கென்று

**பவானி
நெதர்லாந்து**

மார்வாரப்

பூர்க்கக் கண்டால் புளகம் மெய் ஊராதோ!

ஆழப் புதைந்த அறம்போல்

முளைத்தெழுந்தான்

வாழ அவிஞ்சென் வாழ்த்து - தன்னம்பிக்கையுடன்

வாழ்க்கையல்

கடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்த

முன்னேற முயல்தல்.

“இன்னவைதான் கவ் எழுத ஏற்ற பொருள் என்று,

சொன்னவற்றை நீர் தரும்பிச் சொல்லாதீர்!

சோலை, கடல், மன்னல், முகல், தென்றல்லை

மறவுங்கள் மீந்தருக்கும் இன்னல், உழைப்பு,

எழுமை, உயர்வு”

என்பவற்றைப் பாடுங்கள் என்று

கூறுகின்றார் கவிஞர்.

இதரும் திங்களும் (1969)

“ஊரெல்லாம் கூடி ஒரு தேர் இழுக்கறதே,

வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை”

என்று

வந்தான் ஒருவன்.

வயற்றில் உலகத்தாய்

நொந்து சுமந்திங்கு நூற்றாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்

பெற்ற மகனே அவனும்.

பெருந் தோளும்

கைகளும், கண்ணல் ஒளியும், கவலையடை

உய்ய வ்ழையும் உளமும் உடையவன்தான்.

வந்தான், அவன் ஒரு இளைஞன்

மன்தன் தான்.

சீந்தனையாம் ஆற்றற் சீறகதைத்து வானத்தே

முந்த நான் ஏற முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு

மீண்டவனின் தம்பி

ம்குந்த உழைப்பாளி!

“ஈண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நன்றிடுதல்

வேண்டும்” எனும் ஒர் இனிய வ்ருப்போடு

வந்தான் குனிந்து வணங்க வடம் பிடிக்க.

“நல்ல!” என்றான் ஓரான்

“நறுத்து!” என்றான் மற்றோரான்.

“புல்: என்றான் ஓரான்

“புலை” என்றான் இன்னோரான்

“சொல்: என்றான் ஓரான்

“கொளுத்து” என்றான் வேறொரான்.

கல்லொன்று வீழ்ந்து

கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு

பல்லோடு உதடுபறந்து சீதறுண்டு

சல்லொன்று செந்நீர் தெறிந்து

நல்லம் சீவந்து

மல்லொன்று நேர்ந்து

மன்சீர் கொலையுண்டார்.

ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்த தேர்

வேர் கொண்டது போல் வெடுக்கென்று நன்றுவீடப்

பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ

உட்கார்ந்திருந்துவிட்டான் ஊமைமயாத் தான் பெற்ற

மக்களுடைய மதத்தனைக் கண்டபடி.

முந்த நான் வான முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு

வந்தவனின் சுற்றம்

அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது!

மகாகவி உலக்கிரமங்கி (ஊரார் 9 1927 - ஈன் 20 1971)

இதை முதல் முறை படித்தபோது நாடி

நரம்பெல்லாம் ஒரு கணம் நின்றதுபோல்

இருந்தது.

உழைப்பின் உயர்வு - வயற்றில் உலகத்தாய்

நொந்து சுமந்திங்கு நூற்றாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்

பெற்ற மகனே அவனும்.

பெருந்தோளும் கைகளும் கண்ணல் ஒளியும்

கவலையடை உய்ய வ்ழையும் உளமும்

உடையவன்தான்.

வந்தான். அவன் ஒரு இளைஞன் - மன்தன்

தான்.

சீந்தனையாம் ஆற்றற் சீறகதைத்து வானத்தே

முந்தநான் ஏற முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு

மீண்டவனின் தம்பி

ம்குந்த உழைப்பாளி!

மிக அருமையான நவீனமானதொரு

தொடர்பாடல் முறையைக் கையாளும்

கவிஞர் மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி

இருப்பொருளில் சாட்டையடி கொடுக்கின்றார்.

நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு குடு.

அன்று பறந்து இன்று இறப்பதன்

ஆயதன்று நம் மாண்ட வாழ்வுகாண்.

அப்பனே மகனாக வளர்ந்து உயிர் ஒய்தல் அற்று

உயர்வு ஒன்றனை நாடலே உண்மை....

என்று கூறுகிறார்.

இப்படியே இவரின் காவியங்கள்

நாடகங்கள் என்று அடுக்கிக் கொண்டே

போகலாம்.

இலக்கியம், இலக்கணம், வாழ்க்கைப்

பாடம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மகுடம்

வைத்தது போல் அமைவது இவரின் மொழியாமுமையும் இவர் கையாளும் நவீனமான தொடர்பாடல் முறையும். எவரையும் காயப்படுத்தாது, நேரடியாகக் கண்டனம் செய்யாது எல்லோருக்கும் விளங்கும் வகையில் மிக இலகுவான மொழிநடையில் சாதாரண உதாரணங்களுடன் காட்சிகளை வாசிப்போரின் மனத்திரையில் விழுத்தி புல்லைப்பற்றியும், நெல்லைப்பற்றியும் கதைத்து காட்டுமல்லிகைக்கு பரிவு காட்டி வாழ்வின் பெரிய தத்துவங்களை இலகுவாக கூறியுள்ளார்.

மஹாகவியின் படைப்புக்கள் - இலக்கியம், இலக்கணம், வாழ்க்கைப் பாடம், மொழியாளுமை, நவீனமான தொடர்பாடல் முறை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. கற்றல் கற்பித்தலில் ஈடுபடும் போதெல்லாம் ஒரு கல்லில் ஐந்து மாங்காய்கள் என்று நான் நினைத்ததுண்டு. இத்துணைச் சிறப்புடைய இவரின் படைப்புக்களை நாம் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கடைப்பாடுள்ளவர்களாகிறோம். இவரின் படைப்புக்கள் இன்னும் பல பாடத்திட்டங்களில் சேர்க்கப்படாமை மனவருத்தம் தரும் விடயமாகவே உள்ளது.

“கேடுற்றவரிடையே கெட்டழியாது என்னிடமே எஞ்சிக் கிடக்கின்ற இன்கவி - இவ் என்பாக்கள் என்றைக்கொருநாளோ எத்திசையும் வெல்லும்” என்று முன்னுணர்ந்து பாடியுள்ளார். ஆம் அவரின் கனவு நனவாகும் என்ற நம்பிக்கையுடன்....

பகிர்வோம்....
ஈழமும் தம்மும்

கி.பி. 1800களில் கிழக்கிலங்கையில் **சின்ன ஜலம்** **சுப்பா** என்கிற புலவர் வரகவியாக திகழ்ந்துள்ளார். இவருடைய இயற்பெயர், **மீரா டெவ்வை ஜலம்** எனத் தெரியவருகின்றது. இவர், **ஞானரை வென்றான்** என்கிற இஸ்லாமிய ஞான நூலொன்றினை விருத்தப் பாவினால் இயற்றியுள்ளார்.

ஞானரை வென்றான் நூலினது சிதைந்த ஏட்டுப் பிரதியொன்றை மூலமாகக்கொண்டு அச்சவாகனம் ஏற்றியவர் **ஆ.மு.ஷாபுத்தீன்** புலவர் ஆவார்.

2018இல் நியூசிலாந்தில் நடைபெற இருக்கின்ற 19 வயதுக்குட்பட்டவருக்கான உலகக்கோப்பை கிண்ணத்துக்காக கனடா அணியில் ஒரு இலங்கைத் தமிழர் விளையாடுகிறார். மத்தியதர வரிசை துடுப்பாட்ட வீரரும் சுழல் பந்து வீச்சாளருமான காவியன் நரேஸ் இலங்கையில் சாவகச்சேரியை சேர்ந்தவர்.

17 வயதான இவர் கனடாவில் உள்ளூர் போட்டிகளில் சி.சி.சி. (C.C.C) அணிக்காக விளையாடி வருகிறார் இலங்கையின் பிரபல கிரிக்கெட் அணியின் பயிற்றுவிப்பாளரான

மறைந்த திரு. லயனல் மெண்டிசிடம் ஆரம்பப் பயிற்சியை பெற்றுக்கொண்ட காவியன் நரேஸ் 6 வயதிலிருந்தே கிரிக்கெட்டை பழகி வருகிறார். இரண்டு தடவை சிறந்த துடுப்பாட்ட வீரருக்கான (Best bats man of the year) விருதையும் மாகாண ரீதியில் நடைபெற்ற போட்டியில் அதிகூடிய ஓட்டங்களை பெற்ற மைக்கான (m.v.p) விருதையும் பெற்றிருக்கிறார். கனடா அமெரிக்கா மற்றும் பேர்முடா அணிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் கனடா அணியை வெற்றிப் பாதைக்கு இட்டுச் சென்றவர்.

கனடா அணியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இருக்கும் காவியன் நரேஸ் கனடா அணியை உலகக் கோப்பையை நோக்கிய வெற்றிக்கு வழிவகுப்பார் என்று நம்பலாம்.

தகவல்: ID-டுவில் ஞானக்குமாரன்

மணிகைத் தேடிய

மனது

வாணமதி
(சுவிற்சர்லாந்து)

கீழிழர் கலாசாரத்தில் திருமணம் என்பது எண்ணிறைந்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்படும் நிறுவனம். சாதியம் முதற் கொண்டு சமயம், தொழில், பணம் என்ற எண்ணிறைந்த காரணிகள் இரு மனிதரை ஓர் கூரையின் கீழ் கைகோர்க்க ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது.

காலம்காலமாக உறவு விட்டுவிடக் கூடாதென கடைப்பிடித்த திருமணக்கொள்கை புலம்பெயர் சமூக வாழ்வியலோடு ஓரளவு முற்றுப் பெற்றுவிட்டது எனலாம். ஓர் ஊரைச்சாந்த ஒத்த இரத்தவறவைச்சாந்த திருமணங்கள் எல்லாமே கணனி உலகத்தில் காணாமல் போய்விட்டது.

கண்மூடி இமைகளுக்கிடையில் நானறிந்த திருமணத்தை இரசித்துப்பார்க்கிறேன்.

திருமணம் என்றாலே ஒரு வீட்டுக்கான மகிழ்ச்சியாக என்றுமே இருந்ததில்லை. ஒரு ஊருக்கான திருமணவிழாவாகவே களை கட்டியது. தென்னையோலை தோரணங்கள், வாழை மரங்கள், ஆடு அடித்தல், நாட்கணக்காக உறவுகள் யாவும் கூடிக் கதைபேசி மனம் மகிழ்ந்து சுடுகின்ற பலகாரங்கள், கிராமத்து பெண்கள் யாவருமே வயது வேறுபாடின்றி வெட்கப்படுகின்ற கேளிக்கைகள்...

ஓன்றா இரண்டா... சிறுவர்களுக்கு சொல்லவே வேண்டாம் .... திருமணஜோடிகளை பார்த்துப் புரியாது தலைசாய்த்து சிரிக்கும் சிரிப்புகள்...

அத்தனை மகிழ்ச்சியும் நாட்கணக்கில் தொடருகின்றபோது தங்களையறியாது முழுக் கிராமமுமே உளவியல் ஆலோசனைக்குள் அகப்பட்டு தெளிவடைந்த உளங்களாக இயல் பில் நடமாடினர்.

இத்தகைய பரந்த மகிழ்ச்சியின் ஊடாக போட்டியும், பொறாமையும், ஏற்றத்தாழ்வும், ஏக்கங்களும் எட்டவே நின்றன என்று

சொன்னால் மிகையாகாது.

இன்றைய நிலையினை கண் திறந்தே எழுதவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் இரசிக்கின்ற விடையங்களை மனது பதிவாக்கவில்லை.

இன்று திருமணம் என்பது ஊரறியாத விழாவாக மாறி உலகமே அறியும் விழாவாக பதிவு பெற்றுவிடுகிறது.

அரிதாக சில தமிழர்கள் தமது மகிழ்ச்சியை போலி வாழ்க்கை முறைக்குள் தாரைவார்க்க தயங்கின்றபோது நாகரீகம் என்ற போர்வையில் அவர்களை ஏளனமாக பார்க்கும் உள ஊனமுற்றவர்களே அதிகம்.

மாபெரும் திருமண மண்டபங்கள் அவர்களது சமூக தராதரத்தை சுட்டிக் காட்டு வதற்கான அடையாள அட்டைகள். இந்த மண்டபத்தில் இவர் திருமணம் என்றாலே அவரது வங்கியின் நிலுவையும், வாழ்க்கையின் உயர்வும் வார்த்தையின்றியே விளங்கி விடும்.

அதனைத் தொடர்ந்து பலராலும் குப்பையில் தூக்கியெறிப்படும் திருமண அழைப்பிதழுக்கு பலவாயிரம் ரூபா நோட்டுகள் செலவிடப்படுகிறது. உணவில், உடையில், நிகழ்வில் பாரம்பரியம் பறிபோய் வெள்ளைக்காரன் விழாவுக்கா? வந்திருக்கின்றோம் என்ற மனோ நிலையை உருவாக்கின்றபோது வருந்தாத உணர் தமிழர்களும் இல்லாமல் இல்லை.

காரிலும், குதிரை வண்டியில் வந்திறங்கிய காலமும் போய் விமானத்தில் வந்திறங்கும் காலமாக மணமக்கள் ஆளுமை மாறிவிட்டது.

தாலிகட்டுவதை திருமணச் சடங்கின் மூலமாக சொல்பவர்கள் வாயில் மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டே ஒற்றைக்கை கைத் தொலைபேசியில் அவ்வப்போது பதிலளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஐயரையும் இறைவனின் தூதுவராக மதிப்பதும் வேடிக்கையே...

தாலிகட்டிய பின் விருந்தில் மணமக்களும் நடனம் ஆட... மாமானும் ஆட... மச்சாளும்

ஆட... சபையே தன்னைமறந்தும், உறவு, கலாசாரம், பண்பாடு யாவற்றையும் மறந்தும் மயங்கி ஆடுவதும் இன்றைய நாகரீகமாக அறிவாளர்கள் பலர் சொல்கின்றனர்.

திருமணவிழா முடித்து வீடு வந்தபோது ஓர் நிறைவான மன அமைதி பெரியோர் முதல் இளையோர்வரை கிடைக்கின்றதா என்றால் நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

மனதில் சலசலப்பும், ஏக்கங்களும், பொறாமையும், நிறைந்த உணர்வை மட்டுமே தற்கால போலித் திருமண விழாக்கள் பதி வாக்கின்றன.

தமிழரின் ஒவ்வொரு விழாவும் சமூகத்தின் நலன் கருதி மனிதனை மனிதம் உடையவனாக மாற்றியமைக்கும் நோக்கில்

புனிதமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

இன்றைய வாழ்வியல் மாறுதல்கள் தமது அடையாளங்களை தாரைவார்த்துவிட்டு போலி முகவரிக்குள் வாழும் மனிதர்களை உருவாக்கியதன் விளைவாக வளருகின்ற தலைமுறையினரின் கலாசார விழுமியப் பண்பாடுகள் யாவும் கோவேறுகமுதைகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த நிமிடம் சொல்லத்தோன்றுகிறது போங்கடா நீங்களும் உங்கள் கலாசாரமும்...

ஏன் இப்படியென்று இரத்தம் சூடாகிறது? தமிழனின் தலைமுறை கலாசாரம் இன்று வரை இரத்தத்தில் உறைந்திருப்பதால் மட்டுமே!

○○○

புதிய தலைமுறையின் புகழ்பூத்த பெருமைகள்!

இமயத்தல் கொடியேற்றிய பெருமையை இற்றைவரை கூறக்கூற உச்ச குளிரந்த எம்மவரிடத்தில் புதிய பெருமைகள் பலவும் புகலிடம்கோர் குடியுரிமையும் பெற்றுவிட்டன!

வெள்ளாட்டு மகள், பேரப்பிள்ளைகளுக்கு 'ஆங்கிலீசு'தான் வாயில் வரும் தமிழ் வரவே வராது என தமிழ் தாயொருத்த சொல்ல தனிப்பெருமை கொண்டாட.....

“நம்ம மாப்பிள்ளைப் பையனுக்கு வேட்டியே கட்ட வராது” மாமனாரின் பெருமை இப்படியாக.....

சீல இலட்சங்களை செலவு செய்து அலங்காரம் செய்தால் மட்டுமே மணவறையில் அழகான மணப் பெண்ணைக் கூட மரியாதை இராமன் மாலையிடும் மகிமையை என்ன சொல்ல,

'காலை வணக்கம்' காலாவதியாக 'Good Morning' சொன்னாலே தமிழ் பற்றாளர் பலருக்குக்கூட முகமும் பொழுதும் விடக்கறது..

'புதுவருட வாழ்த்து' பாறத்தனமாக 'Happy New Year' கனவான்தனமாக கை குலுக்க நிற்கிறது.

வாழையிலை போட்டு வருவருந்து ஓம்பிய கலாசாரம் சாப்பாட்டுக் கோப்பையுடன் கியூவில் நின்று நவீனத்தாடன் சமரசம் செய்கிறது.

ஓடையிலே ஓடிய நீரை உலுவிட்டு கைகளால் அள்ளிமொண்டவன் மனரல் வாட்டர் கேக்கிறான் கணற்றுத் தண்ணீரும் அவனுக்கு அலர்ஜியாம்.

'டா' போட்டு கணவனை மனைவியும் 'டி' போட்டு மனைவியை கணவனும் 'டு' ஏதும் இல்லாமலேயே சந்த தெருவில் அழைத்து சல்லாப்பிபுதம் நம்ம புதிய தலைமுறை சந்ததியின் அதிநவீன பெருமைகளில் ஒன்றாக நடுத்தெருவில்.....

போடா..... போ..... ஒன்றும்.....

விஷ்ணுவிதாசன்

'கொழும்புர் மானா' கிஸ்ஸிய கொழுந்து

**கரணவாய் 'கருணை யோகன்' மலையகத்தில்
பசுமலை 'யோகன்' மணீராஃ மகராஃ மனைவீ**

இலங்கைப் பேராசிரியர்களில் அவரிடம் உள்ள அடக்கம், அமைதி, ஆளுமையை வேறெவரிடமும் காண என் எழுது கலத்தால் இயலவில்லை. மன்னியுங்கள் அபிமானிகளே!

'கரணவாய் கருணை யோகன்' என்று பதிக்கும் பொழுதே கற்கண்டு சுவை கிடைக்கிறது. பசுமலை யோகன் என்றால் கோவில்பட்டிக் கருப்பட்டி.

72இல் அஞ்சல் நிலைய அதிபராகக் கொழும்பிலும், மாஹோவிலும் உத்தியோகம் பார்த்த வடபுலத்து வாலிபர், வழக்கமான காதல் கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தவர், தத்துவக் கவிதை பாடத் தொடங்கி, சாதிக் கொடுமைக்குச் சாட்டை சொடுக்கிய பொழுது முற்போக்கு - நற்போக்குக்காரர்களிடம் "யார் இந்தக் கருணை யோகன்" - "யார் இந்தப் பசுமலை யோகன்" என வினவ வைத்தார்.

'76இல் மலையகம் நுவரெலியா கடுங்குளிருக்குள் உட்படுத்திக் கொண்டு ஏழாண்டுகள் அங்கே ஹோல்புறாக், அக்கரபத்தனை பசுமலைப் பாடசாலையில் பாவப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வி மேம்பாட்டுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

"இப்பொழுது அப்பகுதியில் எந்தப் பாடசாலை அதிபரைச் சந்தித்தாலும் அவரிடம் படித்தவராகவே இருப்பார்" - என ஒரு பதிவில் சொல்கிறார் எழுத்தாளர் திசேரா.

"அவரை இன்னமும் மறக்க முடியாத அல்லது மறக்கக் கூடாத நிலையிலேயே வைத்துள்ளார்கள். தாங்கள் இந்தளவுக்காவது படிக்க அவரே காரணம் என்பார்கள்" - என்றும் 'திசேரா' மற்றொரு பதிவிட்டிருக்கிறார்.

இன்று மலையகத்தில் இயங்கும் ஒரு பெரிய பாடசாலையின் அதிபர் ஒருவரது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சம்பவம்.

சாதாரண தரம் சித்தியடையத் தவறிய அவர், கொழுந்தெடுப்பவர்களின் மேற்பார்வையாளர் வேலையைத் தேடிப் போனபொழுது, வேலை செய்த இடத்துக்கே போன 'பசுமலை யோகன்' அவரை உற்சாகப்படுத்திப் பாடசாலை கூட்டி வந்து கல்வியைத் தொடரச் செய்த கருணையாளரானார். அவரும் கல்வியில் கரைகண்டார்.

பெயர்களை இங்கே பதிக்கக் கூடியவர்களாக பலர் இருந்த போதிலும் கல்வி அமைச்சில் உயர் பதவிலியிருக்கிற சு.முரளிதரன், பண்டாரவளை வைத்தியர் வேலாயுதம், வணிகச் செம்மல்களாக மிளிர்ந்துள்ள எஸ்.பரமசிவம், ஆர்.இராஜேந்திரன், சண்முகராஜா, விஜயலெட்சுமி பாலகிருஷ்ணன் மற்றும் பல்துறைப் பரிமாணம் பெற்ற நாகரத்தினம், நடராஜா, எனச் சிலரை இங்கே வெளிச்சமிட வேண்டியது கடமை.

அந்தக் கருணையாளரின் சேவை கல்வித் துறையுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. கலை இலக்கியத்திலும் மலையகத்து இளவல்களை ஈடுபட வைத்தார்.

இராமகிருஷ்ணன் என்ற ஆசிரியருடன் பாடசாலை மட்டத்திலே நாடகமொன்று அரங்கேற்றிய பொழுது பொலிஸ் நிலைய தரிசனமும் நடந்தது. "ஊருக்குப் போவோமடி" - தலைப்பைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட விளைவு பொலிஸ் விசாரணைக்காக காவல் நிலையம் மிதித்தது இன்றும், அவருக்கு மறக்க முடியாத சம்பவம்!

ஹோல்புறாக் பசுமலை தமிழ் மகாவித்தியாலயம் இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்தது என்பார்கள். அதன் தொடக்கப் புள்ளியே இவர்தான்! கல்வி அமைச்சு சு.முரளிதரன் நமக்கு விலாவாரியாக விவரிக்கத் தயார்! பக்கமே போதாது.

அந்த ஏழாண்டு மலையக வாசத்தில் தலவாக்கலையும் மண்ராசித்தோட்டமும் அவருக்கு மிக முக்கியம். அங்கே சுமணா மகாவித்தியாலயத்தில் இணைந்திருந்த பொழுது, மண்ராசித்தோட்ட மண்ணின் திலகா அக்காவும் இவரைக் கைப்பிடித்தார்!

ஒரு யாழ்வாசி, அதுவும் பட்டதாரி ஆசிரியர் பிற்காலத்தில் பேராசிரியராகவும் பரிணமித்துவிட்டார். ஒரு சாதாரண மலையக மங்கையை வரித்தார் என்பது வார்த்தைகளால் விவரிக்க இயலாத நிகழ்வு!

அந்த அருமைத் துணைவியாருடன் பிறந்த மண்ணை மிதித்து தன் “பாரதி அக”த்தில் எட்டாண்டுகள் தங்க வைத்து, டிப்ளோமா செய்து, ஆசிரியத் தொழிலைத் தொடர்ந்து, 91இல் தேனக (கிழக்கிலங்கை)ப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை விரிவுரையாளராகப் பரிணமித்த பேராசிரியர், கால் நூற்றாண்டு கடமை புரிந்து கிழக்கு மண் சார்ந்த இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் அருந்தொண்டாற்றிவிட்டு இருக்கும் இடம் தெரியாமல் ஓய்வு நிலையில் உள்ளார்.

வடக்கு - கிழக்கு - மலையகம் மூன்றுக்கும் சொந்தக்காரராகிவிட்ட என்னரும் செல்லையா யோகராசா அவர்களாகிய “கருணையோகன்” - “பசுமலை யோகன்” என்ற மாமனிதரே, நீடு வாழ்ந்து தமிழ்த்தொண்டு தொடருக.

○○○

சாப்பேறுகள்

**இங்கு எதுவுமே
இருக்க வேண்டிய
இடத்தில் இல்லை -
மனிதர்கள் மட்டுமல்ல
கற்சிகளையும் தான்!**

**அவர்கள்
நடு
ஊருக்குள்ளும்
வந்து விட்டார்கள் - அந்த மேய்ப்பாளர்களின்
மேற்பார்வையில் !**

**புழக்கடையில்
புகுந்துறங்கும் நான்
கண் விழிக்காத வரை
வழி மறித்து -
பழி கூறும் துறவிகள்
ஒரு கை பார்க்காமல்
ஒருபோதும் உறங்கப் போவதில்லை !
முடிந்த வரை
என் அதைத்து
நிலபுலங்களையும்
அவர்கள்
அரசுடமையாக்கிக் கொள்ளட்கும் !**

**என் இனத்தின் இருப்புக்கள் வீது
வலிந்து மேற்கொள்ளும்
கருக்கலைப்புக்கள்
அடுத்த தலைமுறையின் மனக்
கசப்புக்களாய் மாறும்
இருப்பினும் நாளை கசாப்புக்கடையில்
தொங்கும் ஆடுகள் தானே நாங்கள் !**

**நரகத்தின் நடுவில்
நின்று கொண்டு
அவர்களில் சிலர் -
நல்லுறவைப் பற்றி
கல்லைகளில் நரம்பு தெறிக்க நல்லுபதேசம்
செய்து கொண்டுநடக்கிறார்கள்
முடிந்தால்
இறவாத இனவாதம் மட்டுமே
இனி இங்கு வாழமுமென்று அரசியலமைப்பை
திருத்தி எழுதிக்கொள்ளட்கும்!**

**அவர்களின் ஊனமுற்ற மனங்களில்
சூழிய கனவுகள் -
சோகம் வியப்பிய
பிந்திய இரவுகளில் வந்து பேசும் -
எங்களுக்கு இங்கு சுவாசிக்கும் உரிமையும்
இனி இல்லையென்று!**

**ஆம் - சாப்பேறுகள் மட்டுமே
எழுநீடிக்கும் நிலைபேறுகள்
நீயும் நானும் மாறாத வரை!**

**இங்கு எல்லாமே
பிழையான இடத்தில் தான் உள்ளன
மனிதர்கள் மட்டுமல்ல -
கற்சிகளையும் தான்!**

அலாஃ ரு அஹ்பா

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

இது தேவை தானா?

கடந்த ஆண்டு (2017) இறுதிப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் யாரும் எதிர்பார்க்காத ஒரு விநோத சம்பவம் நடைபெற்றது. கொழும்பில் காலமான யாழ்ப்பாணத்து விகாரை ஒன்றின் முன்னாள் தலைவர் ஒருவரின் சடலம் எவ்விதத் தேவையும் இன்றி யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் தகனம் செய்யப்பட்டது. பௌத்த மக்கள் வாழாத யாழ்ப்பாணத்தில், கொழும்பில் இருந்து “மினைக்கெட்டு” தேரரின் சடலத்தைக் காவிக்கொண்டுவந்து தகனம் செய்திருக்கிறார்கள். இது தேவைதானா?

இந்தச் சம்பவத்தில் “நல்லாட்சி அரசின்” மறைமுக ஆசியுடன் இராணுவமும், காவல் துறையும் ஈடுபட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இதன் மூலம் யாழ்ப்பாணம் எத்தகைய நிலையில் இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. தாம் நினைத்தால் தமிழர் பகுதிகளில் எதையும் தம்மால் சாதிக்க முடியும் என்ற செய்தி இதன் மூலம் பேரினவாதிகளால் மறைமுகமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே சிங்கள பெளத்தர் வாழாத, தமிழர், முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் பெளத்த அடையாளங்கள் திட்டமிட்டு நிலைநாட்டப்பட்டு வருகின்றன. முன்னைய காலங்களை விட “நல்லாட்சி அரசுக்” காலத்திலேயே இத்தகைய கைங்கரியங்கள் அதிகமாக இடம்பெறுகின்றன.

இந்நிகழ்ச்சியும் வேண்டும் என்றே திட்டமிடப்பட்ட நிகழ்ச்சி போலவே தோன்றுகிறது. எதிர்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சிங்கள பெளத்தமயமாக்கும் முயற்சியின் தொடக்கப் புள்ளியாகவே இதனைக் கருதவேண்டியுள்ளது. அதற்கான இராணுவச் சூழலைப் பலப்படுத்தும் ஒரு பொறி முயற்சியாகவே இதனைக் கருத வேண்டியுள்ளது. இதுபற்றி ஒருசில தமிழ் அரசியல்வாதிகளே தமது கவலையையும், எச்சரிக்கையையும் வெளியிட்டுள்ளனர். மற்றவர் களுக்குத் தேர்தல் வெற்றியே இலட்சியம்.

புதிய தேவைகள்

வருஷம் பிறந்து முன்னம் முன்னம்

இலங்கையில் குட்டித் தேர்தல் ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இதற்காக, ஆட்சியில் இருக்கும் இரண்டு “தேசியக்” கட்சிகளும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு தேர்தல் களத்தில் இறங்கியுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் தான்தான் வெல்லும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஒரே கட்சியில் இருந்துகொண்டு, இரு பிரிவுகளாகச் செயற்படும் முன்னாள், இந்நாள் ஆட்சி யாளர்களின் குழுக்களுக்குள்ளும் கடுமையான மோதல்கள் நிலவுகின்றன. இரு சாராரும் தாம் தாம் வெற்றி பெறுவர் என்று சொல்லித் திரிகிறார்கள். இவர்கள் இரு சாராரையும் இணைக்கும் முயற்சிகளும் ஒரு புறத்தில் நடந்து, தோல்வியில் முடிந்திருக்கின்றன. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை, இரு சாராரும் இணையாமல் இருப்பதே நல்லது. இல்லையேல், இரு பேரினவாதிகளின் கூட்டாகத்தான் அது அமையும். பேரினவாதிகள் எப்போதும் பிரிந்திருப்பதுதான் நல்லது. இருவரில் ஒருவர் வன்மையான பேரினவாதி. மற்றவர் மென்மையான பேரினவாதி. இதுதான் இவர்கள் இருவருக்கும் இடையிலான வேறுபாடு.

தற்போதைய இரு ஆட்சித் தலைவர்களின் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை, நீலத்தை விடப் பச்சைக்கு வெற்றி வாய்ப்புகள் பிரகாசமாக உள்ளதாகத் தெரிகிறது. நீலத்துக்குள் குழு மோதல்கள் அதிகம். இந்நாள் ஆட்சியாளரின் கீழ் சகல பதவிச் சுகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு, முன்னாள் ஆட்சியாளருக்குக் கைகட்டிச் சேவகம் செய்ய விரும்புவர்கள் நீலக் கட்சியில்தான் இருக்கிறார்கள். நீலம் இரு குழுக்களாகப் பிரிந்திருப்பது, மற்றதைப் பச்சைப் பச்செலனைக் காட்டுகின்றது. மேலும், மலையகக் கட்சிகளில் பெரும்பாலானவம், பெரும் பாலான முஸ்லிம் கட்சிகளும் பச்சைக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டியுள்ளன.

தமிழர் அரசியலைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் ஆதரவு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு எப்போதும் உள்ளது. இம்முறைதான் முதல் முறையாகத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம்

கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கூட்டமைப்பின் முக்கிய கட்சியாகச் செயற்படும் தமிழரசுக் கட்சியின் தான்தோன்றித்தனமான செயற்பாடுகளே, அதற்குப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. “சோதனை மேல் சோதனை போதுமடா சாமி” என்ற அளவுக்குக் கூட்டமைப்பு படாத பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. வேட்பாளர் பகிர்வில், பங்களிக் கட்சிகளிடையே சலசலப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. கூட்டமைப்புக்கு எதிராகப் புதிதாகத் தமிழர் தேசிய விடுதலை முன்னணி களத்தில் கச்சை கட்டிக்கொண்டு நிற்கிறது. தமிழர் ஒற்றுமை பற்றிப் பேசும் தமிழ் மக்கள் தேசிய முன்னணி, தமிழர் தேசிய விடுதலைக் கூட்டணியுடன் இணைந்து செயற்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டும், தனது முதன்மையை வலியுறுத்தி, தனியாகத் தேர்தலைச் சந்திக்கிறது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு வேட்பாளர் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால், வேட்பாளர்களுக்குள்தான் பிரச்சினைகள் உண்டு. வேட்பாளர் நியமனம் கிடைக்காத சிலர், கூட்டமைப்பில் இருந்து பிரிந்து புதுக்கட்சிகள் ஆரம்பித்தும், சுயேச்சை யாகப் போட்டியிட்டும் தம் ஆவலைத் தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் எதிரணியினரைப் பொறுத்தவரை, போதிய வேட்பாளர்களைத் தேடுவது கடினமான காரியமாக இருந்தது. வடக்கு - கிழக்குத் தமிழ் மக்கள் உதயசூரியனை மறந்து, இப்போது வீட்டு நினைவிலேயே இருக்கின்றனர். ஆனால், வீட்டிலும் பிரச்சினைகள் இருப்பதைப் பழக்க தோஷத்தால் கண்டுகொள்ள மறக்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டு அரசியலில் அடியாட்களின் “சேவை” பயன்படுத்தப்படுவது போல, இப்போது நமது நாட்டுத் தமிழ்க் கட்சிகளிலும் அத்தகைய நிலை தோன்றிவிட்டதா என்று எண்ணத் தோன்றும் ஒரு சம்பவம் அண்மையில் நடைபெற்றுள்ளது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் ஒரு கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், அதில் அங்கம் வகிக்கும் இன்னொரு கட்சி சார்பாக உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் போட்டியிட முன்வந்த பெண்மணி ஒருவரைத் தமது அடியாட்களைக் கொண்டு, தேர்தலில் போட்டியிடாதவாறு தடுத்துவைத்த செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருந்தது. குறிப்பிட்ட அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு எதிராகக் கட்சி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது வெறும் வாய்ச்சொல்

மட்டும்தானா என்பது தெரியவில்லை.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பை ஆட்டிவைப்பது “மூவர் குழு” என்பது பகிரங்க ரகசியம். அண்மையில் இவர்களது ஆட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் சம்பவம் ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. கடந்த ஆண்டு (2017) டிசம்பர் மாதத்தில் மலேசியப் பிரதமர் இலங்கைக்கு வருகை தந்திருந்தார். தமது வருகையின்போது, வட மாகாணத்துக்கும் விஜயம் செய்து, மாகாண முதல்வரையும் சந்திக்கும் பேராவலை அவர் கொண்டிருந்தார். ஆனால், இத்தகைய சந்திப்பு, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தமிழ் மக்கள் விடயங்களில் கூட்டமைப்பினர் போதிய அக்கறை காட்டாவிடும், மலேசியப் பிரதமர் - வடமாகாண முதல்வர் சந்திப்பு நடந்துவிடக் கூடாது என்பதில் அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயற்பட்டனர். கூட்டமைப்பு முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவர், குய்யோ முறையோ என்று, தமது நெருங்கிய நண்பரான அரசின் முக்கியஸ்தர் ஒருவரிடம் முறையிட, அவர் வெளியுலகத்தோடு தொடர்புடைய அமைச்சு அதிகாரிகளைக் கோபிக்க, அவர்கள் ம. பிரதமர் - வ. முதல்வர் சந்திப்பைத் தடுக்கப் பலவாறும் முயன்றனர். ஆனால், மலேசியப் பிரதமரும், அவருடன் வந்த மலேசிய அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் விடாப்பிடியாகச் சந்திப்பை வலியுறுத்தி, அதில் வெற்றியும் கண்டனர். நல்ல நோக்கத்தில் அமைந்த மலேசிய - வடமாகாண நட்புறவைக் கெடுக்க முனைந்த பாவிகளைத் தான் தமிழர் தமது தலைவர்களாகத் தலையில் கட்டி அழுகின்றனர்.

உள்ளூராட்சித் தேர்தலைப் பொறுத்தவரை, முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு, தமது இராச விசுவாசத்தை அரசுத் தலைவர்களுக்குக் காட்டிவருகின்றனர். அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறோம் என்ற போர்வையில், ஆட்சி அமைத்துள்ள இரண்டு கட்சிகளுடனும் பேசிப்பேசி, அவை சொல்வதைக் கேட்டுத் தலையாட்டி வருவதையே தமது அரசியல் தொழில்நுட்பமாக இவர்கள் கையாண்டு வருகின்றனர். தேர்தல் என்ற பெயரில், உள்ளதை எல்லாம் (வாக்குகளை) வாரிச் சுருட்டி இரண்டு பெரிய கட்சிகளுக்கும் தானம் செய்துவிட்டு, அப்பாவிப் பிள்ளைகள் போல அவர்கள் அரசியல் நடத்துகிறார்கள்.

வர இருப்பது பெரிய தேர்தல்

அல்லாவிடினும், அது வல்லவர்களையும், நல்லவர்களையும் அரசியல் களத்துக்குக் கொண்டு வரக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். போலிகளையும், மாயப்பிசாசுகளையும் அரசியல் களத்தில் இருந்து தூக்கி எறிவதாகவும் இருக்க வேண்டும். மக்களின் விழிப்புணர்வே சாக்கடை அரசியலைத் தெளிந்த நீரோடை ஆகும்.

தமிழ்த்துறையின் தமிழ்ப்பல் கருத்தரங்கம்

ஆண்டுதோறும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையினால் நடத்தப்படும் தமிழியல் கருத்தரங்கம், இம்முறை புதிய நோக்கில் சிலம்பும் மேகலையும் என்னும் தலைப்பில் 2017 டிசம்பரில் கலைப்பீடக் கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அதன் தொடக்கவிழா பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் தயாரத்ன பண்டா முதன்மை அதிதியாகவும், பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் சிறப்பு அதிதியாகவும் கலந்துகொண்டனர். வரவேற்புரையைக் கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரனின் அறிமுக உரையைத் தொடர்ந்து, ஆதாரசுருதி உரையைத் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ந.அதியமான் நிகழ்த்தினார். தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் எம்.எம். ஜெயசீலன் நன்றியுரை வழங்கினார். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் சா.உதயசூரியன், சி.சித்ரா, பா.ஆனந்தகுமார், ந.அதியமான் ஆகியோரும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களும் ஆய்வாளர்களாகக் கலந்துகொண்டனர். தொடக்க விழாவின்போது தண்பதம், பன்முக நோக்கில் சிலப்பதிகாரம் என்னும் இரு கட்டுரைத் தொகுதிகளும் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றைச் சிறப்பாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்கள் கலாநிதி ஸ்ரீ பிரசாந்தனும், எம்.எம். ஜெயசீலனும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

ஆய்வரங்கம் ஐந்து அரங்குகளைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. சுவாமி விபுலாநந்தர் அரங்கு பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதனின் தலைமையில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் சா.உதயசூரியன், கலாநிதி ம.நதீரா, ஈ. குமரன் ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அரங்குக்குப்

பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான் தலைமை தாங்கினார். பேராசிரியர் துரை. மனோகரன், பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லா, ரூபி வலன்ரீனா ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் வழங்கினர்.

பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அரங்கு பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் சி.சித்ராவும், பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு.மான், பேராசிரியர் பா. ஆனந்தகுமாரும் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அரங்கு பேராசிரியர் ந.அதியமான் தலைமையில் நடைபெற்றது. கலாநிதி எஸ். சந்திரசேகரம், கலாநிதி வடிவேல் இன்பமோகன், நா. வாமன், தி.செல்வமனோகரன் ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர். பேராசிரியர் ச. தனஞ்சயராசசிங்கம் அரங்குக்குப் பேராசிரியர் சா.உதயசூரியன் தலைமை வகித்தார். பி.தேவகுமாரி, ந. செல்வ அம்பிகை, ஹறோசனா ஜெயசீலன், பா. சுமன் ஆகியோர் ஆய்வுரைகள் வழங்கினர்.

ஆய்வரங்கின் இறுதியில் பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் நிறைவுரை நிகழ்த்தினார். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய காப்பியங்கள் தொடர்பாகக் கணிசமான ஆய்வாளர்கள் தமது ஆய்வுரைகளின்போது கனதியான கருத்துகளைப் பரிமாறிக்கொண்டனர். சிலர் தமது முனைக்கு அதிகம் வேலை கொடுக்காது நேரத்தைச் சமாளித்தனர். ஓர் ஆய்வரங்குக்குத் தலைமை தாங்கிய ஒருவர், விஷயம் இல்லாமலே அலட்டிக்கொண்டிருந்தார். சில ஆய்வாளர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த அல்லது பிடித்த ஏதாவது ஒரு கோட்பாட்டினுள் இலக்கியங்களை உள்ளடக்கி விடலாம் என்று தவறாகக் கருதித் தடுமாறிக்கொண்டிருந்தனர். செருப்பை வைத்துக்கொண்டு கால்களைத் திணிக்கும் முயற்சியே அது.

ஆய்வரங்கத்தைச் சிறப்பான முறையில் நடத்திய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை பாராட்டுக்கு உரியது. அதன் தலைவர் கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரன் உட்படத் தமிழ்த்துறை சார்ந்த அனைவரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். இக்கருத்தரங்கம் சிறப்பாக அமைவதற்குத் தமது உழைப்பையும், நேரத்தையும் செலவிட்டு, ஒத்துழைப்பு வழங்கிய தமிழ்த்துறை மாணவர்களும் எமது வாழ்த்துக்கு உரியோர்.

கேள்வி ஞானம்

- இலக்கியப் பதில்கள்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரமே அனுப்பலாம். அயற்றுக்குரிய பதில்களை இலக்கியன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புவார்கள் தமது பெயர் முகவரியுடன் தொலைபேசி எண்ணையும் இணைத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் கேள்விகளுக்கு அடுத்துவரும் இதழில் பதில் வௌிவரும்.

- ஜெர்ரீயர்

1. சென்ற இதழில் வெளியான கேள்வி ஞானம் பகுதியில் தம்பு சிவா ஐயா ஞானம் ஆசிரியர் பற்றி தனிப்பட்ட தாக்குதலை லண்டன் தீபம் தொலைக்காட்சியில் தெரிவித்தார் என்பதை அறிந்து ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அந்தக் காணொளியை நானும் தரவிறக்கம் செய்து பார்த்தேன். தம்பு சிவா ஐயா ஒரு சஞ்சிகையாளர். ஒரு சஞ்சிகையாளர் இன்னொரு சஞ்சிகையாளரை தனிப்பட்ட முறையில் தாக்குதல்களைத் மேற்கொள்வது ஆரோக்கியமானதா?

- சீனா உதயகுமார், சமரபாடு

அதற்கு ஒரு பின்னணி உண்டு. தம்பு சிவாவை ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளராக முற்போக்கு அணியினர் எவரும் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த நிலையில் தம்பு சிவா தன்னை ஒரு முற்போக்குவாதியாகக் முன்னிலைப்படுத்திக்காட்ட விரும்பினார். அதற்கான ஒரு வழிமுறையாக ஞானம் சஞ்சிகையையும் அதன் செயற்பாடுகளையும் அதன் ஆசிரியரையும் பிற்போக்கு அணிக்குள் வைத்து விமர்சித்து தன்னை முற்போக்கு வாதியாகக் காட்டி முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கவன ஈர்ப்பைப் பெறமுயன்றார். இவரது இந்த முயற்சியை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டனர். அவர்களில் சிலர் இவரை உசுப்பேத்தி வேடிக்கை பார்த்தனர். அதனை நானும் நன்றாக விளங்கிக் கொண்டேன். அதனால் அவர்மேல் எனக்குக் கழிவிரக்கம்தான் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக அவரை நான் எந்த இடத்திலும் கௌரவக்குறைவாக நடத்தியதில்லை பேசியதில்லை.. அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையை கொடுத்தே வந்துள்ளேன். இனிமேலும் கொடுப்பேன்.

தம்பு சிவா தனிப்பட்ட தாக்குதலை மேற்கொண்டது ஆரோக்கியமானதா என்பது உங்கள்

கேள்வி. அக்கேள்வியிலேயே பதில் தொக்கி நிற்கிறதே! ஆனாலும், “தம்பு சிவாவின் தீபம். பேட்டியை முற்றாக நிராகரிக்க முடியவில்லை” என வாசகர் ஒருவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் அக்கடிதம் பிரசுரமாகியுள்ளது. அதையும் வாசித்துப் பாருங்கள். பொதுவெளிக்கு வந்துவிட்டால் விமர்சனங்களை ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும்.

2. இன்றைய காலகட்டத்தில் எங்கு நாட்டில் சிறந்த ஓர் எழுத்தாளனை எப்படி அடையாளம் காண்பது?

பட்டங்களும் பதவிகளும் விருதுகளும் சலசலப்புகளும் பத்திரிகைச் செய்திகளும் புகைப்படங்களும் ஓர் எழுத்தாளனைச் சிறந்த எழுத்தாளனாக்கிவிடாது. இவையாவும் கால வெள்ளத்தில் அடிபட்டுப்போகும். எவ்வொரு வனது பெயரைத் தவிர்த்துவிட்டு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை எழுத முடியாதோ அவன் சிறந்த எழுத்தாளன். காலத்தை வென்று நிற்கக் கூடிய ஒரு படைப்பை ஓர் எழுத்தாளன் தந்தால் போதும். அந்தப் படைப்பு இலக்கிய உலகில் என்றும் அவனை வாழவைக்கும்.

இதனை இன்னொரு விதமாகவும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். படைப்பு இலக்கியங்களே இலக்கிய வரலாற்றை எழுத ஆதாரமாக அமைவன. சங்ககாலம் முதல் இற்றைவரை அதுதான் நடைமுறை. சோர்வு இலக்கியங்கள் காலவெள்ளத்தில் அடிபட்டுப்போக மீதமாக இருப்பவையே இலக்கிய வரலாறு எழுதுகைக்கு ஆதாரமாகி நின்றன. சிறந்த எழுத்தாளனது படைப்பு இலக்கிய வரலாறு எழுதுகையை திசைவழிப்படுத்தும்.

○○○

மு. பொ. வின் எதிர்வினை

எழுத்தாளர் கே.கணேஷ் அவர்களை முதன் முதலில் பேட்டி கண்டவர் தி.ஞானசேகரன் என்பதை கீருட்டடிப்புச் செய்து, அதற்கு சாட்சியாக அமரர் பேராசிரியர் சிவதம்பியையும், சந்திக்கு கீழுத்து ஒரு கட்டுரையை மு.பொ அவர்கள் தினக்குரல் 22.10.2017 வாரமஞ்சரியில் எழுதியிருந்தார். அந்த கீருட்டடிப்பை வெளிச்சமிட்டு நவம்பர் ஞானத்தில் கேள்வி ஞானம் பகுதியில் கிலக்கியன் எழுதியிருந்தார். அதற்கான மு.பொ.வின் எதிர்வினை கீது.:

சந்திரனும் அதை சுட்டிய விரலும்

“பேராசிரியர் சிவதம்பி அமரராகி பல ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் அவரிடம் எதையும் உறுதிப்படுத்த முடியாது என்ற துணிவில் மு.பொ.கட்டுரை எழுதியுள்ளார்” என்று ஞானம் ஆசிரியர் எனக்கெதிராக பெரும் ஆக்ரோசத்துடனும் எழுதியுள்ளார். அதாவது மு.பொ. பொய்யுரைத்துள்ளார் என்பதே அவரின் அடியோடிய கருத்தாகும். அதற்கு ஆதாரமாக அவர் காட்டும் காரணங்களான ஞானம் சஞ்சிகையே முதன் முதலாக கே.கணேஷை பேட்டி கண்டது (டிசம்பர் 2002), 2003 ஜனவரியில் காலம் இயல் விருது சிறப்பிதழில் ஞானம் வெளியிட்ட கணேஷ் உடனான பேட்டி, பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.மாமனின் பேட்டி, மற்றும் ஞானம் 2002ல் கணேஷின் சிறப்பிதழில் பேராசிரியர் சிவதம்பி எழுதிய “ஈழத்து இலக்கிய எழுச்சியில் கணேசின் பங்கு” ஆகிய விஷயங்கள் மூலம் ஞானம் கணேஷை வெளிப்படுத்திய நிலையில் பேராசிரியர் அவ்வாறு சொல்லியிருக்க மாட்டார் என்பதே அவரின் வாதம்.

ஆனால் இவையெவையும் என்னுடைய கூற்றையோ, பேராசிரியர் சொன்னதையோ பொய்யாக்கப் போவதில்லை. காரணம் இக்கால இலக்கிய விஷயங்கள் எதையும் ஞானசேகரன் சீராக அறிந்திருக்கவில்லை.

1. கே. கணேஷ் அவர்களின் இயல் விருது சிறப்பிதழ் காலம் 17ஐ வெளியிடும் பொறுப்பு என்னிடமே கொடுக்கப்பட்டதால் அதனை நானே யுனிஆர்ட்சில் அச்சிட்டு வெளிக்கொணர்ந்தேன். அதில் வெளிவந்த அனைத்தையும் வாசித்தேன்.
2. ஆனால் இது நடப்பதற்கு 2 மாதத்திற்கு முன்னர், கே.கணேஷை ஞானசேகரன்

பேட்டிக்கண்டு ஞானத்தில் வெளிவந்த நேர்காணலை நான் வாசிக்கவில்லை (2002). எனக்கும் ஞானத்துக்கும் (நான் நினைக்கிறேன்) 2010ற்குப் பின்னரே தொடர்பேற்பட்டது. அதனால் என்னைப்பற்றி ஞானத்தில் வந்த விஷயங்கள் சிலதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. என்னைப்பற்றிய பிழையான தகவல்கள் பற்றி ஞானத்தால் வெளியிடப்பட்ட நேர்காணல் தொகுப்பின் மூலமே அண்மையில் அறிந்தேன்.

3. கே.கணேஷ் அவர்கள் பற்றிய உள்ளார்ந்த தரங்களை “காலத்தில்” வெளிவந்த நேர்காணல்கள் மூலந்தான் அறிந்தேன். என்னைப்போலவே கணேஷை பேட்டி கண்ட பேராசிரியர் நு.மாமனும் மற்றும் கணேஷை “இவ்வளவு காலமும் முற்போக்கு எழுத்தாளராய் வேஷம் போட்டு விட்டு இப்போ தன்னுடைய சுயரூபத்தை காட்டியுள்ளார். இது வயதுபோனதன் தடு மாற்றமா அல்லது அறளை பேர்ந்ததன் பிதற்றலா?” என்று தனது “புதிய பூமியில்” மிகக்கேவலமாக தாக்கிய பேராசிரியர் சிவசேகரமும் இருந்துள்ளார். இவ்வேளை பேராசிரியர் சிவதம்பியிடம் எனது சொந்த அலுவலுக்காக சென்ற நான், “புதிய பூமியில்” வந்த மேற்படி விஷயங்களையும் சொன்னேன். அப்போதுதான் அவர், “கணேஷை இதுகாலவரை யாரும் பேட்டிக்கண்டதும் இல்லை, அவரது உள்ளாந்தரங்களை அறிந்ததும் இல்லை என்று கூறியதோடு “அவர் தன்னை முதன்மைப்படுத்த விரும்பியதும் இல்லை” என்றார். மேலும் நான் “பேராசிரியர் சிவசேகரம் உங்களையும் பல இடங்களில்

தாக்கியுள்ளாரே” என்று கூறியபோது, “அவர் என்னை தாக்குவதற்கு சகல உரிமையும் உண்டு. அதை நான் பெருமையாக கொள்கிறேன்” என்றார். சிவதம்பி இறந்தபோது அவர் வீட்டில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட கூட்டத்தில் நான் பேசியபோது இதையே ஞாபகப்படுத்தி, இதுவே INTELLECTUAL HONESTYக்கு உதாரணம் என்றேன்.

4. இதிலிருந்து தெரியவருவது என்ன? 2003ல் கணேசுக்கு இயல் விருது கிடைத்த காலத்தில் நிலவிய பொதுவான சூழலை கணக்கில் எடுத்தே பேராசிரியர் திரு. சிவதம்பி அவ்வாறு கூறினார். அதேயே நான் எனது கட்டுரையில் பாவித்தேன். இந்த பின்னணியை உணர்ந்து அதன் நிலையில் விளங்கிக் கொள்ளாது, மேலும் தனது “ஞானம் சஞ்சிகையே முதன் முதலில் கணேஷை பேட்டிக் கண்டது, அவருக்கு சிறப்பிதழ் (2002 டிசம்பர்) வெளிக்கொணர்ந்தது. அதன் மூலம் எல்லாருக்கும் அவர் பற்றி OVER NIGHTல் தெரியவந்ததால் (!) பேராசிரியர் அப்படிச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை. மு.பொ பொய்சொல்கிறார்” என்று ஞானசேகரன் சொல்வாராயின், ஞானம் சஞ்சிகையின் நேர்காணல், “பிட்டுக்கு மண் சுமந்த சிவனின் முதுகில் விழுந்த அடிபோல்” தமிழ் வாசகர் எல்லோர் முதுகிலும் மன்னிக்கவும், எல்லோர் மூளையிலும் வந்து பதிந்திருக்க வேண்டும்! அப்படிதானே? அட அட அட!
5. ஆனால் இது இத்தோடு முடியவில்லை நான் கணேஷுக்கு ஆதரவாக எழுதிய கட்டுரையை (2003ல்) பற்றி சொன்னால் தான் இந்த விவாதம் முடிவுறும். “ஞானம் சஞ்சிகையே கணேஷை முதன் முதலாக பேட்டி கண்டு அவரது உள்ளாந்தரங்களை வெளிக்கொணர்ந்தது அவருக்கு சிறப்பிதழையும் வெளியிட்ட தென்றும்” ஞானசேகரன் மார்தட்டிய போதுதான் பேராசிரியர் சிவசேகரம் தனது பத்திரிக்கையான புதிய பூமியில் “இவ்வளவு காலமும் முற்போக்கு எழுத்தாளராய் என்று தொடங்கி .... அறளை பேர்ந்ததன் பிதற்றலா” என்று கேவலமாக திட்டினார். அதைப் பார்த்த ஞானசேகரம்

எல்லோருக்கும் “நல்ல பிள்ளையாக இருப்பதே என் பத்திரிகா தர்மம்” என்று வாய்மூடி பேசாமல் இருந்தாரா அல்லது இப்படி ஒரு விஷயம் நடப்பதே தெரியாது இருந்தாரா? ஆனால் விஷயம் அறிந்த என்னால் அப்படியிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே “கணேஷ் நினைவாக “வயது போனதன் தடுமாற்றம்?” என்ற தலைப் பிட்டு சிவசேகரம் கூற்றுக்கு எதிர்வினை ஆற்றினேன் (2003). இந்த எதிர்வினை, எனது “திறனாய்வின் புதிய திசைகள்” என்ற நூலில் (2011) மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. இதையும் ஞானசேகரன் வாசித்திருக்க மாட்டார் என்பது அவர் எனக்கு வழங்கிய போதனைகளிலிருந்து அறிகிறேன். இக் கட்டுரையின் இரண்டாவது பந்தி, “கே. கணேஷ் அவர்களை ‘காலம்’ இதழில் ஒருவர் யேட்டிக் கண்டனர். ஒருவர் த. ஞானசேகரன், அடுத்தவர் பேராசிரியர் நுஃமான். பின்னர் கண்ட யேட்டியே ப்ரச்சனைகளை தோற்று வித்தது” என்று ஆரம்பித்து நடுப்பகுதியில், “வேடிக்கை என்னவென்றால் கணேஷின் 70 ஆண்டு கால ஒலக்கிய சேவையில், ஓயல்நேரது வழங்குவதோடு தொடர்புடைய காலத்தில் வெளிவந்த ஓரண்டு யேட்டிகளைத் தவிர, இதற்கு முன்னர் அவரை யாரும் யேட்டி கண்டதும் இல்லை. அவரது உள்ளக் கீட்கைகளை பற்றியறிய முற்பட்டதும் இல்லை.” என்று பேராசிரியர் சிவதம்பி எனக்கு கூறியதையே இங்கும் அவரது வயதரைக் குறிப்பிட்டு கூறியுள்ளேன். மேலும் கணேஷ் அவர்களுக்கு கடவுளிலும் வினைப் பயனிலும் வயது போனதால் நம்பிக்கை ஏற்பட்டதல்ல, இளமைக் காலத்திலேயே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கு கால்கோள் இட்ட காலத்திலேயே இது அவரை பூரணமாக ஆட்கொண்டிருந்தது என்பதற்கு அவர் 1947ல் எழுதிய “சத்தியபோதிமரம்” என்னும் சிறுகதையை உதாரணமாகக் காட்டி முடித்திருந்தேன், அவரையும் காப்பாற்றினேன்.

6. இப்போ ஞானசேகரன் அவர்கள் என்ன சொல்ல போகிறார்? ஆழமான அறிதல் இன்றி மேலோட்டமான தான் கண்ட தரவுகளை வைத்துக் கொண்டு மு.பொ. பொய் சொல்கிறார் என்ற முடிவுக்கு வந்ததோடு போதனைகளையும் அடுக்கி

வைத்திருக்கிறார்! அவரே அதை மீளப் பெற்றுக் கொள்ளட்டும். காட்டமான ஆங்கிலப் பழமொழியை சிறிது மென்மைப் படுத்தி அவரைப் புண்படுத்தாது பின்வருமாறு தருகிறேன் :

வீடியூனாமுள்ளவன் சந்திரனைத் சட்டினால்
வீடியூனாமற்றவன் ஐவன் வீரலைப் பார்த்தான்.

***

(மு.வா.வின் மேற்படி எதிர்வினையில் உண்மை தெளிவாகிறது. கே.கணேஷ் அவர்களை தி.ஞானசேகரன் பேட்டி கண்டார் என்பதை மு.வா. தனது எதிர்வினையில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். இதனைத் தனது திறனாய்வின் புதிய திசைகள் என்ற நூலிலும் எழுதியதாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

தினக்குரல் கட்டுரையில் இந்த விடயத்தை மு.வா. ஏன் இடமீட்டிப் செய்தார் என்பதை ஞானசேகரனின் கேள்வி. அதற்கான பதிலை மு.வா. தனது எதிர்வினையில் தரவில்லை. மாறாக சொற்சிலம்பமாடி, தன்னை மேதாவியாக காட்டுவதிலும், பிறரை மட்டந்தட்டுவதிலும், தி.ஞானசேகரனின் குற்றச்சாட்டுக்கு அப்பாலான தேவையற்ற விடயங்களைக் கூறுவதிலும் பக்கங்களை வீணாத்துள்ளார்; வெறும் சளாப்புக் கதைகள் பேசியுள்ளார்.

மேலும், தனக்கும் ஞானத்திற்கும் 2010 இன் பின்னரே தொடர்பு ஏற்பட்டது என்கிறார். 2000 ஆம் ஆண்டு ஞானம் தொடங்கப் பெற்றது. பத்து வருடங்கள் ஞானம் சஞ்சிகையை வாசிக்காத மு.வா.வுக்கு ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப் பேச என்ன அருகதை இருக்கிறது! இந்தப் பத்து வருட காலகட்டத்தில் சிவத்தம்பி, எஸ்.வா, செங்கை ஆழியான், தெளிவுத்தை ஜோசப் ஆகியோரது தொடர்போட்டிகள் இடம்பெற்றன. எம்.ஏ.நுஃமானின் நேர்காணல் உட்பட 24 நேர்காணல்கள் இடம்பெற்றன. இவை தொடர்பாக சிவசேகரம், முருகையன், செ.யோகநாதன், ஏ.இக்பால், நுஃமான் போன்றோரின் சர்ச்சைகள் இடம்பெற்றன. இக்காலகட்டத்தில் 20க்கும் மேற்பட்ட புலம்பயர் எழுத்தாளர்கள் ஞானத்தில் எழுதியிருக்கின்றனர். தமிழகத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் எழுதியிருக்கிறார். சிவத்தம்பியின் நேர்காணல் தொகுதி வெளியீட்டுவிழா, முதுபெரும் எழுத்தாளர் வரதகுடைய 80ஆவது வயது நிறைவுவிழா டொமினிக் ஜீவாவுக்கு பாராட்டுவிழா போன்றவற்றை ஞானம் கொண்டாடியது. இந்த விழாக்கள் தொடர்பான பத்திரிகைச் செய்திகளைக் கூட மு.வா. வாசிக்கவில்லையா?

யாருக்கு ஜயா காதிலே பூ சுற்றுகிறீர்?

ஒரு வாய்வயை மறைக்க எத்தனை வாய்களை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது!

ஜயா மு.வா. அவர்களே!

தாங்கள் 2004 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் தினக்குரல் பத்திரிகையில், “கம்பன் மகாகவி முதலானோரது கவிதைகளும் சோரம் போனவையே” என்று கருத்துப்பட ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தீர்கள். அது தொடர்பாக கேள்வி ஞானம் பகுதியில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு இலக்கியப் பதிலளித்து இருந்தார். அதற்கு ஓர் எதிர்வினை நீங்கள் ஆகஸ்ட் 2004 ஞானம் இதழில் எழுதியிருந்தீர்கள், மறுக்க முடியுமா? அப்படியிருக்க 2010இன் பின்னரே ஞானத்துடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது என்று எழுதுகிறீர்களே?

தினக்குரல் தொடர்பான தங்களது கட்டுரைக்கு பதிலிறுக்கும் வரையில் க.இரகுபரன் ஒக்டோபர் 2004 ஞானம் இதழில் “இலக்கிய இலக்கணத்துறைகளில் முறைசார்ந்த கல்வி (Formal Education) யைப் பெற்றுக் கொள்ளாதவரான மு.வா.வை எவ்வாறு குறைசொல்லது.” என்று தங்களது அறியாமை குறித்து எழுதியதையும் வசதியாக மறுந்துவிட்டீர்களா?

சரி, விடுங்கள். அந்தச் சர்ச்சைகள் தொடர்பாக தங்களுக்கு ரூபகம்படுத்துவதற்காக ஞானம் இதழில் கல்வயல் வே.குமாரசாமி எழுதிய கவிதைப்பதிலில் சில பகுதிகளைக் கீழே தருகிறேன்.

போன்னண்ணை கொஞ்சம் பொறு!

பன்னாடைத் தட்டானாய் பழைய சரித்திரத்தில்
என்னானாய் இன்றைக் கெழுத்துலகில் - மின்மினியாய்
போன புழுக்கம்; புறணி; பசுத்தாதே
மானத்தைப் பேணு மதி.

நொட்டை பல சொல்லி நுண்மை அறிந்தார்போல்
பெட்டைப் புலம்பல் புலம்பாதீர் - வெட்டி
விழுத்திய தென்ன விருத்தி உரைக்கப்
பழுத்தவர்கள் உள்ளார் படி.

கம்பனையே நொட்டும் கவிராச! பெருக்கக்
நம்பொடியைக் குட்டி நலஞ்சேரீமோ? - வம்பிலே
மாட்டிக் கிடவேண்டாம் மரகல வருகிறடி
போட்டி பொறாமை விகும்.

பிஞ்சிலே காயடிச்சுப் பேய்க்கூத்தை ஆடிவரும்
வஞ்சனையை விட்டு வழிவாரும் - நெஞ்சத்து
நல்லனவே எண்ணி நடத்தவே ஆன்மிகம்
பொல்லாப்பைக் கைவிட்டுப்போம்.

- இலக்கியன்

கத்தலோனியா மூதாட்டி

தங்க நகரமெங்கும் இறைதூதர்கள் பெரடிகோ மலர்களைத் தூவ சுதந்திர தேசப் பிரகடனம் நிகழ்த்தப்படுகையில் புன்னகை நிரம்பி இருதயம் வெடித்த அந்த மூதாட்டி, முன்பொருநாள், “மகளே! கண்ணுக்கு தெரியாத யுத்தத்தினால் நாம் நிர்மூலம் செய்யப்படுகிறோம்!” என தன் பிள்ளைகளுக்குச் சொன்னாள்.

“எம்மிடம் இருப்பது பிரிக்க முடியாத நாட்டுக்கான சாசனம்” என ஸ்பெயின் பிரதமர் தொலைக்காட்சியில் உரையாற்றுகையில் பர்சலோனா நகரைப்போல பளபளக்கும் கன்னங்களுடன் துடிதுடிப்பாக திரியும் அந்த மூதாட்டி “மகளே! நமது கூழாங்கற்களை திருடி ருசிப்பட்டவர்கள் சுதந்திரத்தை பிரிவினை என்று நம் விழிகளை மறைப்பார்கள்!” என தன் பிள்ளைகளுக்கு சொன்னாள்.

“இனி ஒருபோதும் உங்கள் பாடல்களைப் பாட முடியாதது” என்ற ஸ்பானிய அரசனின் வார்த்தைகளை எழுதிய பழைய நாட்குறிப்பை தன் கைப்பையில் வைத்திருந்த அந்த மூதாட்டி “மகளே! மாண்புபெறாத பின்னர் எழும் நினைவுக்கல்லில் எழுதுவதற்கு மாத்திரம் உரியதல்ல எம் தாய்மொழி!” என தன் பிள்ளைகளுக்கு சொன்னாள்.

“இனி உலகில் ஒரு நாடு சாத்தியமில்லை” என பிலிப் மன்னன் எக்காளமிடுகையில் பொக்கை வாய் நிறைய சிரித்த அந்த மூதாட்டி “மகளே! வஞ்சிப்பவர்களின் கைகளில் ஐக்கியத்தின் வாசனை இருப்பதில்லை நம்முடைய பூர்வீக இராட்சியமே பாரபட்சத்தின் முடிவு!” என தன் பிள்ளைகளுக்கு சொன்னாள்.

சுதந்திரத்தைத் தவிர எதனாலும் பெறமுடியாத புன்னகையை கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு கத்தலோனிய முகங்களிலும் இன்னும் துடிதுடிப்போடு திரியும் அந்த மூதாட்டி “புதல்வர்களை! நாம் ஸ்பானியர் அல்ல, கத்தலோனியர் என்பதை வரலாறு மறந்து போனால் உம் குழந்தைகளின் பெயர் அகதி என்றே முடியும்” என தன் பிள்ளைகளுக்கு சொன்னாள்.

தீபச்செல்வன்

சம கால கலைக் கீய கூலக் கீய கூழ்வுகள்

“காப்பியக்கோ” ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன் பவள வுழா

26.11.2017 அன்று இலங்கை சித்திலெப்பை ஆய்வு மன்றத்தின் ஈராண்டுப் பூர்த்தியை முன்னிட்டு காப்பியக்கோ ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் பவளவிழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இனிதே நடந்தேறியது. இதில் முக்கிய நிகழ்வாக ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன் அவர்களைப்பற்றி இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த சான்றோர்களின் வாழ்த்துக் கவிதைகள், வாழ்த்துச் செய்திகள் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அடங்கிய “காப்பியக்கோ 75” எனும் தொகுப்பு நூலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கும் எழுத்தாளர் ஜீவகுமாரனின் பத்து நூல்கள் பற்றிய ஆய்வரங்கமும்

டிசம்பர் 6ம் 7ம் திகதிகளில் ஈரோடு கலைக் கல்லூரியும் அறிவியல் கல்லூரியும் இணைந்து நடாத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கும் எழுத்தாளர் ஜீவகுமாரனின் பத்து நூல்கள் பற்றிய ஆய்வரங்கமும் நடைபெற்றது. நிகழ்வுக்கு கணையாழி ஆசிரியர் இராஜேந்திரன் தலைமை தாங்கினார். தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து முனைவர்கள் வந்திருந்து சிறப்பித்ததுடன் பலர் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்திருந்தார்கள். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு விழா மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. இதுவரை ஞானத்தில் வெளியாகிய பெரிய தொகுப்புகளும் அனைத்து ஞானம் இதழ்களும் அக்கல்லூரிக்கு திருமதி. ஞானசேகரனால் கையளிக்கப்பட்டது. எதிர்காலத்தில் சிறப்பு பட்டப்படிப்பு கற்க இருக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு பெரிதும் உதவும் என கல்லூரி முதல்வர் பெரிதும் அகமகிழ்ந்தார். ஜீவகுமாரனின் குதிரைவாகனம் நாவல் பற்றிய ஆய்வரையை திரு. ஞானசேகரன் சமர்ப்பித்திருந்தார். புலம்பெயர் தமிழரின் வாழ்வின்

வலிகள்... போராட்டங்கள்... பற்றி ஜீவகுமாரன் ஆழமான ஓர் உரையாற்றினார். விழாவின் நிறைவுப் பேச்சாளாராக ஸ்டாலின் குணசேகரன் தனது வாழ்த்தை தெரிவித்து பேராசிரியர் கைலாசபதியையும் சிவத்தம்பியையும் நினைவு கூர்ந்தார்.

*****
“புலம்பெயர் சிறுகதைகளின் நோக்கும் போக்கும்” – வி.ஜீவகுமாரன் சிறப்புரை

டிசம்பர் 8ஆம் திகதி முனைவர். திரு. மோகன் தலைமையில் மதுரை உலகத் தமிழ்சங்கச் சார்பில் அவர்களின் மண்டபத்தில் “புலம்பெயர் சிறுகதைகளின் நோக்கும் போக்கும்” என்ற தலையங்கத்தில் வி.ஜீவகுமாரன் சிறப்புரையாற்றினார். விழாவில்

இலங்கையில் இருந்து சென்ற திரு.திருமதி.ஞானசேகரன், திரு. பொன்னுத்துரை ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றிய கவனம் இந்தியாவில் எத்துணை தூரம் கவனிக்கப் படுகின்றது என கேள்விபதில் நேரத்தில் கவனிக்க கூடியதாய் இருந்தது.

*****
தமிழ்நாடு தம்மு் கலைமன்றம் நடாத்திய ஈழத்து இலக்கியக் கருத்தரங்கம்

டிசம்பர் 9ம் திகதி மதுரை காந்தி நினைவு அரங்கத்தில் மதுரை மாவட்டத்தின் தமிழ்நாடு தமிழ் கலைமன்றம் நடாத்திய ஈழத்து இலக்கியக் கருத்தரங்கம் பலரின் கவனத்தைப் பெற்றது. திரு. ஞானசேகரன் போர்க்கால இலக்கியம் பற்றியும் ஞானத்தின் இலக்கியப் பணிப்பற்றியும் உரையாற்றினார். வி. ஜீவகுமாரன் அவர்கள் புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றி உரையாற்றினார். இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு புலம் பெயர்ந்த மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களும் தற்போது இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவுக்கு புலம்பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நண்பர்களும் உட்பட கூட்டத்தில் பெருந்தொகையினர் சமூகம் அளித்திருந்தார்கள்.

*****
டிசம்பர் 11ம் தகத பாரதியாரின் 135வது நனைவுநாள் நகழ்வு

டிசம்பர் 11ம் திகதி பாரதியாரின் 135வது நினைவுநாள் நிகழ்வில் பாரதி ஜோதியை மதுரையில் ஏற்றி சிறப்புரையாற்றும் பெருமையை ஈரோட்டில் வி. ஜீவகுமாரன் பெற்றிருந்தார். இந்நிகழ்வு மிகப் பெரியளவில் கொண்டாடப்பட்டது. பத்திரிகையாளர்கள் ஊடகங்களின் முழுக் கவனத்தை அவை பெற்றிருந்தன. ஈரோடு விழாவில் சிலம்பொலிச் செல்வர் சி.சு. செல்லப்பா அவர்களுக்கு வாழ்நாள் சாதனையாளர்

விருதும் பொற்கிழியும் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது. மொத்தத்தில் அத்தனை நிகழ்வுகளும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் புலம்பெயர் இலக்கியத்துக்கும் பெருமைசேர்ப்பதாயும் இந்திய இலக்கிய உலகிற்கு இந்த இரு இலக்கியங்கள் மீது உள்ள கவனத்தையும் அக்கறையையும் பெறுவதாயும் அமைந்திருந்தது.

**வவுனியூர்
இரா.உதயணன்
இலக்கிய விருது விழா
2017**

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து நடத்திய வவுனியூர் இரா.உதயணன் இலக்கிய விருது விழா 2017, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 16.11.2017 சனிக்கிழமை அன்று 5.00 மணிக்கு பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் முன்னிலையில் “கலாகீர்த்தி” உடுவை எஸ். தில்லைநடராஜா தலைமையில் நடைபெற்றது. முக்கிய பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலை தொடர்ந்து செல்வி வைசாலி யோகராஜாவின் தமிழ் வாழ்த்துடன் விழா இனிதே ஆரம்பமாகியது. வரவேற்புரையை இந்துக்கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் ஐ. இராசரத்தினம் நிகழ்த்த, தொடக்கவுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் ஆகியோரின் சிறப்புரைகளைத் தொடர்ந்து விருது வழங்கல் நிகழ்வு நடைபெற்றது.

விருது பெறும் விருதாளர்கள்:

உயர்தமிழ் இலக்கிய விருது : டெல்லி ஜவர்கலால் நேரு பல்கலைக்கழக வருகை தரு பேராசிரியர் ஹரி. பாலசுப்பிரமணியம், வாழ்நாள் சாதனையாளர்கள் விருது: கலாநிதி தமிழ்மணி அகலங்கன், தமிழ்மாமணி அல் அஸுமத், கவிஞர் தாமரைத்தீவான், கலாபூஷணம் மு. சிவலிங்கம், இன நல்லுறவு இலக்கிய விருது : திருமிகு ஹேமசந்திரா பத்திரன், விசேட சாதனையாளர் விருது திருமிகு. யோ. புரட்சி (ஆயிரம் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பாளர்) ஊடகவியலாளர் சாதனையாளர் விருது: திருமிகு. சின்னத்துரை தில்லைநாதன்.

முதன்மை விருந்தினர் கலாநிதி தம்பிராசா (கனடா) அவர்களின் உரையைத் தொடர்ந்து “வவுனியூர் இரா. உதயணன் இலக்கிய விருது” 2016 ஆண்டு வெளிவந்த படைப்புகளுக்கான பரிசும், விருது வழங்கலும் நடைபெற்றது.

அவ்விருது விழாவில் “சிறுகதை இலக்கிய விருது” “பாதம் காட்டும் பாதை” திருமதி மைதிலி தயாபரன், “மீன்களைத் தின்ற ஆறு” சிவனு மனோகரன். “நாவல் இலக்கிய விருது” “நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம் அல்லது 1963” சாகித்திய ரத்னா தெளிவத்தை ஜோசப், “அயலகப் படைப்பு இலக்கிய விருது” “முறிவு” நாவல் திருப்பூர் சுப்பிரமணியன் (தமிழ்நாடு)

“தமிழ் வளர்ச்சி இலக்கிய விருது” “காப்பியதாசன் கட்டுரைகள்” ம.ந.கடம்பேசுவரன் “சிறுவர் இலக்கிய விருது” “சிறுகடிக்கும் சிட்டுகள்” அருட்தந்தை செ. அன்புராசா. “கவிதை இலக்கிய விருது” “படிகட்டு” மெய்யன் நடராஜ், “மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்” (சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு) திக்குவல்லை கமால், “அயலகப்படைப்பு இலக்கிய விருது” “மகரந்தச்சிதறல்” திருமதி நவஜோதி ஜோகரட்னம் (இலண்டன்) ஆகியோர் பரிசுகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். ஏற்புரையை வவுனியூர் இரா.உதயணன் வழங்கினார். நன்றியுரை கே.பொன்னுத்துரை நிகழ்த்தினார். நிகழ்வுகளை செல்வி அபிராமி அழகுற தொகுத்து வழங்கினார்.

தண்டுக்கல் காந்தரக்கிராமம் பல்கலைக்கழகத்தின் பாரதி பிறந்ததன் விழாவில் ஞானம் ஆசிரியர் சிறப்புரை

திண்டுக்கல் காந்திகிராமம் கிராமிய பல்கலைக்கழகம்- தமிழ்த்துறை- பாரதியார் ஆய்வகம் நடத்திய பாரதியாரின் 135 ஆவது பிறந்ததின விழாவில் ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் “ஈழத்தில் பாரதி” என்ற தலைப்பில் சிறப்புரையாற்றினார். காந்திகிராம கிராமிய பல்கலைக்கழகம் வெள்ளி விழா அரங்கில் (11.12.2017) துணைவேந்தர் ச. நடராசன் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் காந்திகிராம கிராமிய பல்கலைக்கழகம் - தமிழ்த்துறை தலைவர் பேராசிரியர் பா. ஆனந்தகுமார் வரவேற்புரை நிகழ்த்த, வாழ்த்துரையை மொழிபுலத்தலைவர் பேராசிரியர் வ.இராசரத்தினம் வழங்கினார். சிறப்புரை ஆற்றிய ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு துணைவேந்தர் ச. நடராசன் கதராடை அணிவித்து கௌரவம் செய்தார். நன்றியுரையை தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் கா. சுந்தர் வழங்கினார். ஞானம் வெளியீடுகளை ஞானம் இணை ஆசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் துணைவேந்தர் ச. நடராசன் அவர்களிடம் வழங்கினார். பாரதி ஆய்வகம் நடத்திய “பாரதியார்” பிறந்த தின பேச்சுப்போட்டியில் வெற்றி பெற்ற மாணவ மாணவிகளுக்கு பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

கலாந்த கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் அவர்களின் இரு நூல்கள் வெளியீடு நிகழ்வு

கலாநதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் அவர்களின் தமிழில் இசைப்பாடல் வகைகள் மற்றும் இசைத்தமிழ்ச் சிந்தனைகள் ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீட்டு நிகழ்வு 05.11.2017 அன்று கனடா தமிழ் இசைக்கலாமன்றத்தில் சிறப்புற நடைபெற்றது. மன்றத் தலைவர் சட்டத்தரணி தம்பையா ஸ்ரீபதி அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வு தொடர்பான காட்சிகளை இங்கு காணலாம்.

வாசகர் பேசுந்ரார்

ஞானம் 209வது இதழ் பக்கம் 6 இல் 1853ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கர் புகைப்படக் கருவியை ஈழத்தில் அறிமுகம் செய்ததற்கான பதிவு உள்ளது. ஆரம்பகாலங்களில் திரு. பாக்லிங் என்பவர் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் புகைப்படம் எடுத்ததாக அறியமுடிகிறது என்று கூறப்பட்டது. இது சரியான தகவல்லல். வட்டுக்கோட்டை அமெரிக்கமிஷனரியினர் முதல் புகைப்படத்தை இலங்கையில் 1853 இல் அறிமுகம் செய்தது சரியான தகவல். இவர்கள் அதற்குத் தேவையான உபகரணங்களையும், வேதிய (இரசாயனப்) பொருட்களையும், அவற்றை கையாளும் முறைகளையும் அமெரிக்காவிலிருந்து பெற்றுள்ளனர். இருப்பினும் வட்டுக்கோட்டை ஆலயத்தினர் (Batticotta church) பலமுறை படம் எடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோதும் அதில் அவர்களுக்கு வெற்றிகிட்டவில்லை.

இந்நிலையில் வட்டுக்கோட்டை செமினரியுடன் தொடர்புள்ள திரு.கென்றிமாட்டின் (Mr. Henry Martin) என்பவர், அங்கு கொண்டுவரப்பட்ட பொருட்களை உபயோகித்து தனது விடாமுயற்சியினால் படம் எடுப்பதில் வெற்றிகண்டார். பின் 1856இல் திரு.பாக்லிங் என்பவர் படம் எடுக்கும் நுட்பங்களை கொழும்பிற்கு எடுத்துச் சென்றார். ஆகையால் ஈழத்தில் முதலில் வெற்றிகரமாகப் படம் எடுத்தவர் திரு.கென்றிமாட்டின், அவரைத் தொடர்ந்து அவருக்குப் பின் தான் திரு. பாக்லிங் படம் எடுத்துள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட தகவல்களைத் திரு.பரமேஸ்வரன் தனது ஆங்கில நூலில் (பக்கம் 69) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எஸ்.ஜெயபதி, சீட்னி,அவுஸ்திரேலியா

***

தங்களின் ஞானம் 2011க்கு நன்றியுடையேன். வழமையைவிட 211ஆம் இதழ் “கனதி” குறைந்திருப்பது கவலை அளிக்கிறது. இலக்கியப் பெருவெளியில் எஸ்.பொ. என்ற “கோள்” இப்போது சுழற்சியில் இல்லை. என்றாலும் அந்த இடைவெளிக்கான இருப்பிடம் “ஞானம்” ஆசிரியருக்காகக் காத்திருக்கிறது என்பதில் - விசுவாசமான வாசகன் அல்லது இரசிகன் என்ற வகையில் எனக்குள் சந்தேகம் எழவேயில்லை. இதில் மிகைப்படுத்தலோ, முகஸ்துதியோ கிடையாது. விசுவாசம் மாத்திரமே உள்ளது. கேள்வி ஞானம் இலக்கியன் பதில்கள் “தம்பு சிவாவின் ‘தீபம்’ பேட்டியை முற்றாக நிராகரிக்க முடியவில்லை. மனதுள் ஏதோ செய்கிறது.

மா.குலமணி

***

பேர்ச்சைமுட்கள் சிறுகதை பற்றி ஞானம் இதழ் 210இல் பிரசுரமான என்னுடைய கடிதம் தொடர்பாக தங்களுக்கு வந்துள்ள மூன்று கடிதங்களையும் 211ஆவது இதழில் பார்த்தேன். கருத்துகளையிட்ட அனைவருக்கும் முதலில் நன்றிகளை கூறவேண்டும்.

அவர்களுள் திரு. நாகூர்கனி அவர்கள் மாத்திரமே நான் கூறிய சில கருத்துகளுக்கு பதில் என்ற ஒன்றையாவது அளித்திருக்கின்றார். அவருடைய பதிலை முழுமையாக நான் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் அவரது ‘கண்ணியமான’ துலங்கலை மதிக்கின்றேன்.

ஆனால், மற்றைய இருவரும் பாவம்.

நான் கூறிய கருத்துகளை விட்டுவிட்டு துப்பறிவாளர்களாக முயற்சித்து மாறிமாறிப் பிதற்றியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குள்ள கருத்துச் சொல்லும் உரிமையை நான் மதித்தாலும் அந்தப் பிதற்றல்களுக்கு பதில் கூறுவதை நேரவிரயமாகவே கருதுகின்றேன். இருப்பினும் வாசகர்களின் தெளிவுக்காக எழுதுகின்றேன்.

முழுங்கால்களும் வழக்கைத்தலையும்

திரு. சூசைளவேட் என்பவர் ஓர் ஒளிந்துவாமும் தீவிரவாதியோ விண்ணுலக உயிரினமோ அல்லர். மாறாக, படைப்பாளியாக தன்னைத் தானே பொது வெளிக்கு கொண்டு வந்துவிட்ட மனிதர்களில் ஒருவர். இன்றுள்ள தகவல் தொழினுட்பவசதிகளோடு பார்க்கும்போது அவரைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு ஒருவர் திருகோணமலையில் தான் வசிக்கவேண்டுமென்ற அவசியம்

கிடையாது. அவர் பற்றியும் அவரது வசிப்பிடம் வயது போன்ற விபரங்களையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு அவர் வெளியிட்ட ஒரு நூல் கூட போதுமானது.

பேர்ச்சை முட்கள் சிறுகதையை எழுதிய திரு.ர.பி எனும் இளைஞர் திரு. சூசையின் கருத்துகளுக்கு பொது வெளியில் எங்காவது பதில் கொடுத்திருக்கின்றாரா நானறியேன். அப்படி பதிலளித்திருந்தால் அது எனக்கும் பிறவாசகர்களுக்கும் தெரிய வந்திருக்கும்.

மாறாக, வீட்டிற்கு வந்து அது குறித்து விவாதித்து, “உங்களின் உண்மைமுகம் தெரிந்துவிட்டது” என்று கூறியதாக திரு.சூசை கூறுகின்றார். திரு.ர.பி கூறியது போன்ற ஒரு விடயத்தை எனது கடிதத்தில் நானும் குறிப்பிட்டிருப்பதாக திரு. சூசை கூறுவது உண்மையாயின் அது தற்செயலான (coincident) ஒன்றாகவே இருக்க முடியும். அதற்காகமட்டுமே நான் திரு. ர.பி யாகி விட முடியுமா? நல்ல வேடிக்கைதான் திரு. சூசை அவர்களே!

ஒருவரின் எழுத்துகளுக்கும் நடைமுறையில் அவர் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகளுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளியை முதன்முதலாக அறியும்போது “உண்மைமுகம் தெரிந்துவிட்டது” என்று எல்லோருமே கூறுகிறார்கள்தான். அதற்காக அதைக் கூறுபவர்களெல்லாம் ஒரே நபராகத்தான் இருக்க வேண்டுமா?

இதைத்தான் முழங்காலுக்கும் மொட்டைத்தலைக்கும் முடிச்சிடுவது என்பது.

இலக்கியசண்டித்தனம்:

திரு. சூசை அவர்களைப் போலவே இன்னுமொருவரும் என்னுடைய மெயில் ஐடியை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு இதேகருத்தை அபாண்டமாக தெரிவித்திருக்கின்றார். (இருவரும் ஒரே விதமாக கூறினாலும் இதையும் திரு.சூசைதான் எழுதியிருக்கிறார் என்றோ அல்லது ஆள்வைத்து எழுதியிருக்கிறார் என்றோ நான் கூறமாட்டேன்.)

அதிலே அவர் என்னுடைய முகவரியைத் தெரியத்தருமாறும் தான் வந்து ஐயாயிரம் பெறுமதியான புத்தகங்களை பரிசளிப்பதாகவும் கூறியிருக்கின்றார்.

நண்பரே. உங்கள் பரோபகார எண்ணத்துக்கு மிக்கநன்றி. ஆனால், நாம் இப்படிச் செய்தாலென்ன? உங்களுடைய உண்மைப் பெயரையும் முகவரியையும் எனக்கு மின்னஞ்சலில் அனுப்பிவிட்டு நாயைக் கட்டிவைப்புகள். நானே ஒரு ஓய்வு நாளில் வந்து பெற்றுக் கொள்கின்றேன்.

நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்க விரும்புகின்றேன் :

இலக்கியப் படைப்புகளை வாசிக்கும் ஒருவனுக்கு அப்படைப்புகள் பற்றிய தன்னுடைய பண்பான கருத்துகளை சுதந்திரமாக தெரிவிப்பதற்கு உரிமையுள்ளதென்றால் அவனுடைய கருத்துக்களை கருத்துக்களால் சந்திக்காமல் “நேரில் வா மோதிப் பார்க்கலாம்” என்று ரவடிகள் தங்களுக்குள் சவால் விடுவது போலத்தான் அவனுக்கு நீங்கள் பதில் கொடுப்பீர்களா? இதைத்தான் இலக்கிய சண்டித்தனம் என்பதோ?

சரி, இத்தனை நியாயம் பேசும் நீங்கள் ஏன் ஆசிரியரின் மடியில் ஒளிந்து கொண்டுபோலிப் பெயரில் கருத்துக் கூறியிருக்கின்றீர்கள்? ஆசிரியரிடம் என்னுடைய ஐடியைப் பெற்றுக் கொண்ட நீங்கள் அவரிடம் உங்கள் உண்மையான பெயரைத் தெரிவித்த நீங்கள் ஏன் துணிச்சலாக சொந்தப் பெயரையே கருத்தின் அடியில் வெளியிடும்படி கூறவில்லை..? திரு. ர.பிக்கு நரிக் கதை கூறுபவர் அதே நீலச்சாயத் தொட்டிக்குள் வந்து குதித்த கேவலம்தான் யாது?

காரணம் வேறொன்றும் கிடையாது. நீங்களெல்லாம் யாரை எப்போது வாரிவிடலாம் என்பதிலேயே குறியாக இருக்கின்றவர்கள். அப்படி வாரும்போதுகூட நேர்மையாக பெயரைப் போட்டுக் கொள்ளமுடியாத தாழ்வு மனங்களுக்கு உடமையாளர்கள்.

பேர்ச்சைமுட்கள் எனும் கதை கூறும் சமூக முரண்பாடுகள் பற்றியோ அது தொடர்பாக எழுகின்ற ஆரோக்கியமான விவாதங்களின் மூலம் கிடைக்கும் இலக்கிய நலன்கள் பற்றியோ உங்களைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் அக்கறை கிடையாது.

மண்ணுலகக் கடவுள்களாக வழிபடுவர்களை ஒருவன் தன்னுடைய கதையில் தாக்கிவிட்டானே என்ற ஆதங்கம் மட்டுமே. அந்த ஆதங்கத்தினால் எழுந்த ஆற்றாமையை தர்க்கரீதியான கருத்துகளால் தீர்ப்பதற்கும் வழியில்லாமல் தவித்தீர்கள். எழுத்தாளன் மீது எப்படி பழிதீர்க்கலாம் என்று உழன்று கொண்டிருந்தீர்கள்.

அந்த சமயத்தில் கிடைத்தது என்னுடைய கடிதம்.

அதிலுள்ள நியாயங்களை மிகக்கவனமாக ஒதுக்கிவைத்து விட்டு “அதை யார் எழுதினார்கள்” என்ற திசைக்கு வாசகர்களைத் திசை திருப்புவதற்கு முயல்கின்றீர்கள். அதன் மூலம் குறித்த எழுத்தாளன் மீதான உங்கள் காழ்ப்புணர்வை அபாண்டமாக தீர்க்க நினைக்கின்றீர்கள்.

அந்த அபாண்டங்களாவது சரியாக இருக்கின்றதா?

1.கொழும்பில் வசிக்கும் அனைவரும் கொழும்பைச் சேர்ந்தவர்களா?

2.கொழும்பில் வசிக்கும் ஒருவர் கொழும்பிலேயே வாழும் ஒரு நபரைவிட திருகோணமலையில் வாழும் இன்னுமொருவரை அதிகம் தெரிந்து வைத்திருப்பதற்கு சாத்தியமில்லையா?

3.திருகோணமலையில் வசிக்கும் ஒருவர் தனது இடத்தில் வசிக்கும் ஒருவரைவிட இன்னுமொரு இடத்தில் இருப்பவரை அதிகம் அறிந்து வைத்திருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லையா?

உங்களுடைய மட்டமான யுகங்களையெல்லாம் உண்மைகளாகக் கருதிக்கொண்டு அல்லது அவ்வாறு பாவனை செய்துகொண்டு அந்த எழுத்தாளனின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு சேறுபூசும் உரிமையை உங்களுக்கெல்லாம் யார் தந்தது?

முதல் கல்லை வீசுவதற்கு மனசாட்சி இடங்கொடுக்காமல் விலகிச்சென்ற இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தைய மனிதர்களுக்கு இருந்த நேர்மை கூட இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு மனிதர்கள் உங்களுக்கு இல்லாமல் போனதேன் நண்பர்களே..

இன்றைய நவீன உலகில் நீங்களெல்லாம் இவ்வளவு கற்றுக் குட்டிகளாகவா இருப்பீர்கள்? ஐயோபாவம் பிழைத்துப் போங்கள்!

—வாசகன் ஓமர் முக்தார் கொழும்பு 3

இலக்கிய உலகில் புனைபெயரில் எழுகுவது புதிய விடயம் அல்ல. ஆனால், புனைபெயரில் யார் எழுதுகிறார் என்பது ஆசிரியருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இதனை ஒவ்வொரு ஞானத்தின் முன்பக்கத்திலும் தெரிவித்து வருகிறோம். அந்த நடைமுறைக்கு ஏற்பவே சென்ற இதழில் கடிதம் எழுதிய வாசகர் ஓமர் முக்தார் - 2 அவர்களிடமிருந்து அவரது உண்மைப்பெயர், முகவரி ஆகியன பெறப்பட்டன. மற்றது, புனைபெயரில் கடிதம் எழுதியவர் உங்களது ஐடியை ஆசிரியரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார் என்று ரீங்கன் குறிப்பிட்டிருப்பது தவறானது. ஆசிரியர், உங்களது ஐடியை ஓமர் முக்தார் - 2க்கு கொடுக்கவில்லை.

— ஆசிரியர்

(ஞானம் 207 இல் வெளிவந்த மூகார் மொகமட் ராபி அவர்கள் எழுதிய பேரீச்சமுட்கள் சிறுகதை செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசுக்கு உரியவென ஐந்து நடுவர்களால் ஏகமனதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது என்ற சிறப்புக்குரியது. இக்கதை தொடர்பான அபிப்பிராயங்கள், வாதப்பிரதிவாதங்கள் தொடர்ந்துவந்த நான்கு ஞானம் இதழ்களில் வெளியாகி உள்ளன. இந்த வாதப்பிரதிவாதங்களில் தனிமனித தாக்குதல்கள் இடம்பெறுவதனால், இனிமேலும் இக்கதை தொடர்பான வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு இடமளிப்பதில்லை என ஆசிரியரீட்டம் தீர்மானித்துள்ளது.)

— ஆசிரியர்

சீனா உதயகுமார், வேல் அமுதனின் குறுங்கதைகள் பற்றி எழுதியவற்றுக்கு தனது கருத்தை நேரடியாக தெரிவிக்காத வேல் அமுதன் தனது குறுங்கதைகளைப் பாராட்டி இருவர் எழுதியவற்றை அப்படியே முன்வைத்துள்ளார். சீனா உதயகுமார் குறுங்கதைகளுக்கு இருக்க வேண்டிய அம்சங்களையும் வேல் அமுதனின் கதைகளில் அப்பண்புகள் காணப்படாததையும் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார். வேல் அமுதன் அதற்கு விடையளித்திருந்தால் அவரின் பதில் சிறப்பானதாக அமைந்திருக்கும்.

வேல் அமுதனின் கதைகளைப் பாராட்டி எழுதிய கே.எஸ் சிவகுமாரன் அவர்கள் படைப்பாளரின் மனதை நோக்கிக்காது தான் வாசிக்கும் அனைத்தையும் பாராட்டும் பழக்கமுடையவர். கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் எந்தவொரு ஆக்கத்தையும் தரமற்றது என எழுதியதை இதுவரையில் நான் வாசித்ததில்லை. கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் இக்குணம் பற்றி உமா வரதராஜன் அவர்கள் ஒருமுறை மூன்றாவது மனிதன் இதழில் பின்வருமாறு எள்ளலுடன் எழுதியது எனது நினைவிற்கு வருகின்றது.

“எழுத்தாளர்களின் கலைத் தரங்கள் சம்பந்தமான வேறுபாடுகள் கே.எஸ். சிவகுமாரனை அவ்வளவாக உறுத்துவதில்லை போலும். ஒவ்வொரு எழுத்தாளனிலும் பிரேமை கொண்ட நடை. கரு, உத்தி, சமூகநோக்கு என ஏதாவதொரு அம்சம் அவருக்கு புலப்பட்டுக் கொண்டே

இருக்கின்றது. எனது கேள்வி இதுதான் “குப்பனும் சுப்பனும் ஒன்றா?...”- உமாவரதராஜன் எனவே கே.எஸ் சிவகுமாரன் அவர்கள் பாராட்டியுள்ளார் என்பதற்காக மட்டும் வேல் அமுதனின் குறுங்கதைகளை சிறந்த குறுங்கதைகள் எனப் பாராட்ட முடியாது என்றே கூற முடிகின்றது. வேல் அமுதன், சீனாஉதயகுமார் சுட்டிக்காட்டிய விடயங்களுக்கு தர்க்கரீதியாக விடையளித்தால் அதனைக் கருத்தில் எடுக்கலாம்

-தேவமுகுந்தன், கொழும்பு -06

ஞானம் 211ம் இதழில் சங்க இலக்கியமும் சினிமாவும் என்பதை விளக்கிக் கூறும் கட்டுரை படித்தேன். சங்க காலத்தில் பொது மக்களின் வாழ்க்கை முறை சிறப்பாக இருந்தது. அந்தக் கால வாழ்வு முறையை தமிழ் திரைப்படங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்து வடித்துள்ள இக்கட்டுரை நல்லதொரு முயற்சி. சினிமாவில் ரசனை, வீரம், சாந்தம், சோகம், காமம் எல்லாமுள்ளது. மறுக்கவில்லை. தமிழ் உட்பட திரைப்படங்களில் பயங்கரவாதம், வன்முறைகள் தூண்டப்படுகின்றன. ஒரு குடும்பாலுக்கு ஒரு துளி விஷம் என்பதை இது காட்டுகிறது. என்றாலும் சினிமா சமூக அரசியல் மாற்றங்களை காட்டும் சிறந்த ஊடகம் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

தமிழ் சினிமாவில் தமிழ் பேச்சு வழக்கு. வசன நடை எவரையும் புரிந்துணர்வு கொள்ள வைக்கின்றது. பழைய தமிழ் படங்கள் இதில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தமிழ் மொழியை நன்றாக உச்சரித்து பேசக் கூடிய நடிகர்களையும் நல்ல கருத்தாழமிக்க பாடலாசிரியர்களையும், வசனகர்த்தாக்களையும், பாடகர்களையும் குறிப்பிட்ட அவர் முக்கியமான ஒரு சிலரை மறந்துவிட்டார். நடப்பிசைப் புலவர் கே.ஆர்.ராமசாமி, இலட்சிய நடிகர் எஸ்.எஸ்.ராஜேந்திரன் போன்றவர்களை மறந்திருக்கக் கூடாது என்பது எனது கருத்து. அத்துடன் தமிழ் சினிமாவில் முஸ்லீம்களின் பங்களிப்பையும் சிறிது நினைவு கூர்ந்திருக்கலாம். இவர்கள் அக்காலம் முதல் நடப்பு, தயாரிப்பு, கதைகள், திரையிசைப்பாடல், பாடலாசிரியர் என தமிழ் சினிமா உலகில் முன்னணியில் இருந்துள்ளனர். உலகிலே அதிகம் முஸ்லீம்கள் வாழும் நாடுகளிலே இந்தியா மூன்றாமிடத்திலுள்ளது. 16 கோடியை 9 இலட்சம் முஸ்லீம்கள் இந்தியாவிலுள்ளனர். இவர்களில் தமிழ் மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லீம்கள் 60 இலட்சம் வாழ்கின்றனர். அத்துடன் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியாவிலும் தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் சகல துறைகளிலும் அனைவர்களோடும் இணைத்து செயல்படுகின்றனர். ஆசிரியர் ஏனோ மறந்துவிட்டார் அறியேன். என்றாலும் பேராசிரியர் கலாநிதி கனகசபாபதி அவர்களின் கட்டுரை நல்லதொரு முயற்சி என்பேன்.

எழுத்தூண்டும் எண்ணங்களில் பேராசிரியர் துரை மனோகரனின் பத்தியெழுத்தில் சிறுபான்மை அரசியல் தலைமைகளின் நிலை குறித்து விமர்சித்துள்ளார். இந்த விமர்சனம் ஆக்கபூர்வமான உண்மையிலும் உண்மை. நாம் நல்ல சிந்தனையுடன் செயல்பட்ட தலைமைகளை இழந்துவிட்டோம். தற்போதைய தலைவர்களோ கொழுத்த செல்வந்தர்களாகிவிட்டனர் வருங்கால தலைமைகள் எப்படியிருக்கப் போகின்றனரோ. இறைவனே அறிவான்.

கொழும்பு மானாவின் பத்தியெழுத்தில் டேவிட் சிங்கோவின் மரணத்தைப் படித்தேன். பழைமையை மறவாமல் இருக்க அவர் புரியும் எழுத்துச் சேவை தொடரட்டும். காவல் துறையினரின் அத்துமீறல், அடாவடித்தனம் தொடர்கதைதான். வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் சூசை எட்வெட்டின் ஆதாரங்களை பல முறை கண்டுள்ளேன். சூசை குறிப்பிடுபவர்களின் வரலாற்றை புரட்டிப் பார்த்தால் அவர்கள் நிலை புரியுமென்று நினைக்கின்றேன்.

-பாணந்துறை எம்.பி.எம்.நிஸ்வான்

ஞானம் சஞ்சிகை தொடர்பாகவும், அதில் வரும் படைப்புகள் தொடர்பாகவுமே வாசகர் கடிதங்கள் இடம்பெற வேண்டும். வாசகர் கடிதம் 200 சொற்களுக்கு மேற்படின், அிக்கடிதம் பிரசுர வாய்ப்பை இழக்கலாம். - ஆசிரியர்